

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 14:

Indenrigs- og sundhedsministerens og fødevareministerens landdistriktsredegørelse 2011.

(Anmeldelse 28.04.2011. Redegørelsen givet 28.04.2011. Meddelelse om forhandling 28.04.2011).

Sammen med dette punkt foretages:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 15:

Indenrigs- og sundhedsministerens regionalpolitiske redegørelse 2011.

(Anmeldelse 28.04.2011. Redegørelsen givet 28.04.2011. Meddelelse om forhandling 28.04.2011).

5) Forhandling om redegørelse nr. R 16:

Indenrigs- og sundhedsministerens redegørelse om de små øer.

(Anmeldelse 28.04.2011. Redegørelsen givet 28.04.2011. Meddelelse om forhandling 28.04.2011).

6) Forespørgsel nr. F 34:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

Hvordan vil regeringen afbøde de store negative konsekvenser, som finansloven medfører for landets yderområder?

Af Meta Fuglsang (SF), Rasmus Prehn (S) og Line Barfod (EL).

(Anmeldelse 05.04.2011. Fremme 07.04.2011. Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 10. maj 2011).

Kl. 10:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 10. maj 2011.

Først fru Meta Fuglsang for at begrunde forespørgslen.

Kl. 10:25

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Meta Fuglsang (SF):

Der er her tale om en forespørgsel med en ganske kort ordlyd, nemlig hvordan regeringen vil afbøde de store konsekvenser, som finansloven medfører for landets yderområder. Det er altså en forespørgsel om Udkantsdanmark, som man kalder det.

Når der er stramme økonomiske vilkår og vi har en finanslov, der er meget stram økonomisk, er yderdistrikterne jo dem, der rammes hårdest. Alle kan mærke, at økonomien bliver stram, men det er som hovedregel yderområderne, der rammes hårdest. Derfor har vi selvfølgelig en interesse i at få ministerens ord for, hvordan man vil afbøde de negative konsekvenser, som det netop vil få for yderområderne, at finansloven lægger en så smal ramme for den udvikling, der kan ske.

Kl. 10:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 10:26

Besvarelse

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg glæder mig til at få en god debat om et meget vigtigt emne, hvor regeringen bestemt deler forespørgernes bekymring, men hvor vi heldigvis også har gode nyheder, som vil fremgå af min tale. Det, jeg nu siger, vil med formandens tilladelse blive fulgt op af en kort redegørelse fra fødevareministeren. Det drejer sig jo altså om tre redegørelser, et beslutningsforslag og en forespørgsel. Tak til Præsidiets for, at vi kan drøfte det sammen.

Den helt overordnede udfordring er, at mange yderområder og landdistrikter oplever en befolkningstilbagegang og har gjort det igennem en lang række år, og det er en tendens, som man ser i alle lande, og som i øvrigt er noget, der har foregået siden Arilds tid, men det ændrer jo ikke ved, at det er en alvorlig problemstilling.

Befolkningen og arbejdsstyrken er ofte ældre i yderområder. Uddannelsesniveaue er generelt lavere. Den økonomiske krise har også givet anledning til tabte arbejdspladser i nogle af yderområderne, men ikke alle. Det gælder særligt industrien, som beskæftiger relativt mange i tyndbefolkede områder. Der er heldigvis i høj grad landsbyer, hvor befolkningstallet vokser, men der er selvfølgelig flere, hvor det falder.

Man skal huske på de gode eksempler. De kan være til inspiration for steder, hvor der er brug for at fremme udviklingen. Derfor har jeg været meget glad for initiativet »Blomstrende Landsby«. Det har været en fornøjelse at komme rundt og se, hvor meget man kan gøre, hvis der er ildsjæle med initiativ, som tager fat.

Fra det øjeblik krisen ramte Danmark, har regeringen nøje fulgt ledighedens udvikling og vurderet, hvordan den har udviklet sig forskellige steder i landet. Under krisen førte vi en lempelig økonomisk politik, og med bankpakkerne sørgede vi for stabiliteten i finansieringsvilkårene, sådan at sunde projekter fortsat kunne opnå finansiering. Jeg ved godt, at der er mange, der gerne ville have haft lettere adgang til finansiering, men det ændrer ikke ved, at vi med bankpakkerne bidrog til stabiliteten. Ledigheden steg ikke nær så meget som frygtet i kraft af de initiativer, jeg har nævnt.

Ser vi på forskellene mellem landsdelene, er der grund til at være optimistisk. Hvor der tidligere var store regionale forskelle i ledigheden, blev forskellene stadig mindre, lige indtil krisen ramte Danmark. Under krisen har man ikke kunnet se, at ledigheden i yderområderne generelt er steget mere end i resten af landet, hvilket er bemærkelsesværdigt. Det betyder ikke, at der ikke er yderområder, hvor ledigheden er høj. På kommuneniveau gælder det f.eks. for Lolland og Læsø, men det gælder i øvrigt også kommuner som Ishøj og andre kommuner omkring København. Så billedet er ikke entydigt. Samlet set kan jeg oplyse, at ledigheden vest for Storebælt er lavere end øst for Storebælt, hvilket nok vil overraske nogen.

De tre redegørelser, som jeg har afgivet, viser et billede af den aktuelle udvikling i bl.a. yderområderne og landdistrikterne og danner dermed grundlag for, at vi kan målrette indsatsen og initiativerne, og dem er der ganske mange af. I september sidste år præsenterede regeringen det regionalpolitiske udspil »Danmark i balance i en global verden« med 37 initiativer, som understøtter en positiv regional udvikling. Med ændringen af planloven er det bl.a. målsætningen at styrke bosætningen i en række yderkommuner. Når man ser ud over landet, vil man se, at der visse steder er oplagt behov for at bremse den menneskelige aktivitet, mens der andre steder er brug for at fremme den og i hvert fald at fjerne hindringer for yderligere initiativer, som har med job og beskæftigelse at gøre.

Kl. 10:31

Naturen er et stort aktiv for yderområderne. Med ændringen af planloven giver vi bedre muligheder for, at denne attraktion kan udnyttes, at der kan drages fordel af den i de kommuner, der har særlige muligheder. Det har kommunerne ønsket, og jeg har meget svært ved at forstå de eksperter, som mener, at der ikke rigtig er noget i denne ændring af planloven. Det er der i allerhøjeste grad, og det behøver man bare at spørge de relevante kommuner om.

I forhold til erhvervsudviklingen satte vi bl.a. fokus på adgangen til risikovillig kapital, herunder også ved at oprette en specifik investeringspulje på 150 mio. kr. for de vstdanske regioner. Vi understøtter med udspillet også de grønne erhvervs muligheder, hvor yderområderne, landdistrikterne og øerne kan byde på særlige muligheder. Og vi fremmer turismen, som særlig kan have betydning for de tyndere befolkede egne, og som er et stort aktiv for både danske og udenlandske turister. Vi aftalte med finansloven at sætte penge af til et videncentret for kystturisme, som skal ligge i Hvide

Sande. Der blev afsat 100 mio. kr. ekstra til indsatspuljen, den såkaldte nedrivningspulje, som understøtter 39 kommuners indsats for forskønnelse af det fysiske miljø. Det danner grundlag for, at bosætning i de tyndtbefolkede områder bliver mere attraktivt.

På trods af et behov for stramme økonomiske rammer har regeringen og aftalepartierne prioriteret midler til en særlig indsats for yderområderne. Det vil sige, at jeg altså ikke kan anerkende præmissen bag forespørgslen, nemlig at finansloven skulle have store negative konsekvenser for yderområderne. Tværtimod har jeg dokumenteret, at finansloven sammen med de tidligere og øvrige iværksatte initiativer har en positiv virkning på udviklingen i yderområderne. Og så har jeg slet ikke nævnt de 600 mio. kr. til styrkelse af akutberedskabet i yderområder. Pengene er netop blevet fordelt, og pengene er med til at give hele den danske sundhedssektor en ny profil, hvor det, der ikke er svært, kan være nært, idet langt flere opgaver kan løses i de lægehuse og sundheds- og akuthuse, som nu skyder op især i yderområder.

På uddannelsesområdet er det højt prioriteret, at der skal være bedre adgang til uddannelse der, hvor der ikke er store byer. Vi vil gøre det nemmere for ungdomsuddannelserne at samarbejde lokalt, så selv om der er beskeden elevtilgang, kan der alligevel blive et stærkt uddannelsesmiljø. Vi har ydet et særligt tilskud til de professionshøjskoler, som har de største udfordringer i forhold til den regionale uddannelsesdækning. Vi har tidligere indført lignende tilskud til gymnasier og erhvervsskoler.

Jeg vil godt understrege, før fødevareministeren får ordet, at der er regionale forskelle, som vi skal have fokus på. Det går bedre end forventet mange steder i yderområderne, men der er også steder, hvor vi virkelig skal have fokus på problemerne. Og som indenrigsminister har jeg jo fornøjelsen af bl.a. at skulle fordele særtilskud til sådanne områder. Der *er* regionale forskelle, det er der i alle lande, men Danmark er især set i internationalt perspektiv et yderst homogent land, også når man ser på det ud fra en geografisk vinkel.

Regeringens ønske er, at der skal være gode muligheder for både uddannelse og erhverv i hele landet. Derfor fortsætter vi indsatsen, som det fremgår af de tre redegørelser, jeg har præsenteret, og som vi drøfter i dag.

Kl. 10:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Fødevareministeren.

Kl. 10:36

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Tak for det.

Som indenrigsministeren sagde, er jeg her i dag, fordi vi er med til at afgive landdistriktsredegørelsen. Samtidig er der jo ingen tvivl om, at de erhverv, som jeg er minister for, har en stor betydning for det, som SF kalder Udkantsdanmark. Jeg foretrækker nu at kalde det baglandet.

Fødevareklyngen er ansvarlig for ikke mindre end 150.000 beskæftigede. Mange af de arbejdspladser er jo netop placeret i landdistrikterne, og derfor er det også helt naturligt, at en ikke uvæsentlig del af regeringens initiativer for landdistrikterne tages gennem Fødevareministeriet, bl.a. via landdistriktsprogrammet og fiskeriudviklingsprogrammet.

Listen over konkrete initiativer under Fødevareministeriets område er lang. Jeg vil nøjes med kort at knytte nogle få bemærkninger til de to vigtige: Grøn Vækst og de lokale aktionsgrupper. Aftalen om Grøn Vækst sikrer rammerne for fuld hjemtagning af de EU-midler, der til rådighed under landdistriktsprogrammet. Med aftalen har regeringen i samarbejde med Dansk Folkeparti lavet en målrettet indsats, der sikrer et højt niveau af miljø-, natur- og klimabeskyttelse, der kan gå hånd i hånd med en moderne konkurrencedygtig landbrugs- og fødevareproduktion.

Aftalen om Grøn Vækst står på to ben. Det ene ben handler om, at regeringen understøtter beskæftigelses- og udviklingsmuligheder for hele fødevaresektoren, det andet ben handler om natur og miljø. Det er vigtigt, at landdistrikterne kan opretholde naturskønne omgivelser. Samtidig skal Danmark forblive en attraktiv destination for såvel danske som udenlandske turister; det er vigtigt for både økonomi og for livet i landdistrikterne.

Under landdistriktsprogrammet er der også oprettet lokale aktionsgrupper over hele landet. En

lokal aktionsgruppe er jo som bekendt åben for alle, der vil være med til at gøre en forskel og sætte mere fart på erhvervslivet, skabe nye job og gode levevilkår i området. En del af opgaven for den lokale aktionsgruppe er at fordele de midler, som aktionsgruppen råder over. Med Grøn Vækst fik de lokale aktionsgrupper vished om deres budgetter indtil udgangen af 2013. Der bliver afsat 110 mio. kr. om året.

De danske lokale aktionsgrupper er blandt de absolut bedste i Europa til at få midlerne ud at arbejde til gavn for landdistrikterne. Ideen med de lokale aktionsgrupper er at mobilisere og engagere de mennesker, der bor i landdistrikterne, og give dem mulighed for at gennemføre de projekter, de ser behov for lokalt. Her fra Christiansborg skaber vi rammerne. Det har vi bl.a. gjort ved at stille midler til rådighed og ved at tænke os godt om, når vi vedtager nye love. Vi skal sørge for at passe godt på vores natur og miljø, og samtidig skal vi gøre det muligt at drive landbrug i hele Danmark.

Så jeg vil indrømme, at jeg sådan set er optimistisk på landdistrikternes vegne. Selv om der er lidt længere mellem husene, er der ikke langt imellem ideerne og engagementet.

Kl. 10:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Så er det fru Meta Fuglsang som ordfører for forespørgerne.

Jeg skal oplyse, at der er 10 minutters taletid for ordførerne under den her debat. Der er jo flere punkter, vi behandler samtidig.

Kl. 10:39

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Meta Fuglsang (SF):

Det er en meget vigtig og meget spændende debat, vi forhåbentlig får i dag med de redegørelser og de forslag, der ligger her. Det, som falder mig i øjnene, er jo umiddelbart, at der er meget stor forskel på papir og virkelighed. Det, der er væsentligt, når man dyrker politik, er selvfølgelig, at man er i stand til at lave papir, der svarer til den virkelighed, vi ser, og at man kan genkende virkeligheden, når man ser den.

Jeg tror desværre, at regeringen er for fokuseret på papir og for lidt fokuseret på virkeligheden, når det handler om, hvad der sker med udviklingen af Danmark – når vi vel at mærke snakker om et Danmark i balance. Når der snakkes om et Danmark, hvor man skal kunne bo i hele landet med et rimeligt serviceniveau, med en rimelig tilgang til de ydelser, som med rimelighed kan forventes, så er der somme tider lidt langt til virkeligheden fra de papirer, vi ser herfra.

Virkeligheden er, at der er dele af Danmark, som man kan kalde Udkantsdanmark, og jeg har hørt mere et charmerende udtryk som Vandkantsdanmark. Baglandet har jeg ikke hørt før, men jeg synes ikke, det er noget, der med rimelighed beskriver den del af Danmark, som vi snakker om, hvor der er langt mellem husene. Men virkeligheden i de områder er jo, at færre får en ungdomsuddannelse, at ledigheden er højere, at man sidder mere fast i ledigheden, når man er blevet ledig, at uddannelsesniveaulet er lavt, altså at man har ingen eller en kortvarig uddannelse. Det er jo nogle faktuelle ting, som gør, at der er nogle udfordringer i forbindelse med at få landdistrikterne i Danmark til at fungere – optimalt i hvert fald.

Når vi ser på de redegørelser, der ligger – R 14 og R 15 – kan vi bl.a. se, at der meget tidligt i redegørelse nr. R 14 står højt og tydeligt, at krisen ikke gør forskellene på de forskellige dele af Danmark større. Det er jo i hvert fald en påstand. Men i hvert fald står der det, som vi forhåbentlig alle sammen er enige om, nemlig at yderområder er mere sårbare – at yderområderne er mere sårbare, i forhold til hvis der kommer hårde økonomiske vilkår, og at yderområderne er mere sårbare over for reguleringer, som måske generelt giver mening i Danmark, men som i nogle områder har konsekvenser, som er meget hårde, i forhold til hvad der var meningen.

Indenrigsministeren har jo her redegjort for nogle af de forhold, der er tale om: et faldende befolkningstal, at aldersfordelingen på øer og i yderområderne er anderledes, altså at der er befolkningsfrafald og flere ældre i områderne. En række af de forhold, som blev remset op her, er jo ikke en naturlov, og det skal man huske på. Der er ikke en naturlov, der siger, at man har en lav

uddannelse, fordi man bor i Vandkantsdanmark. Der er ikke en naturlov, der siger, at der skal være en fraflytning fra landdistrikterne. Det er nogle vilkår, som vi er med til at skabe med de beslutninger, vi træffer på Christiansborg. Og derfor er det vigtigt, at vi holder fast i, at når vi skal træffe beslutninger – det være sig i forbindelse med finansloven eller enkelte lovforslag – har vi for øje, at hele Danmark skal kunne være med. Det, som er svarene på finansloven og på en række lovforslag her, er, at det er meget mere rådgivning – rådgivning til yderdistrikterne i forbindelse med ledighed, med beskæftigelse – og ikke så meget konkrete forslag, som vi kan se gør en forskel.

Hvis vi kigger på den offentlige sektor, kan vi se, at et af buddene på at udvikle den offentlige sektor, så der bliver mere frihed og mere forskellighed mellem kommunerne, er frikommuneforsøg. Det er nogle forsøg, som er meget uambitiøse, når det handler om for alvor at sætte fri. Det er klart, at det er vigtigt med de her kommuneforsøg, eller at kommunerne bliver inddraget, fordi den offentlige sektor og kommunerne fylder meget; det gør de meget i mindre kommuner, fordi det er en stor del af den aktivitet, der er der.

Jeg synes, at der er nogle pointer, man skal holde fast i, når vi snakker om en udvikling af hele Danmark, og når vi snakker om, hvad vi så skal gøre ved det. Der er nogle sammenhænge i den økonomiske politik, der bliver fremlagt. Vi har jo set den sammenhæng, at hvis man giver skattelettelse til de rige, er det bestemte dele af Danmark, f.eks. Nordsjælland, som profiterer af det. Og når man laver tilbagetrækningsreformer, hvor man er parat til at fjerne efterlønnen eller forringe vilkårene for de tilbagetrækkende, så rammer det hårdt økonomisk i de områder, som vi kalder yderdistrikterne, altså Lolland, Læsø og de områder, som vi snakker om her. Så de økonomiske vilkår, der bliver givet herfra med finansloven og andre love, er nogle, som er med til at øge den ulighed, der er mellem de forskellige områder i Danmark.

Når vi kigger på erhvervsudviklingen, kan vi se, at når store virksomheder lukker, f.eks. Vestas, så rammer det hårdt i nogle yderdistrikter. Det rammer hårdt i nogle områder, hvor det kan være svært at få nye erhverv til at komme til. Så dér, hvor man i forvejen er mest sårbare, er man meget afhængige af at have nogle vilkår, så nye erhverv kan komme til, også i de områder, hvor der er langt mellem husene, og de tiltag mangler vi. Vi mangler erhvervstiltag på så jordnært plan, at vi kan sige, at også yderområderne har glæde af det.

Kl. 10:44

Vi mangler i det hele taget fokus på vækst. Vi mangler også fokus på vækst i samspillet mellem offentligt og privat. Lige præcis i yderområder, hvor den offentlige sektor fylder meget, hvor kommunerne fylder meget i den aktivitet, der er, vil det være oplagt at fokusere på samarbejdet mellem offentlige og private, på at udvikle velfærdsteknologi, på at udvikle tilbud på det offentlige område – noget, som også kan blive en eksportvare, noget, som man kan komme til at tjene penge på i det private erhvervsliv. Den del mangler vi også se nogle tiltag på. Det er noget, som vil give en varig vækstmulighed, en varig erhvervsmulighed i hele Danmark, og hvor man udnytter, at alle områder – også dér, hvor der er langt mellem husene – har en offentlig sektor, som skal give sundhedstilbud og servicetilbud og derfor kan bruge det som et aktiv.

Jeg synes, at der burde være fokus på, at ting skal være så decentrale som muligt. Vi kan ikke alle sammen have et kongeligt teater i baghaven, og vi kan ikke alle sammen bo ved siden af Rigshospitalet, men det skal være sådan, at uanset hvor man bor i Danmark, skal der være adgang til en ungdomsuddannelse, uden at den afstand, man skal færdes over, er så lang, at det bliver en uoverkommelig opgave. Det skal være sådan, at uanset hvor man bor i Danmark, skal det være muligt at komme til en arbejdsplads eller i hvert fald muligt at omstille sig til noget nyt, at få nogle tilbud på efteruddannelse, på aktivering, som gavner, at man faktisk kommer i arbejde på de vilkår, der er i det område, hvor man bor. Det synes jeg ikke er for store krav at stille, men det er nogle krav, som ikke er opfyldt med den politik, der bliver ført i øjeblikket.

Det store spørgsmål for mig er, om der faktisk er en politisk vilje til at have den målsætning på tværs af ressortområder, på tværs af politikområder, altså en vilje til at ville have et Danmark i balance, hvor man faktisk føler, at man har et servicetilbud der, hvor man bor; et Danmark, der er så decentralt som muligt.

SF vil gerne have en struktur, der fremmer en sund udvikling i alle egne af Danmark, i stedet for særordninger. Vi vil gerne have, at når vi laver nye tiltag, er det tiltag, som skaber en strukturel udvikling, som gør det muligt at have en sund udvikling i hele Danmark. Det står meget over for den hattedamentaltitet, det godt kan opfattes som, når man skal have særordninger. Jeg tror, at alle

kommunalbestyrelser, alle erhvervsråd, alle borgere i Danmark gerne vil have almindelige vilkår, som også duer der, hvor de bor, altså at de vilkår, der er for trafik, for uddannelse, for erhverv, for jobskabelse, for sundhed, er nogle, der duer, uanset hvor man bor, også selv om man selvfølgelig ikke kan få Det Kongelige Teater i sin baghave.

Jeg ser ikke den politiske vilje til på den måde hele tiden at indtænke hele Danmark, når man tager beslutninger. Men den her debat kunne måske være et afsæt til, at vi faktisk fik den politiske vilje ind, når vi træffer afgørelser.

I hele Danmark er der masser af ildsjæle. Der er masser af gode ideer, og der er masser af udfordringer, der bliver løst, også der, hvor der er langt mellem husene. Et helt konkret eksempel er VUC Storstrøm, hvor man siger, at der ikke er elever nok til at opfylde den klassekvotient, der skal til for at lave et relevant uddannelsesstilbud. Hvad gør man så? Så eksperimenterer man med fjernundervisning, med parallel undervisning, og man har lavet et helt nyt tilbud, som andre nu også er interesseret i, fordi man der skaber undervisningstilbud over store afstande – noget, der kan bruges, selv om der er langt mellem husene.

Det viser den vilje og energi, der er, også i områder, hvor der ikke er det store befolkningsgrundlag, til faktisk at gøre noget for at skabe en sund vækst og en sund udvikling. Det er en udvikling, nogle tiltag, som skal understøttes, og som burde blive understøttet fra Christiansborg, når vi træffer afgørelser, træffer beslutninger om lovforslag og finansloven. Jeg håber meget, at det kunne blive fremtiden, at man gør det.

Det, der er vigtigt, er, at Danmark er for alle, at man har et Danmark, hvor man, lige meget hvor man bor, kan komme til, og at man synes, at de serviceudfordringer, der er, kan man løse.

Jeg har et forslag til vedtagelse til forespørgsel nr. F 34, som jeg vil læse højt. Det er på vegne af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget finder det afgørende, at der sikres en positiv udvikling og vækst i alle egne af Danmark. Der skal iværksættes en stærk indsats for at bringe Danmark i balance. Dette skal bl.a. sikres ved bedre uddannelsesmuligheder, bedre pendlingsforhold, mere attraktiv bosætning, effektive væksttiltag, der kan sikre øget beskæftigelse og udvikling på et miljømæssigt bæredygtigt grundlag, samt ordentlige velfærdstilbud.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 54).

Kl. 10:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Man skal lige blive stående lidt endnu, der er et par korte bemærkninger. Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse af fru Meta Fuglsang, hr. Rasmus Prehn, fru Bente Dahl og fru Line Barfod:

»«

(Forslag til vedtagelse nr. V ??).

En kort bemærkning fra hr. Jens Kirk.

Kl. 10:49

Jens Kirk (V):

Tak. Tak til fru Meta Fuglsang. Vi anerkender, at der er store forskelle i landet, men jeg synes også, det var mere positivt, hvis vi i stedet for Vandkantsdanmark eller Udkantsdanmark måske kunne kalde det mulighedernes land – hvis de fik lov. Jeg anerkender, at der er forskel på ungdomsuddannelserne, men anerkender fru Meta Fuglsang ikke, at vi *har* givet ekstra til gymnasier og erhvervsskoler? Vi har også givet ekstra i akut hjælp til mulighedernes land, som jeg vil kalde det. Vi har givet hyper card som det sidste. Og endelig, hvis fru Meta Fuglsang ser på landkortet, vil hun se, at det er rigtigt, at tallet for ungdomsuddannelser i visse egne af Danmark er lavt, men hun vil også se, at der er andre steder i de områder her, hvor der næsten er, hvis ikke der *er* tale om danmarksrekord i ungdomsuddannelser. Det gælder for Nordvestjylland, hvor de – vi kan måske komme ind på årsagen senere – altså har rekord i det; gymnasierne er der, de får ekstra tilskud til

administration og den slags ting. Anerkender fru Meta Fuglsang ikke det?

Kl. 10:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:50

Meta Fuglsang (SF):

Jamen jeg vil gerne anerkende, at der bliver gjort nogle ting. Jeg vil gerne anerkende, at der er sat ind i forbindelse med transport for unge til uddannelse f.eks., og jeg kan også godt se, at der er blevet lavet nogle ekstra tiltag omkring uddannelse. Det, jeg bare også kan se, er, at når jeg kommer ud i virkeligheden, er det ikke, fordi det har rykket afgørende på, hvad det er, der sker. Et af de områder, hvor der faktisk er blevet rykket, hvor jeg vil anerkende, at der er lavet en indsats, er på uddannelsesvejledning, altså at man sætter ind i kommunerne, så man faktisk får en rådgivning af de unge mennesker. Så der sker noget.

Det, jeg godt kunne tænke mig, var, at den her problematik bliver tænkt ind, når man laver lovgivning, så vi ikke skal lave lappeløsninger, men så vi får en struktur, der understøtter, at hele Danmark kan fungere med den lovgivning, vi laver herinde.

Kl. 10:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Kirk.

Kl. 10:51

Jens Kirk (V):

Tak. Nu må man jo ikke stille mange spørgsmål, men der kunne være mange spørgsmål at stille. Noget helt andet er, at i tirsdags stemte den samme flok, tror jeg nok, enstemmigt imod planloven, og jeg må sige, at hvis de fire partier har læst planloven på samme måde som de såkaldt uvildige eksperter, kan jeg godt forstå, de stemte imod, for ifølge den måde, de læser den på, skulle vi næsten kunne lægge et hus overalt, hvor vi vil i Danmark, bygge overalt, hvor vi vil, og det er jo ikke meningen. 29 kommuner har fået lov nu til at operere i det, vi kalder kystnærhedszonen, altså fra 300 m til 3 km, og den afdøde borgmester på Mors sagde: Hvis ikke vi får mulighed for det, kan vi kun plante en flagstang på Mors. Det ændres nu, og det giver mulighed for, at man i de byer, f.eks. Thisted, Skive, sågar Ringkøbing og andre, kan sige: Vi kan måske udnytte nogle muligheder, som gør, at vi bliver attraktive steder at bo i i fremtiden, i stedet for at vi altid skal bygge bagved, som vi skulle før. Det er den opfattelse, man har, men de partier har læst den helt forkert. Anerkender man ikke, at der her kunne være noget positivt i det i stedet for? Har man læst den, ligesom disse såkaldte eksperter? Jeg kalder det rent københavneri, som de udtaler sig. Vi vil jo ikke ødelægge kysten, hverken Øresund eller andre steder, nej, vi vil beskytte, men vi vil også godt have lov til at have nogle muligheder. Tak.

Kl. 10:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:52

Meta Fuglsang (SF):

Nu ved jeg godt, at vi ikke altid er enige om, hvem der er en ekspert, og hvem der ikke er en ekspert, men det, vi har set i forbindelse med planloven, er jo bl.a. også at åbne op for ikke bare at bygge huse, men også at åbne op for at bygge forretninger og megacentre i landdistrikterne, og der er nogle konsekvenser af den planlov, som vi ikke synes er til nogen som helst gavn. Det ville være til gavn for en skævvridning igen af de områder, hvor man kan bygge stort, i forhold til de områder, hvor man ikke kan. Det, vi efterspørger, er, at man laver lovgivning, som på det lange træk skaber struktur overalt, på uddannelse og på erhverv, og vi tror ikke, at planloven med de muligheder, den giver, er det, som afgørende skubber i den retning. Jeg skal ikke udelukke, at der kan være et enkelt positivt element i planloven, men samlet set mener vi, at planloven er til mere skade end gavn.

Kl. 10:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 10:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil allerførst gerne rose SF's ordfører for en ganske glimrende tale. Jeg synes egentlig, at mange af de ting, der blev sagt, er noget, der sagtens kunne være udtalt af mig som kommunalordfører for Dansk Folkeparti.

Men jeg vil gerne kvittere lidt for noget af det første, som fru Meta Fuglsang var inde på, nemlig det med, at papir er taknemligt – det var i forhold til den skriftlige redegørelse og forespørgslen, som vi har til behandling her i dag. Og der vil jeg da gerne prøve at bevæge mig ud i virkeligheden, for det var også der, fru Meta Fuglsang gerne ville hen, kunne jeg forestille mig. Og der har vi jo f.eks. en situation i Odder kommune, hvor man har en SF'er, som er formand for socialudvalget, og som har valgt at fyre Tunø's sygeplejerske for at få en årlig besparelse på omkring 60.000 kr. Det er en stilling, som har været betalt af kommunen og af Region Midtjylland. Men der vil jeg gerne spørge: SF går jo ind for den her decentrale styreform, altså at kommunerne selv skal have lov til at bestemme, men hvad synes ordføreren så om, at de her 120 mennesker på Tunø nu hverken har sygeplejerske eller læge?

Kl. 10:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:54

Meta Fuglsang (SF):

Tak for rosen, selv om jeg bliver lidt urolig, når jeg bliver rost af hr. Skibby.

Først vil jeg gerne sige, at det da er rigtigt, at meget af det, jeg siger, formentlig også kunne have været udtalt af hr. Skibby, forskellen er bare, hvem der så er parat til at sætte handling bag ordene, og der viser det sig jo gang på gang, at der er meget stor forskel på, hvad SF er klar til, og hvad Dansk Folkeparti er klar til.

Så skal jeg sige, at de beslutninger, som vi kan finde frem, enkeltbeslutninger, f.eks. i forbindelse med Tunø, jo lige præcis viser den udfordring, som kommunerne har – en udfordring, som gør, at man også som SF'er er nødt til at kunne finde nogle besparelser, som man ville have forsvoret at man ville have bevæget sig ud i, men udfordringen er jo, at få et budget i balance. Det er jo noget, SF tager meget alvorligt, også når vi sidder i kommunalbestyrelser, altså at ansvaret er at få balance i budgetterne og gøre det så godt som muligt, fordi vi ikke skal overskride de økonomiske rammer. Vi gør det selvfølgelig så godt som muligt der, hvor vi nu engang sidder. Men det viser jo lige præcis udfordringen, altså at man f.eks. ikke kan bevare en sygeplejerskestilling på Tunø. Og vi kan finde masser af eksempler på det, som for mig at se netop er et eksempel på, at ude i virkeligheden kniber det altså, også i de områder, hvor der er småøer, eller hvor der er langt mellem husene, fordi de økonomiske rammer ikke er til det.

Kl. 10:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:55

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men så kan man gå ind og kigge på et eksempel, der går endnu mere ned i detaljen: På Tunø bor der en ældre dame, som er i dialyse – nu er vi uden for de her papirbunker, som ordføreren talte så meget om – og der siger socialudvalgsformanden fra SF i Odder Kommune til vedkommende, som jo selvfølgelig har problemer med at få sin dialysebehandling, fordi hun bor på Tunø, at så må hun flytte til fastlandet. Så er det, jeg spørger ordføreren: Jamen når man nu står hernede og svinger fanen så højt, som SF gør, og siger, at vi skal have lokalt decentralt selvstyre, og at vi samtidig skal

kunne bo alle steder i landet og have den almindelige, forventelige service – ikke Det Kongelige Bibliotek eller Det Kongelige Teater i baghaven, det er jeg helt med på, men en sygeplejerske, som kommer og tilser en, hvis man er syg – synes ordføreren så ikke, at det er dybt kritisabelt, at en kommune fyrer den eneste sygeplejerske, der er på en ø? Tunø er faktisk en ø, som har haft befolkningstilvækst – det er en af de ganske få øer i Danmark, hvor der er blevet flere beboere. Nu kan det så gå den anden vej på grund af besparelser på 60.000 kr. Det er jo en enkelt helikopterflyvning fra fastlandet, og så er de 60.000 kr. væk.

Kl. 10:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 10:57

Meta Fuglsang (SF):

Det, vi er optaget af, er jo netop, at det kan lade sig gøre, at man har en rimelig service rundt omkring i Danmark. Det er derfor, vi er optaget af spørgsmålet om, hvordan man gør det, hvordan man finansierer det, og hvordan man tilrettelægger virksomheden, så kommunerne kan levere det her. Der er jo netop eksempler på, at forskellene mellem kommunerne kan være store, at de økonomiske vanskeligheder er store, og at de kommer ud i nogle situationer, som man både som kommunalpolitiker og som folketingspolitiker nok ikke havde troet man skulle komme ud i. Så det er jo netop et eksempel på, hvor langt ud vi er kommet.

Det, vi gerne vil, er at ændre den udvikling. Vi vil gerne ændre udviklingen, så man i kommunerne faktisk kan give et ordentligt tilbud til borgerne på sundhedsområdet, på ældreområdet, på uddannelsesområdet. Det er faktisk derfor, vi står her nu, og det er derfor, vi synes, det er vigtigt at have en forespørgselsdebat om, hvad vi skal gøre for at afbøde de virkninger, som finansloven har. Det er derfor, vi er optaget af de landdistriktsredegørelser, der kommer, for vi synes ikke, at den udvikling, der er nu, er god nok.

Kl. 10:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Ørum Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Per Ørum Jørgensen (KD):

Tak for det. Grundlæggende vil jeg sige, at når S og SF og Enhedslisten bruger ordet Udkantsdanmark i forbindelse med den her forespørgsel, så synes jeg et eller andet sted på vegne af os, der bor i det såkaldte Udkantsdanmark eller vandkanten, eller hvad vi ellers har hørt, at jeg måske vil have mig det frabedt. Når jeg er i Vestjylland i min udkant, som I kalder det, så er København jo sådan set den anden udkant. Så jeg synes måske, at man skulle vise lidt mere respekt og finde nogle ordentlige betegnelser for det. Det er så det.

Vi kan se konkret på, hvad SF derude i landet har bedrevet i forhold til hele den her diskussion om yderområderne. Lad os tage det i forhold til den seneste flytning af fødeafdelingen fra Holstebro til Herning. Her leverede SF de afgørende stemmer sammen med Socialdemokraterne til at skabe et regime, hvor der er op imod 100 km til en fødeafdeling. Det er da bestemt noget, som modvirker vækst i landdistrikterne, og som skaber affolkning, fordi unge mennesker selvfølgelig bliver nervøse.

Hvordan hænger det sammen med alle de her fine ord, der kommer fra SF's ordfører?

Kl. 10:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:59

Meta Fuglsang (SF):

Det sker jo oftere og oftere, at vi kommer til at tro, at det er os, der er regeringen, og at det er regeringen, der er oppositionen. For det bliver fortalt på en måde, som om den udvikling, der er sket de sidste 10 år, er noget, S og SF skal bære ansvaret for. Vi skal stå til regnskab for, hvorfor det er,

som det er lige nu efter 10 år med en borgerlig regering.

Jeg er ikke parat til at stå til ansvar for, hvad der er sket de sidste 10 år. Jeg er parat til at stå til ansvar for, hvad SF's bidrag er til, at vi får det bedre de næste 10 år, når vi forhåbentlig får en rød regering. Så det, jeg vil stå inde for, er, hvad SF vil gøre for at få det her til at blive bedre, og det har vi redegjort for i en lang række udspil, og vi har redegjort for det, efterhånden som de forskellige lovforslag bliver behandlet her.

Det, jeg er optaget af, er, at vi fra Christiansborg, i folketingspolitikken, sørger for at træffe de rigtige beslutninger. Jeg opfatter ikke begrebet Udkantsdanmark som noget, der er fyldt med disrespekt. Jeg opfatter det som et ord, der er poppet op i beskrivelsen af, at dele af Danmark har andre udfordringer end andre. Det, jeg ser, når jeg kommer ud i yderdistrikterne, eller hvad vi nu skal kalde det, er jo, at der er masser af liv og masser af energi og masser af vilje til at overkomme de forskellige udfordringer, der er. Men jeg ser også en stor forskel på det serviceniveau, man kan yde. Jeg ser en stor forskel på de muligheder, der er. Og jeg ser først og fremmest en stor forskel på de frihedsgrader, der er, og som man ikke kan tilpasse de lokale forhold. Det vil jeg gerne lave om på.

Kl. 11:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Hr. Per Ørum Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:00

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg beder sådan set ikke SF's ordfører om at forholde sig til, hvad regeringen har bedrevet de sidste 10 år. Jeg nævner et helt konkret eksempel, hvor SF har leveret de afgørende mandater til at skabe et regime, hvor der bliver op til 100 km til en fødeafdeling for borgerne i Vestjylland. Det er et helt konkret eksempel, som SF jo er de eneste der kan stå til regnskab for som parti. Det synes jeg bare er i modstrid med alt det, som SF's ordfører siger, når man forringer vilkårene i landdistrikterne ved at skabe utryghed og ved at gøre det mindre attraktivt at bosætte sig i landdistrikterne. Og netop affolkningen af landdistrikterne er jo det allerstørste spørgsmål. Det er jo det helt centrale, nemlig at folk flytter fra landdistrikterne. Og SF er med til at gøre det værre.

Når vi er nogle, der finder et flertal for at finde finansiering og sætter mål for f.eks. at etablere en motorvej i Vestjylland, som skaber vækst, hvem er så den første, der går ud og kritiserer det? Det er hr. Villy Søvnald. Jeg mener bare ikke, at der er stringens i de pæne ord, i forhold til hvad SF egentlig leverer for landdistrikterne i praksis.

Kl. 11:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:01

Meta Fuglsang (SF):

SF leverer til landdistrikterne, nemlig en ændret politik, så vi får et mere bæredygtigt landbrug, der har en bedre fremtid som erhverv, end det har nu. Vi leverer medvirken til trafikforlig, som faktisk skaber bedre trafikale forhold også i yderdistrikterne. Vi har leveret en vækstplan, som skaber mulighed for erhvervsudvikling også i yderdistrikterne. Vi leverer oplæg til, hvordan man kan få en bedre og sundere kommunal sektor, så man får mere frihed, så man lokalt kan tilpasse sig de vilkår, man nu engang har.

Vi leverer på en lang række områder: på uddannelsesområdet, på beskæftigelsesområdet, på øget efteruddannelse, så man også lokalt kan tilpasse sig de muligheder, der er for at få et job i områderne.

Det er alt det, SF leverer, også for landdistrikterne. Det, vi oplever, er bare en lang gang benægtelse, og at regeringspartierne og nu også andre siger, at I vil jo ingenting. Det er ikke rigtigt. Vi leverer udspil og beslutninger, og vi er klar til at sørge for, at retningen kommer til at være anderledes, når vi på et eller andet tidspunkt kommer til magten.

Kl. 11:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 11:02

Rasmus Jarlov (KF):

Det er dejligt at høre alle de ting, som SF mener at de leverer. Men jeg synes, at vi mangler et svar på spørgsmålet fra hr. Per Ørum Jørgensen om sygehusplaceringen i Vestjylland. Hvordan har SF det med at have lagt de afgørende stemmer til den sygehusplacering? Det var det, der blev spurgt om, og jeg synes, at vi skal have et svar på det.

Kl. 11:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:03

Meta Fuglsang (SF):

Ordføreren ved godt, at jeg ikke kan stå og blande mig i, hvad andre SF'ere på andre niveauer end det, jeg befinder mig på, tager beslutninger om. Det, jeg ved, er, at SF aldrig nogen sinde løber fra ansvaret for de beslutninger, vi har taget. Man kan rolig regne med, at det er SF's politik. Det, jeg kan se, er bare, at når SF skal navigere i kommuner og regioner, er det på baggrund af den politik, der er lagt af en borgerlig regering gennem 10 år. Det gælder de økonomiske muligheder, og det gælder de strukturelle muligheder, så alle, også SF, må navigere i det farvand.

Hvis der var bedre økonomiske vilkår i kommuner og regioner, alene fordi SF fandtes, var vi sikre på, mange flere ville synes, at SF var en fantastisk idé, men det er der ikke. Vi må navigere i det farvand, som er skabt af en borgerlig regering, og det gælder alle SF'ere.

Kl. 11:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Jarlov?

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren.

Det er hr. Jens Kirk som ordfører for Venstre.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Jens Kirk (V):

Først vil jeg sige tak for forespørgslen, og så vil jeg sige tak til de to ministre for deres redegørelse. Det er jo interessant, og jeg synes også, at det er vigtigt, at vi kommer til at diskutere, hvordan virkeligheden er. Undertegnede vil påstå, at han færdes ude i virkeligheden, om ikke hver dag så næsten hver dag. Der skal ikke være tvivl om, at vi i Venstre finder det vigtigt, at vi ikke glemmer den store befolkningsgruppe, der findes og har valgt at bo på landet og i de mindre byer. Det er meget afgørende for os, at de næsten eller stort set får de samme vilkår, som vi har i byerne, også i de større byer. Men der er altså en forskel, og det må man leve med, for dem, der har valgt at bo på landet, har jo også nogle goder. Der er natur, fri luft og det hele. For dem, der bor i byen – og jeg ville nødigt bo der – er der støv og støj og meget andet.

Men de danske landdistrikter har problemer, det er vi ikke i tvivl om, og derfor er det meget vigtigt – og det synes jeg at regeringen og Venstre er gode til – at holde øje med, hvad der sker. Jeg skal komme ind på, hvad vi har gjort for dem igennem især de sidste par år. Der skal heller ikke herske tvivl om, at vi ønsker et Danmark i balance, hvor alle kræfter og ressourcer medvirker til vækst og fremgang. De danske landdistrikter kan være meget forskellige. Nogle har tilbagegang, andre har fremgang, og derfor er udfordringerne nødvendigvis heller ikke de samme for alle landsbyer.

Nogle har allerede – tidsskriftet Samvirke tror jeg det er – sat kors over, hvornår de forskellige landsbyer afgår ved døden. Enkelte af dem skulle allerede være afgået ved døden, jeg har ikke kontrolleret, om det er rigtigt, hvad der står deri. Der er ingen tvivl om, at hvis det her skal lykkes, er det vigtigt, at vi skaber nogle gode forhold, men det næste er, at der findes nogle ildsjæle i områderne. Hvis ikke der er det, lykkes det ikke, selv om vi giver nok så meget i tilskud.

Der er mange arbejdspladser i yderområderne, især produktionsarbejdspladser, og det er rigtigt, at

det især var dem, der blev ramt under krisen. Men det er også rigtigt, som indenrigsministeren sagde, at arbejdsløsheden jo ikke er større i de områder, end den er andre steder. Man har altså taget imod udfordringen og taget den op. Der er en generel forbedring af økonomien i øjeblikket og også en forskydning hen imod serviceerhverv. Der er heller ingen tvivl om det. Men vi må også være klar over, at de, der bor på landet, også står over for en grøn dagsorden, som de skal tage hensyn til i allerhøjeste grad. Vi ved og har også allerede lige snakket om, at uddannelsesniveaue er en udfordring i de tyndere befolkede områder. Folkeskoledebatten er også en levende debat, som stadig væk foregår.

Men vi kan også spørge: Hvad er det i grunden, der er de største potentialer i landdistrikterne? Det er jo naturen. Det er et stort aktiv i forhold til bosætning og udvikling inden for turismeerhvervet. Landdistrikter og yderområder er vigtige for Danmarks målsætning om vedvarende energi, og lokale kræfter er den store styrke ude i landdistrikterne. Det er vigtigt med en fortsat finansiering, og jeg synes, at vi fra regeringens side i de sidste år har været gode til at medvirke til finansiering af forskellige ting.

Vækstkautionsordningen videreføres i 2011, kom i gang-lånet er styrket fra 2010 og 2011. Desuden foreslår regeringen i sit regionaludspil, »Danmark i balance i en global verden«, at Vækstfonden i Vestdanmark, som nu er placeret i Vojens, får en pulje på 150 mio. kr. osv. Vi har LAG-midlerne med de 100 mio. kr., som videreføres. Vi har nedrivningspuljen, som kommer nogle kommuner til gavn med ca. 150 mio. kr. forrige år og 100 mio. kr. i år. Vi har en havnepakke, en turismepakke og et videncenter for kystturisme i Hvide Sande. Det er ikke, fordi jeg lige bor i nærheden og kan se over til det, at jeg mener det, men jeg synes, det er et godt valg, at det ligger derude, hvor turisterne kommer om sommeren.

Endelig er der noget, jeg ikke kan forstå. Nu har vi jo drøftet planloven, og jeg anbefaler oppositionen at læse, hvad der står i den. Vi mener, og jeg mener, at det er københavneri, sådan som eksperterne udtaler sig. I Venstre tror vi fuldt og fast på, at kommunerne med respekt vil fremtidssikre og sørge for en bæredygtig udvikling i et kystnært område og kan være med til at tiltrække og fastholde beboere uden for de traditionelle vækstcentre og dermed medvirke til at skabe vækst og styrke. Vi vil jo ikke det samme, som man vil i Nordsjælland.

Jeg har været inde på turismeudlejning, beløbet er nu oppe på 20.000 kr. skattefrit, og sommerhusene er stort set udlejet. Regeringen foreslår frit brændselsvalg op til 20 kW. Det vil sige, at barmarksværkerne måske kan komme til at bruge halm. Småøerne har vi lavet et særligt program for, så beboerne bedre kan komme til nyde deres natur, stilhed, tryghed og nærhed. Der er foreslået rationel færgedrift. Der er ekstraordinært bevilget 260 mio. kr. i de sidste år. Der er lokale LAG'er, som får nogle penge.

Kl. 11:09

Endelig er der så fiskeriet, som får nogle penge, og der er hurtig hjælp til sundhedstilbud og lempelse af vilkårene i sommerhusområderne. Der er også gjort en del for sommerhusene. Til kommunernes vindmølleplan i det grønne giver vi 88.000 kr. som et engangsbeløb til dem, der har den ulempe måske at have en vindmølle i nærheden. De 88.000 kr. pr. 1 MW er med til, at vi i de områder, hvor vi får dem, ved, at vi har noget at gøre godt med. Vi får en ulempe, men vi får også en fordel af det, og nu kan vi holde generalforsamling i møllelavet, for nu har vi 20 pct. af andelene, og vi får et fast beløb hvert år.

Gymnasier og handelsskoler har jeg omtalt. Vi har gjort noget ekstra for dem. Akutindsatsen er ved at være på plads. Der er alene inden for det område, der blev omtalt før, givet 250 mio. kr. til den nordvestlige del til lægehelikoptere og øvrige projekter. Biogas sørger vi for kommer op i en højere pris. Det foreslår vi i hvert fald. Med »Grøn Vækst« siger vi, at de 9000 t kvælstof skal være opnået i 2015. Resten har vi sat på standby et stykke tid, fordi vi vil vide, hvordan vi i grunden skal klare det på bedste måde. Vi ved godt, at oppositionen vil have det klaret inden 2015, men jeg synes, at oppositionen skal huske, at det godt kan komme til at koste omkring 10.000-12.000 arbejdspladser, hvis man gennemfører det på det tidspunkt.

Vi har fiskeriet, en brændstofpakke er brugt, og der kan bruges flere. Vi har LAG-midler. Vi ved, at vi har et problem med transporten af de unge osv. HyperCard kan hjælpe noget, vi har telebusser, men vi er ikke færdige. Endelig kan vi sige, at et landdistriktsudvalg er på vej. Det er man enige om. I øjeblikket er landdistrikterne under mindst 11 forskellige ministerier, og så har jeg måske endda glemt stykker. Men der i hvert fald lagt op til, at der kommer et udvalg efter et kommende valg. Så

jeg synes, vi er godt på vej.

Endelig vil jeg gerne slå fast, at det kommer an på de lokale ildsjæle i områderne. Hvis de er der, er der muligheder. Hvis ikke de gør noget, er der risiko for, at områderne går ned. Tak for ordet, og så vil jeg gerne på vegne af de fire partier, Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anmoder på baggrund af de fremlagte redegørelser regeringen om fortsat at arbejde for en balanceret udvikling i Danmarks regioner og for at gavne udviklingen i landets yderområder og landdistrikter. Folketinget konstaterer, at der er igangsat initiativer, som retter sig mod såvel erhvervsudvikling som bosætningsvilkår for befolkningen.

Med baggrund i målsætningen om, at der skal være gode muligheder for at bo, studere og drive erhverv i hele landet, opfordres regeringen til at følge udviklingen i forhold til bl.a. erhverv og bosætning samt redegøre for regeringens tiltag, som iværksættes med henblik på bl.a. at understøtte udvikling i landets yderområder. Regeringen pålægges i den forbindelse hvert andet år at fremlægge skiftevis en regionalpolitisk redegørelse og landdistriksredegørelse samt en redegørelse om de 27 små øers forhold. Der redegøres som hidtil for udviklingen i statslige regionale arbejdsplader i tilknytning til den regionalpolitiske redegørelse.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 55).

En

Kl. 11:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er jo et langt forslag til vedtagelse, men vi accepterer det. Det går lige. Vi opfordrer til så korte vedtagelsesforslag, som muligt, men det er o.k.

Der er stillet følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anmoder på baggrund af de fremlagte redegørelser regeringen om fortsat at arbejde for en balanceret udvikling i Danmarks regioner og for at gavne udviklingen i landets yderområder og landdistrikter. Folketinget konstaterer, at der er igangsat initiativer, som retter sig mod såvel erhvervsudvikling som bosætningsvilkår for befolkningen.

Med baggrund i målsætningen om, at der skal være gode muligheder for at bo, studere og drive erhverv i hele landet, opfordres regeringen til at følge udviklingen i forhold til bl.a. erhverv og bosætning samt redegøre for regeringens tiltag, som iværksættes med henblik på bl.a. at understøtte udvikling i landets yderområder. Regeringen pålægges i den forbindelse hvert andet år at fremlægge skiftevis en regionalpolitisk redegørelse og landdistriksredegørelse samt en redegørelse om de 27 små øers forhold. Der redegøres som hidtil for udviklingen i statslige regionale arbejdsplader i tilknytning til den regionalpolitiske redegørelse.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 55).

Forslaget til vedtagelse indgår i de videre forhandlinger.

Der er nogle korte bemærkninger. Det er Hr. Rasmus Prehn som den første.

Kl. 11:14

Rasmus Prehn (S):

Det er desværre symptomatisk, at Venstre er ret lange i spytet, men meget begrænset i det politiske indhold. Så der tror jeg, at det her forslag til vedtagelse passer meget godt ind.

Ordføreren giver udtryk for, at arbejdsløsheden i yderområderne ikke er større end i resten af landet, og ordføreren refererer til, at det har ministeren sagt, men det, jeg hørte ministeren sige, var, at i den nuværende krise er de ikke blevet ramt hårdere i Yderdanmark end i resten af landet. Jeg skal høre, om ordføreren holder fast i, at der ikke er en højere arbejdsløshed i Yderdanmark end i resten af landet? Eller var det, ordføreren mente, det samme som ministeren mente, nemlig at der ikke er

noget, der tyder på, at yderområderne ikke er ramt ekstra hårdt på ledighedstallet på grund af krisen?

Kl. 11:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:15

Jens Kirk (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Rasmus Prehn, at jeg siger det samme, som ministeren sagde, men at der er meget, der tyder på, at de i øjeblikket er i fuld gang frem igen. Der bliver ansat folk, og jeg kan sige, at der er endda nogle steder, hvor der er begrænsninger for det, bl.a. fordi planloven har sat begrænsninger for nogle i forhold til at udvikle deres egen iværksættervirksomhed.

Kl. 11:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 11:15

Rasmus Prehn (S):

Jeg kunne heller ikke lade være med at notere mig, at Venstres ordfører talte meget om de lokale ildsjæle. Vi kan jo godt blive enige om, at det jo er fantastisk, når der er nogen, der gør en indsats. Det er noget, der virkelig hjælper noget.

Men det, vi debatterer her i Folketingssalen, er jo også meget, hvad vi gør som samfund. Her vil jeg gerne høre Venstres ordfører, hvordan Venstres ordfører har det med, at regeringens nulvækstpolitik betyder, at vi i det nuværende budgetår bruger 500 mio. kr. mindre på folkeskolen – altså bruger ½ mia. kr. mindre på folkeskolen – og at det i høj grad har betydet, at de i mange yderkantsområderne har lukket folkeskoler. Der er jo et hav af folkeskoler, der er lukket. Bare her i forbindelse med det her budget er der på landsplan 82 folkeskoler, der er blevet lukket, og der er 246 skoler, der er blevet berørt af det her. F.eks. har man lukket folkeskolen i Tversted i Nordjylland. Der har de haft folkeskole i 500 år; siden reformationen har de haft en folkeskole. Men på grund af regeringens nulvækstpolitik er det slut med den form for lokale folkeskoler. Er det Venstres politik at lukke folkeskoler?

Kl. 11:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:16

Jens Kirk (V):

Nej absolut ikke, men jeg tror heller ikke, at Venstre kan bestemme, at fødselstallet skal stige, og fødselstallet er jo i de sidste år faldet, og det er jo en kendsgerning, at antal folkeskoleelever er faldet i mange af de kommuner, vi snakker om. Jeg kender tilfældigvis også til det der, og man kan sige, at i nogle kommuner med måske 50.000 indbyggere er elevantallet i de sidste 6-7 år allerede faldet med måske 1.000 elever. Hvis det skal svare til en ganske almindelig landsbyskole med 100-150 elever, er der altså syv eller otte skoler.

Vi ved jo, at vi har nogle skoler med 100 elever, der er velsøgte. Men vi ved også, at de billigste skoler i nogle af kommunerne med helt ned til 150-250 elever kan drives for måske 50.000 kr., men vi har også andre skoler, hvor det koster op til 70.000 eller 80.000 kr. Så der skal altså ske noget. Men det er jo ikke regeringens skyld, at børnetallet falder i mange af disse områder.

Kl. 11:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Bente Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:17

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Venstres ordfører nævnte, at Venstre ønsker et Danmark i balance. Samtidig er et af midlerne, som Venstres ordfører nævnte, planloven. Det vil jeg gerne have Venstres ordfører til at uddybe: Hvordan kan man ved at give 29 kommuner ud af 98 nogle specielle vilkår bidrage til, at Danmark kommer i balance?

Jeg må sige med det samme, at det her ikke er et københavnerspørgsmål, for jeg er selv sønderjyde og bor i Sønderjylland.

Kl. 11:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:18

Jens Kirk (V):

Det får mig i grunden til at sige til fru Bente Dahl, at så burde fru Bente Dahl jo kende lidt bedre til det, for i kystnærhedszonen og i de 29 kommuner, som man har valgt ud fra det kriterium, at over 40 pct. af befolkningen bor i landdistrikterne, er der masser af kystnære byer, der tidligere i planloven ikke har haft denne mulighed for at bygge.

Man kunne bygge bagved, men det er jo ikke interessant. Lad mig nævne et sted, som jeg kender meget godt til, f.eks. Herning eller Ringkøbing: Hvorfor skulle jeg i grunden blive boende i Ringkøbing, hvis jeg skal have et hus og bare bygge bagved, når jeg i stedet kunne få lov til at bygge i 400-500 m afstand og have en flot udsigt over Ringkøbing Fjord, måske fiske lidt i fritiden med tre net og ikke flere, sejle ud hver søndag morgen for at fange fisk?

Det er de muligheder, der er nu. Som jeg sagde i min indledning, og som den afdøde borgmester har beskrevet: Hvis ikke vi får det ændret, kan vi kun have en flagstang deroppe, og så er det ikke sjovt at bo på Mors. Det bliver lidt tyndt.

Kl. 11:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Bente Dahl.

Kl. 11:19

Bente Dahl (RV):

Jeg synes ikke, det gav særlig meget svar på, hvordan boliger og erhverv i kystnærhedszonen kan bidrage til ro og fred på landet og balance i Danmark. Det får mig til at stille det næste spørgsmål. Ordføreren nævnte, at ildsjælene i området er vigtige. Det er jeg for så vidt fuldstændig enig med ordføreren i, for ildsjælene i områderne derude er vigtige for at få sat noget i gang. Men jeg har ikke hørt noget i Venstres ordførers tale om, hvad der kunne hjælpe de her ildsjæle, for ildsjæle lever jo ikke evigt, de skal have noget at leve af, så de ikke brænder ud. Hvordan vil Venstre hjælpe dem med at skabe rammer, så de ikke dør ud, inden de når at sætte aftryk?

Kl. 11:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:20

Jens Kirk (V):

Tak til fru Bente Dahl. Jeg håber da, at fru Bente Dahl har været her under hele min tale, for jeg nævnte vel noget om LAG-midlerne, og jeg nævnte vel også noget andet, nemlig nogle vindmøllepenge, man kunne få. Man kunne endda lave vindmøllelaug i de der områder og sige, at op til 20 pct. skal afsættes til de lokale. Det kan give f.eks. 50.000 eller 100.000 kr. om året til en sogneforening. Det er kontante midler, man hvert år ville kunne bruge i det tilfælde.

Endelig kan jeg nævne et eksempel på en ung mand, der gerne ville udvide en maskinfabrik, han har lavet på sin fædrene gård. Han har lagt meget arbejde i det, han har søgt og fået lov af kommunen, men fik så derefter afslag fra Naturklagenævnet, fordi hans virksomhed kun ligger 2,7 km fra Ringkøbing Fjord. Havde den ligget 3,1 km væk, ville der ikke have været nogen problemer.

Kl. 11:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Ørum Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:21

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nu er taletiden for kort til at skose Venstre for de centraliseringsforslag, der er kommet gennem årene. Jeg vil egentlig godt anerkende mange af de initiativer, som Venstres ordfører nævner. Mange af de initiativer, som er positive i forhold til udvikling og vækst i landdistrikterne, har Kristendemokraterne også deltaget i at få gennemført.

Der er et enkelt, synes jeg, meget aktuelt tema, som i hvert fald fylder meget i det landdistrikt, hvor jeg bor, nemlig hele diskussionen omkring atomaffald. Det burde måske ikke indgå i sådan en diskussion her, men problemet er lidt, at i mange landdistrikter, hvor der er mulighed for at modtage det her atomaffald, betragtes det lidt, som om man nu gør rigtig meget for at skabe vækst og udvikling og man gør rigtig meget i forhold til grøn energi, og takken fra Christiansborg er så, at vi kan få en gang atomaffald at rode med. Jeg ved godt, at det ikke er intentionerne bag, men kan Venstres ordfører ikke klargøre, hvad Venstres holdning er til det, og er Venstre indstillet på, at vi finder en løsning, så man ikke får den negative reaktion i specielt landdistrikterne?

Kl. 11:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:22

Jens Kirk (V):

Jeg er ikke i tvivl om, at Venstre og ministeren er interesseret i, at vi finder en løsning på det problem. Vi ved også, at da det første gang blev oplyst for par uger siden, at der nu skulle findes ud af noget ved en nærmere undersøgelse, var der nogle borgmestre, der gerne ville have det. Men desværre viser det sig jo, at de borgmestres områder ikke er egnede til det. Det var et sted i Midtjylland. Det er vist det rene sand, som det siver lige igennem eller ned ad. Det kunne simpelt hen ikke lade sig gøre. Derfor kan man sige: Nu undersøger man tingene. Jeg er helt sikker på, at når det nu er blevet undersøgt, vil der i sidste ende blive lagt afgørende vægt på, at det bliver med accept fra dem, der er i de områder, som det skal placeres i. Vi skal finde en løsning på det område.

Kl. 11:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 11:23

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg er forholdsvis beroliget, men jeg vil i hvert fald følge det tæt, fordi jeg egentlig godt kan forstå f.eks. de borgere i Nordvestjylland, der siger: Nu har det taget vores sygehuse, og det vi kan få til gengæld er en gang atomaffald. Det er selvfølgelig meget populistisk sagt, men det er opfattelsen, og derfor er det ikke hensigtsmæssigt.

Jeg vil godt lige ind omkring detailhandelen og detailhandelens effekt i forhold til at stoppe den affolkning, vi ser af landdistrikterne. Venstre kom jo tidligere med et forslag i forhold til hypermarkeder, som jeg faktisk tror det hed. Det er sådan nogle butikker, der er fem gange så store som Bilka. I den forbindelse var der en undersøgelse, der viste, at hvis man gennemførte det forslag, ville man faktisk lukke 800 detailhandlere. Derfor vil jeg egentlig gerne høre Venstres ordfører, om Venstre vil kæmpe aktivt for, at vi får de her hypermarkeder, som så vil lukke 800 af vores detailbutikker.

Kl. 11:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:24

Jens Kirk (V):

I Venstre har vi altid sagt, og det hylder vi meget, at vi gerne vil give rammerne, men så vil vi også gerne give befolkningen og kommunerne lov til selv at bestemme, hvad de vil have.

Jeg ved godt, at hr. Per Ørum Jørgensen og Kristendemokraterne gerne vil tilbage til lukkeloven. Men jeg tror, at hvis hr. Per Ørum Jørgensen tog til ABC-markedet i Ulfborg, ville han finde, at selv Stabyboerne, som bor måske kun 100 m fra den lille købmand, hvis han er der endnu – jeg ikke sikker på det – kan findes inde i ABC-markedet i Ulfborg.

Vi kan ikke styre det. Vi kan give mulighederne, men det er op til befolkningen der, hvor de er. Vi laver en lovgivning, og så er det op til befolkningen og kommunerne selv at finde ud af, hvad de vil. Det må være det rigtige at lave rammelovgivning, og det kunne jeg ønske vi kom meget mere tilbage til. Tak.

Kl. 11:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Det er sådan set stikordet til mine spørgsmål, for jeg også gerne bore lidt i det med planlov og butiksdød og store centre.

Det lyder jo fint, at befolkningen selv må, og at vi skal lave rammerne, men for mig at se er virkeligheden jo, at hvis man giver mulighed for at lave store butikcentre, meget store butikcentre også ude i landdistrikterne, så kan borgerne jo ikke sige, at det vil de ikke have, de vil gerne have deres små butikker. Det, der er virkeligheden, bliver så, at dem, der har økonomi til at lave et kæmpe stort center et eller andet sted også ude i landdistrikterne, er dem, der kommer til at bestemme, at der kommer så den her butik til at ligge. Det vil også betyde, at de vil tiltrække noget handel og få lukket nogle små butikker. Er ordføreren ikke enig i, at vi da skal beslutte, hvad det er, man skal have rammerne for, hvad det er, mulighederne skal være, og vi er nødt til at tage en aktiv beslutning om, om vi vil understøtte, at der er små forretningsdrivende, og der er adgang til indkøb også i landdistrikterne?

Kl. 11:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:26

Jens Kirk (V):

Det vil vi gerne, men jeg tror, at hverken jeg eller fru Meta Fuglsang kan hindre, at man tager til Bilka i Horsens eller til Kolding Storcenter eller andre steder. Det, man gør nu med planloven, er at få nogle af de kommuner til at sige: Skal alle vore borgere nu køre så langt, måske 50 eller 100 km? De får mulighed for at få det endnu nærmere.

Nu er jeg ikke helt klar over, hvor fru Meta Fuglsang bor henne, men jeg ved i hvert fald, at i det område, hvor jeg bor, og selv om vi har et ældrecenter lige ved siden af den lokale købmand, at så længe de selv kan køre bil, kører de altså lidt længere til en større by for at handle, og de skal have en oplevelse. Det er først, når – og det må jeg ikke sige – man bliver lidt besværlig, man ikke kan køre mere, at man går over i den lokale butik. Vi kan ikke bestemme det. Det er op til den lokale befolkning at afgøre, om de vil have den lille detailhandel, den lille købmandsforretning eller ej. Det kan vi ikke lovgive om.

Kl. 11:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jo, man kan sige alt her fra Folketingets talerstol. Det er også meningen, så det er helt i orden. Fru Meta Fuglsang.

Kl. 11:27

Meta Fuglsang (SF):

Det, jeg hører, er jo desværre noget, der ligner en ansvarsfralæggelse om, hvordan udviklingen skal være i Danmark, og det er jeg rigtig trist over at høre, fordi jeg synes, at den vigtige opgave, vi har her, netop er at skabe rammer, og når vi skaber rammer, er vi jo nødt til at have en eller anden fornemmelse af, hvor vi vil hen. Som jeg også startede med at sige i min ordførertale, er der jo ikke nogen naturlov, der siger, at ting skal være på en bestemt måde. Samfundet en menneskeskabt, og vi bestemmer vel også som mennesker, hvor vi vil hen med det. Derfor savner jeg en vilje hos ordføreren til at tage ansvaret for, hvad det er for nogle rammer, man gerne vil give, og hvad konsekvenserne af det så kunne være.

Den anden ting, jeg godt vil tage op, er spørgsmålet om økonomi. Jeg nævnte også i min tale, at skattelettelse jo er lidt ujævnt fordelt. Vi ved jo også, at man skal give skattelettelse for at skabe noget vækst, og det vi har set er, at de skattelettelse, regeringen har givet, er skattelettelse til de rigeste, og de er placeret i nogle bestemte områder i Danmark – det er sådan en anden slags udkant, kan man sige. Hvad mener ordføreren om de umulige økonomiske vilkår, det giver de forskellige dele af Danmark, at man har denne meget ulige fordeling af de skattelettelse?

Kl. 11:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:28

Jens Kirk (V):

Tak. Til fru Meta Fuglsang vil jeg da gerne sige: Det med, hvor detailhandel og andet skal ligge henne, er noget, vi giver ved en rammelovgivning. Som det er i øjeblikket, er der jo mange fra de der kommuner, hvorfra man valfarter til de kommuner, hvor der er nogle af de store centre, som nu får en mulighed. De skal have muligheden, hvis de vil. Vi ved, at der er en meget skarp konkurrence imellem disse centre. Man får altså muligheden, men vi kan ikke forbyde, at de må være her og her, og vi skal stoppe der, hvor vi er nu, og sige, at nu handler vi hjemme. Det kan ikke lade sig gøre. Vi kører efter varerne. Det er ligesom, når vi handler et eller andet sted. Vi vil alle sammen gerne handle økologisk, når vi står og snakker med nogle. Når vi kommer ind i butikken, kniber det somme tider.

Med hensyn til skattelettelse mener jeg, at det har ramt lige. Dem, der har en knap så stor indtægt, har også fået en god skattelettelse ligesom dem med de store indtægter, og det er selvfølgelig en selvfølge, hvis man har en stor indtægt, vil man nok også være dem, der har den største skattelettelse. Tak.

Kl. 11:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 11:29

Rasmus Jarlov (KF):

I forbindelse med hr. Rasmus Prehns spørgsmål til hr. Jens Kirk blev der sagt, at der var en bestemt by, som havde haft en folkeskole i 500 år, og jeg vil bare spørge hr. Jens Kirk, hvordan han får det til at passe med, at folkeskolen blev grundlagt i 1814.

Kl. 11:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det falder i hvert fald noget uden for dagsordenen i dag, men i og med at man jo har en fri debat her på Folketingets talerstol, får hr. Jens Kirk ordet for en besvarelse af dette historiske spørgsmål.

Kl. 11:29

Jens Kirk (V):

Det må være rytterskolerne, for de startede på det tidspunkt, og det kan være dem, hr. Rasmus Prehn hentyder til, for ellers var det jo i 1814, så vidt jeg husker.

Kl. 11:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er korrekt. Jeg var til møde i går på en rytterskole i Tommerup på Fyn, og der fik jeg nemlig at vide, at de var der lang tid før. Så vi ved ikke, om skolen i Tversted var en rytterskole. Det kan vi finde ud af på et eller andet senere tidspunkt, går jeg ud fra, men i hvert fald falder det uden for debatten her i dag.

Tak til hr. Jens Kirk som ordfører. Så er det hr. Rasmus Prehn som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 11:30

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Vi blev tidligere i debatten beskyldt for, at det var S og SF, der havde kaldt det for Udkantsdanmark. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at i det papir, som vi har sendt ind i forbindelse med vores forespørgselsdebat, har vi talt om yderområder. Så det er ikke os, der ønsker at forsøge at sætte en negativ dagsorden for de meget pragtfulde og naturskønne omgivelser, vi har i netop de områder, som man kunne kalde baglandet, Yderdanmark eller andet. Vi har ikke nogen interesse i at tale det her område ned. Vi vil hellere tale det op, som også Venstres hr. Jens Kirk var inde på.

Når det er sagt, står vi jo faktisk med et meget alvorligt problem. Det er ikke et problem, som alene hænger sammen med den krise, der er nu, og som har gjort problemerne større, men det er en tendens, der har været i mange år. Nu kan jeg forstå, at jeg skal passe på med at rode mig ud i historiske eksempler, for der sidder et meget historiekyndigt konservativt medlem her i salen, men det er jo et gammelt fænomen, at vi har haft urbaniseringen i Danmark, hvor folk er flyttet fra landet til byerne. Det er et meget gammelt fænomen, og derfor har det også været sådan, at der har været og er en affolkning af landområderne.

Men vi har de seneste år set en udvikling, der går i retning af, at flere fraflytter de her bysamfund, og at der er problemer med en relativt stor arbejdsløshed. Vi kan også se, at der er en underrepræsentation af folk, der får de gode uddannelser, og at det desværre også er sådan, at når der så rent faktisk er nogen, der får en uddannelse, er der også en tendens til, at mange af dem flytter ind til byerne. Det gør, at der er problemer med at have ressourcestærke kræfter, have de ildsjæle, som hr. Jens Kirk talte om, som skal være med til at drive de her samfund. Det er noget, vi skal gøre meget ud af at styrke, og det er noget, vi skal gøre meget ud af at sætte på dagsordenen, så vi kan få et Danmark, som er helt, og som er i balance. Det ønsker vi alle sammen.

Tilbage for lidt mere end et års tid siden, nemlig i april måned 2010, var der ligesom et tema både i Danmarks Radio og i TV 2, og alle ville tale om det, som man så i tv-udsendelserne – det er ikke mig, der kalder dem det – kaldte for Udkantsdanmark. Snart sagt hvilken som helst politiker stillede sig op i køen og sagde: Nu må vi gøre noget, nu skal der ske noget, nu skal vi tage skeen i den anden hånd osv. Men det er ret begrænset, hvad der rent faktisk er sket i mellemtiden.

Jeg anerkender, at man i de redegørelser, der er blevet lagt frem til debatten i dag, nævner konkrete eksempler på, at man har prøvet at gøre noget, men det ligner lidt pynt og symbolpolitik, noget, man taler om i overskrifter, noget, der desværre har meget lidt med virkeligheden at gøre, for sagen er jo den, at hvis vi kigger på de overordnede politiske linjer i den politik, den nuværende regering fører, har det altså været til ugunst for Yderdanmark. Det har været til ugunst for de svageste i samfundet. Det har været til ugunst for de byer, der gisper efter vejret, mens udviklingen tordner af sted i de største byer. Det må vi bare sige.

Kigger vi på sådan noget som regeringens mange skattelettelser, kan vi ved at kigge på danmarkskortet se, hvem der får mange skattelettelser, og hvem der får få skattelettelser, for det er helt klart, at det er de allerrigeste i Gentofte, der får de store skattelettelser, mens folk på Mors og Lolland får meget mindre. Det er faktisk sådan, at de skattelettelser, man får i gennemsnit, er tre gange så store i Gentofte, end de er på Mors og Lolland. Så regeringens økonomiske politik med at give skattelettelser betyder, at regeringen tager fra dem, der ikke har så meget, og giver til dem, der har en masse. Det er skævvridning ud over alle grænser.

Endelig er der jo nulvækstpolitikken, hvor man har sagt til bl.a. landets kommuner, at der er grænser for, hvor meget de må bruge, at der er en nulvækst, og at de skal standse udviklingen. Det har jo altså medført massive besparelser på kernevelfærden. Jeg var her inde på spørgsmålet om

folkeskolen, hvor vi, når vi kigger på Kommunernes Landsforenings egne budgettal, kan se, at vi her i 2011 bruger 500 mio. kr. mindre på folkeskolen, end vi gjorde i 2010. Vi bruger altså ½ mia. kr. mindre til at uddanne fremtidens arbejdskraft. Det, der skulle give en folkeskole i verdensklasse, har man altså barberet med ½ mia. kr.

Det betyder altså, at der ikke mindst i de her yderområder er skoler, der lukker. Jeg nævnte Tversted, og det er jo rigtigt, at det ikke er en folkeskole, der har ligget der i 500 år, men det er en grundskole, der har ligget i det her område siden reformationen. Man har haft tradition for, at hvis man boede i Tversted, kunne man få skoleundervisning. Til at starte med har det selvfølgelig kun været eliten, der fik undervisning, senere er der kommet en folkeskole osv. Men alene det, at man i det her område kunne få uddannelse, er med regeringens politik på det her område nu ophørt, for de skærer ned på folkeskoleområdet, og det betyder, at der simpelt hen er en masse børn, der ikke har en skole i umiddelbar nærhed. Det, at børn kunne gå eller cykle i skole, er historie. De skal sidde og rumle i en bus i en halv eller hel time. Der er mindre tid til at lege med kammeraterne, og der er mindre tid til at lave lektier. Det er konsekvensen af regeringens nulvækstpolitik, og det rammer især i yderområderne.

Kl. 11:36

Så er der sådan et spørgsmål som efterlønnen. Det kunne man jo også tage op. Der kan vi sige til Kristendemokraten, som jo ellers havde travlt med at tale Yderdanmarks sag, at hvis man afskaffer efterlønnen, rammer det jo først og fremmest i de områder, som ligger i Yderdanmark. Der er en overrepræsentation af folk, der går på efterløn, så det rammer virkelig, virkelig voldsomt der. Så regeringens politik, Kristendemokraternes politik, rammer rigtig hårdt på det her område.

Jeg kunne blive ved med det ene eksempel efter det andet på, at regeringen taler meget med flotte vendinger i deres forskellige publikationer om, at der nu også skal gøres noget, at vi skal have Danmark i balance, ildsjælene skal til osv., men det er ikke meget, der sker. Til gengæld vil vi fra SF og Socialdemokraternes side virkelig tage skeen i den anden hånd. Vi vil faktisk gerne lære af det, man har gjort i Norge, hvor Kommunaludvalget jo var på studietur i efteråret. Her har man, synes jeg, det meget smukke slogan, som man har skrevet ind i sit regeringsgrundlag: Vi skal tage hele landet i brug.

Hele landet i brug, det er fantastisk godt slogan. Det er det, vi skal gøre, for vi har ikke råd til at efterlade nogen på perronen, vi har ikke råd til at udelukke nogen fra succesen, vi har ikke råd til at lade nogen sejle agterud, vi har brug for at inkludere alle for at få succes i vores samfund. Er der folk, der, fordi de bor i et område med lav uddannelsesstradition, ikke får uddannelse, kommer vi til at mangle den arbejdskraft. Derfor skal vi have gang i hele Danmark, vi skal tage hele landet i brug.

Det har vi jo lavet et udspil om fra socialdemokratisk og SF's side, hvor vi sætter fokus på de her ting. Først og fremmest har vi jo med »En fair løsning« leveret noget af det, der skal til, nemlig et løft af velfærdssamfundet. Vi har 12 mia. kr. til landets kommuner, hvor man vil løfte folkeskolerne, man vil sikre uændret serviceniveau på andre velfærdsområder, man vil sikre forebyggelse, man vil gøre andre ting. Det vil betyde, at man ikke i fremtiden skal lukke folkeskoler, som man har gjort under Venstre og Konservative, det vil betyde, at man kan have ordentlig undervisning, det er et skridt i den rigtige retning.

Uddannelse er noget af det vigtigste. Som jeg var inde på tidligere, kan vi se, at det er i de her områder, hvor der er en overrepræsentation af folk, der ikke får så meget uddannelse. Derfor er det også et problem, at nogle af de statslige uddannelsesinstitutioner har svært ved klare sig. Så nævner Venstres ordfører, at man har kigget på ekstra taxameter og andet. Der skal andre boller på suppen, og vi har fra socialdemokratisk og SF's side foreslået at lave et særligt Yderdanmarkstaxameter, der kan gøre, at man løfter de her institutioner, og til det formål har vi sat et betydeligt beløb af.

Noget andet, der er vigtigt, hvis man gerne vil have folk til at tage en uddannelse, er den kollektive trafik. Det er det, at man kan tage bussen hjemmefra og hen til sin skole. Jeg talte ved et møde i onsdags oppe i Vrå, hvor der var en kvinde, der kom hen til mig og fortalte om sin søn. Fordi skolen er lukket, skal hendes søn nu med bussen 10 minutter i 7 for at kunne være på skolen kl. 8.00. Det er simpelt hen en kombination af, at skolen ligger meget langt væk, men også, at der er ringe busforbindelser.

Derfor er det afgørende, at vi sikrer ordentlig kollektiv trafik, og der må vi bare sige, at den nuværende regering har skåret ned på kollektiv trafik, har gjort det dyrere at bruge de kollektive trafikmidler. Så er det rigtigt, at man har været inde at lave en lille nødløsning her, hvor man prøver

at redde et forslag og trække det i land og lave lidt om på det, men det er kun et lille plaster på et kæmpe stort sår. Der skal ske noget på det her område, og i »Fair Forandring« har vi fra socialdemokratisk og SF's side afsat ½ mia. kr. til trafikforbedringer uden for hovedstadsområdet, herunder også yderområderne. Så der skal ske noget på det her område.

En anden ting, der skal gøre, at vi kan få vækst og udvikling, innovation i de områder, hvor de ildsjæle, som hr. Jens Kirk talte så flot og engageret om, kan komme til at udleve deres visioner, er også, at man har noget så helt fundamentalt i et moderne samfund som højhastighedsforbindelse på internettet, at man har det i hele Danmark. Det er et virkelig et vigtigt krav. Regeringen har talt meget om det. Man har rejst rundt i landet og lovet det, men der er stadig væk store områder, hvor man ikke har internetforbindelse. I Mou i Nordjylland, ikke så langt fra hvor jeg selv bor, har man simpelt hen en Bermudatrekant, hvor der ganske enkelt ikke er internetforbindelse. Det betyder også, at turismeerhverv osv. lider under, at man ikke har trådløst internet. Det er for dårligt. Det skal der gøres noget ved. Der vil vi fra socialdemokratisk side sætte fokus på det, og vi også parat til at sætte de nødvendige penge af til at få gennemført det, hvis man ikke kan få det igennem alene ad markedets vej.

Så er der hele spørgsmålet om attraktive bosætningskommuner. Og der er det rigtigt, at man har haft en pulje til at nedrive kondemnable boliger. Det er noget, der skal fortsættes og styrkes. Der er rigtig mange ting, der kan siges og gøres. Vi har senere i dag et spørgsmål om en udkantskommission, det vil også sætte dagsordenen. Og hvis jeg skal ridse vores hovedbudskab op – nu kan jeg se, at formanden rejser sig op – er det, vi ønsker fra socialdemokratisk side, en politik, hvor vi tager hele landet i brug. Afvikling skal vendes til udvikling.

Kl. 11:41

Formanden :

Ja, der skal også være tid til korte spørgsmål, og den første med en kort bemærkning er hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 11:41

Per Ørum Jørgensen (KD):

Tak. Jeg synes næsten, Socialdemokraternes ordfører skulle have haft længere taletid, så vi kunne have fundet ud af, hvad der var hovedpointen i talen. Jeg fandt i hvert fald ikke ud af, om det handlede om at skabe vækst i forhold til landdistriktsdagsordenen. Det handlede om skattelettelser og efterløn.

Kristendemokraterne er slet ikke inviteret med til de forhandlinger, der pågår lige nu. Det er faktisk Socialdemokraternes venner – Det Radikale Venstre – der lige nu sidder og forhandler med regeringen og Dansk Folkeparti om efterlønnen, med den mulige konsekvens, at Socialdemokraterne ikke får flertal for sin økonomiske politik. Så jeg tror, at man måske skal overveje, hvordan man bruger kræfterne; i hvert fald må det give anledning til nogle tanker hos Socialdemokraterne.

Jeg vil bare sige, at Kristendemokraterne grundlæggende vil bevare efterlønnen, men vi anerkender også den økonomiske udfordring, der ligger, og derfor har vi også givet udtryk for, at vi er villige til at kigge på en fremrykning af den aftale, der blev indgået i 2006, og påtage os et ansvar i forbindelse med den økonomiske udfordring, der er.

Men når det lige handler om vækst i Udkantsdanmark, så vil jeg egentlig gerne høre Socialdemokraterne om, hvordan det, man siger, hænger sammen med, at man for nylig stemte nej til vores forslag om, at der maksimalt må være 30 minutters kørsel til et sygehus. For det skaber affolkning, og det skaber det modsatte af udvikling, som Socialdemokraternes ordfører ellers taler så varmt for.

Kl. 11:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:42

Rasmus Prehn (S):

Det er jo sådan, at der er en meget stærk sammenhæng mellem, hvad det er for nogle overordnede rammer, der er, for vores samfund, og hvad det er for nogle betingelser, der er, for vækst og

udvikling i alle dele af samfundet. Det er afgørende. Når man fra regeringens side – også stærkt tilskyndet af og med hjælp fra Kristendemokraterne – tager nogle store initiativer, ja, så får det konsekvenser for, hvad muligheder der er. Når det er, man laver skattelettelser, og når det er, man vil fremrykke eller begrænse efterlønnen, får det konsekvenser. Det hænger sammen. Man kan ikke bare udelukke den ene debat fra den anden, og jeg er ked af, hvis det er, at det har medført, at kristendemokraten har mistet overblikket – jeg ville også gerne have haft længere taletid – men det hænger altså sammen, og det må kristendemokraten forstå.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvor langt der skal være til et sygehus osv., vil jeg sige, at vi altså har tillid til det, som også min gode kollega fru Meta Fuglsang fra Socialistisk Folkeparti sagde, at man i de forskellige regionsråd træffer de afgørelser, man synes er de rigtige. Det vil det være forkert af os, der i øvrigt taler om at have decentralisme, lokaldemokrati, at stå her på talerstolen i Folketinget og gøre os kloge på og pege fingre ad, hvad man gør decentralt. Jeg synes også Kristendemokraterne skulle gøre det at have respekt for det kommunale og regionale selvstyre.

Kl. 11:44

Formanden :

Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 11:44

Per Ørum Jørgensen (KD):

Vil det sige, at den socialdemokratiske ordfører mener, at det var forkert, da fru Helle Thorning-Schmidt under sidste valgkamp gik ud og sagde, at der maksimalt må være 30 minutters kørsel til et sygehus; da hr. Rasmus Prehn's kollega her i Folketinget, hr. Jens Peter Vernersen, kørte rundt i en ambulance i 3 uger med det budskab? Var det forkert gjort af fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Jens Peter Vernersen?

Kl. 11:44

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:44

Rasmus Prehn (S):

Tværtimod er det jo udtryk for et stærkt engagement, en stærk vilje til at sikre en virkelig god og nødvendig økonomi til at få et ordentligt sundhedsvæsen. Det er jo den socialdemokratiske politik. Jeg synes da, det er forfærdeligt, hvis der bliver for langt. Vi har set et meget tragisk eksempel på det i Nordjylland, hvor en yngre familiefar fik hjerteproblemer, og man kunne ikke få en ambulance til Skagen. Den slags er jo tragisk. Det er noget, man ikke vil finde sig i, noget, man simpelt hen ikke synes kan være rigtig, men det sker desværre. Der er det jo, at vi må gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at vi får det optimale ud af det med rammer, vi har. Og da det var, at min partiformand og min partikollega, hr. Jens Peter Vernersen, havde det her budskab med i valgkampen, skal det jo ses i sammenhæng med, at regionerne skulle have tilført de rigtige ressourcer for at kunne løse den her opgave. Vi ved så bare nu, at det ikke er tilfældet, og at regionerne derfor står med den meget svære opgave at skulle prioritere ud fra nogle meget begrænsede rammer. Og der vil det simpelt hen være upassende at pege fingre ad dem, og det vil også være en knægtelse af det decentrale demokrati.

Kl. 11:45

Formanden :

Så er det hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 11:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Nu var hr. Rasmus Prehn jo inde på noget med pynt og symbolpolitik – jeg tror, det var det, der blev nævnt i ordførelsen – og det kan man selvfølgelig altid have en formodning om er noget, en bred vifte af politikere kan finde på at begive sig ud i. Men jeg synes, jeg gerne vil prøve at få det lidt ned på jorden igen. Ordføreren var også inde på noget om, hvor vigtige netop folkeskolerne er for nærdemokratiet og udviklingen af vores landsbyer og vores mindre bysamfund.

Der kan man jo så igen tage udgangspunkt i Odder Kommune, som jeg gjorde over for SF's ordfører, for jeg vil gerne sådan prøve at få det ned på et konkret niveau, og man kan jo se, at Odder Kommune er en kommune, hvor Socialdemokraterne vandt borgmesterposten med valget sidste gang, og indtil videre har man, så vidt jeg ved, lukket tre folkeskoler i Odder Kommune. I Lejre Kommune vandt SF borgmesterposten på at ville bevare den nuværende skolestruktur, og der er man så ved at lukke tre folkeskoler nu. I Næstved Kommune har Socialdemokraterne, hr. Rasmus Prehn eget parti, i form af nærmest sådan et socialdemokratisk familiedynasti haft borgmesterposten i en lang tidsperiode, og der har man også lukket en lang række skoler.

Synes ordføreren ikke, at det giver et utroligt dårligt billede af kommunikationen mellem et parti på landsplan og et parti på lokalt plan, når man står herinde og siger en masse om, hvor vigtige folkeskolerne er, og når man så vinder et valg og får magten i kommunerne, går man – på trods af at alle kommunale budgetter bliver pris- og lønfremskrevet – ud og lukker skoler?

Kl. 11:47

Formanden :

Jeg anerkender, at taletidsbegrænsninger er en stor udfordring, men jeg beder om, at medlemmerne alligevel forsøger at imødekomme den udfordring.

Ordføreren.

Kl. 11:47

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal prøve at gøre mit bedste i forhold til at overholde taletiden.

Jeg ser ikke det problem, som hr. Hans Kristian Skibby giver udtryk for. Sagen er jo, at kommunerne under et bliver ramt af Dansk Folkepartis og regeringens politik, hvor der er nulvækst. Man bliver ramt af restriktioner. Hvis man bruger for mange penge, hvis man rører ved kommuneskatten, og hvis man gør nogle andre ting, bliver man straffet. Ligegyldigt, om det er en Venstrekommune, en konservativ eller socialdemokratisk kommune, eller det er en SF-kommune, så har man virkelig begrænsede vilkår. Det er alle kommunerne under et, der er pressede. Nogle har kunnet klare frisag og har kunnet undgå at lukke skoler – det er f.eks. tilfældet i min egen hjemkommune, Aalborg, der også er socialdemokratisk – men der er altså desværre de her eksempler.

Jeg kan love Dansk Folkepartis ordfører for, at i alle de tilfælde har man haft det utrolig dårligt over det her. Der er jo ingen, der stiller op til et byråd for at sidde og skulle lukke skoler. Der kan være nogle, der siger, at det er en god idé at lave noget omstrukturering, og at de kan få noget mere ud af de samme penge ved at gøre det på en anden måde, og det er o.k., men hvor man alene på grund af dårlig økonomi er tvunget til det, har man det rigtig dårligt over det.

Så jeg synes, det er upassende, at Dansk Folkepartis ordfører, der har ansvaret for nulvæksten og har ansvaret for sanktionerne, står og peger fingre ad kommunerne. Man udfører Dansk Folkepartis beskidte job ude i kommunerne.

Kl. 11:48

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:48

Hans Kristian Skibby (DF):

Det her er jo ren afklædning. Ordføreren står og siger, at det er Dansk Folkepartis skyld, at man i socialdemokratisk ledede og SF-ledede kommuner lukker folkeskoler. Det er rent nonsens. Nulvæksten er baseret på fuldstændig pris- og lønfremskrivning, og det betyder, at med det antal ansatte, der er i en kommune, har kommunen mulighed for at fremsætte et driftsbudget, hvor man har et uændret antal skolelærere, uændrede driftsudgifter osv. Alene hvis man øger sine udgifter på nogle områder, er man nødt til at finde pengene inden for rammerne, men i forbindelse med nulvæksten er der fuldstændig klokkeklar pris- og lønfremskrivning af alle budgetter, og det burde en kommunalordfører vide.

Mit ekstra spørgsmål her er omkring det med kollektiv trafik, som hr. Rasmus Prehn også brugte meget tid på. I Region Midtjylland, hvor jeg bor, har vi jo en socialdemokrat som regionsformand,

Bent Hansen, som også er formand for Danske Regioner, og han har bl.a. stået i spidsen for at ville fjerne driftstilskuddet til regionalbusserne for alle byer, hvor der er under 3.000 indbyggere. Hvad synes ordføreren om det?

Kl. 11:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:49

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan gentage det budskab, jeg havde før, og som jo egentlig er meget klart: Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti lavet en finanslov, der dikterer nulvækst, og når der er demografisk udvikling, flere ældre, flere udfordringer, større opgaver osv., så betyder nulvækst nedskæringer. Det siger byrådsmedlemmer for Dansk Folkeparti, det siger byrådsmedlemmer for Venstre, det siger byrådsmedlemmer for De Konservative; det er man enige om. Nulvækst betyder dårligere velfærd. Sådan er det. Det er Dansk Folkeparti, der har ansvaret for det sammen med Venstre og Konservative herinde, så det nytter ikke noget at pege fingre ad nogle kommuner eller nogle regioner, der er nødt til at gøre regeringen og Dansk Folkepartis beskidte arbejde.

Kigger vi på landets folkeskoler, der skulle bære vores børn ind i fremtiden som styrket arbejdskraft, som stærke individer, kan vi se, at man bruger 0,5 mia. kr. mindre i år, end man gjorde sidste år. Det er Dansk Folkeparti, der svigter fremtiden ved at spare på folkeskolen. Så kom ikke her og peg fingre ad dem, der sidder ude i en kommunalbestyrelse og bare er tvunget til at leve op til regeringens og Dansk Folkepartis nulvækst.

Kl. 11:51

Formanden :

Så er det hr. Henrik Brodersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:51

Henrik Brodersen (DF):

Jeg kan ligesom ordføreren også huske de tv-stationer, som gjorde meget ud af at få nævnt Udkantsdanmark, og det er fuldstændig rigtigt, at der var masser af politikere, som stillede sig op i en lang kø for at sige en hel masse om det her. I det kor stod hr. Rasmus Prehn også flere gange og brægede, og det er fuldstændig rigtigt, at der heller ikke kom noget ud af det.

Socialdemokraterne er jo ikke ligefrem kendt for at rutte med oplysninger om, hvad den fremtidige strategi skal være, om det er 2020-planen eller noget andet, og det vil jeg gerne spørge til i den her redegørelsesdebat, i og med at den også omhandler småøerne. Hvad tænker ordføreren om sådan noget som en national øpolitik, og hvad kunne Socialdemokraterne eksempelvis bidrage med? Det kunne jeg godt tænke mig at høre nogle bud på.

Hvis man har en idé om, at man lige om lidt skal være dem, der leder landet, så har man vel også et bud på, hvad man vil gøre med Udkantsdanmark, hvad man vil gøre med småøerne, og hvad man vil gøre for at lave noget mere erhverv og udvikling og det ene og det andet. Det må der kunne komme nogle bud på.

Kl. 11:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:52

Rasmus Prehn (S):

Det er jo herligt, for jeg var simpelt hen så ærgerlig over, at formanden rejste sig op, lige da jeg skulle til det afsnit, der handlede om øpolitik, for det er noget, jeg havde gjort meget ud af. Jeg lagde faktisk mærke til, at der heller ikke var nogen af de andre ordførere, der kom så meget ind på det med øer.

Vi ved jo, at noget af det, der kendetegner det danske samfund, er de smukke øer, som vi har. Hvem har ikke en sommerdag nydt det her med at stå på dækket på en færge og så komme ind i

havnen på en lille ø? Det er noget af det mest romantiske og noget af mest fantastiske.

Ikke desto mindre byder vi nogle af vores øer nogle meget vanskelige vilkår, og der er jeg enig med Dansk Folkeparti og hr. Henrik Brodersen i, at vi er nødt til at have en national strategi for øpolitik. Vi skal først og fremmest have kigget på vores færgedrift, og der har vi jo senere i dag takket være hr. Per Clausen fra Enhedslisten en forespørgsel, hvor vi skal tale om, hvad vi kan gøre for at sikre bedre og billigere færgedrift. Men vi skal også have kigget på hele spørgsmålet om, hvad vi gør for at internetdække de her øer, og hvad vi gør for at skabe vækst og udvikling på øerne. Der er en rigtig, rigtig stor udfordring der, og jeg vil meget gerne, også sammen med Dansk Folkeparti, kigge på vores øpolitik.

Vi har også vores økontaktordfører, hr. John Dyrby Paulsen, som desværre ikke kan være til stede i dag, fordi man har valgt at slå det hele sammen til en stor redegørelsesdebat, men det er noget, vi er meget optaget af, altså øpolitikken. Så tak til Dansk Folkeparti for at bringe det på bane.

Jeg

Kl. 11:53

Formanden :

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 11:53

Henrik Brodersen (DF):

Jeg vil bare sige, at jeg ikke mener, at det, at man har slået det hele sammen, udelukkede, at hr. John Dyrby Paulsen kunne være til stede.

Men jeg er da glad for de tilkendegivelser, der kommer, om, at man vil se på noget med mere vækst. Der er nogle ganske få øer i det danske ørige, som har haft en positiv tilvækst, men ellers må man sige, at det jo alle sammen er nogle, som er på tilbagegang og i den grad har en befolkningssammensætning af ældre personer. Derfor vil jeg da ligesom hr. Hans Kristian Skibby sige, at jeg synes, det er beklageligt, at vi ser, at man, også i socialdemokratisk ledede kommuner, vil skære ned på de fuldstændig basale ting, der gør, at de ældre mennesker kan blive på øen til deres dages ende, lad mig sige det på den måde, hvis de er født og opvokset der. Men der har været en afvikling, og det vil der nok også blive ved med, for det er ikke nok, at vi eksempelvis har nogle tiltag, der går ud på, at hvis bare vi kan købe en is på havnen, er det ganske fint, så overlever de, og så kan det være nok så romantisk at komme derover.

Jeg har et spørgsmål om skoler. Kan ordføreren ikke bekræfte mig i, at selv på de små øer, der er rundtomkring, er der en fin og god udvikling, også øerne imellem, over nettet, og at det måske var derfor, det kunne være lidt vigtigt, at også det område blev opgraderet?

Kl. 11:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:55

Rasmus Prehn (S):

Øpolitikken er kolossalt vigtig, og noget af det, som vi kan se der gør, at erhverv og turisme i nogle tilfælde er for nedadgående, er jo bl.a. den færgedrift, vi skal debattere senere i dag, f.eks. sådan et sted som Læsø. De har jo en af de dyreste færgeafgange, vi overhovedet har i landet. Der er eksempler på familier, der siger: Jamen vi kan faktisk komme til Mallorca, hele familien, i stedet for at tage færgen til Læsø og holde ferie der. Det er jo altså et problem, at man har sådan nogle store udgifter i forbindelse med at komme til og fra en ø, og vi skal have kigget på, hvad vi kan gøre for at få priserne ned der.

Med hensyn til skoler på øerne vil jeg sige, at jeg er sikker på, at man gør en kæmpe indsats der, og noget af det, man er i gang med, skal vi styrke, også med internet og med andet. Jeg tror, at vi der deler mange af de holdninger, som hr. Henrik Brodersen er inde på.

Kl. 11:56

Formanden :

Så er det hr. Jens Kirk med en kort bemærkning.

Kl. 11:56

Jens Kirk (V):

Tak. Jeg vil gerne lige med formandens tilladelse – for formanden var vist ikke til stede før, da vi diskuterede rytterskoler – oplyse, at de blev begyndt opført for 391 år siden på en del af krongodset. Der blev undervist gratis i kristen børnelærdom og læsning, mens skrivning og regning krævede forældrebetaling dengang.

Tak til ordføreren hr. Rasmus Prehn. Skattelettelse synes jeg synes jeg sådan set, vi skal holde uden for. Vi ved, der er en stor udligning fra Nordsjælland og de andre dele også, men jeg mener, at alle fik del i den skattelettelse, og den var fuldt finansieret, vil jeg gerne sige.

Anerkender hr. Rasmus Prehn ikke, at Danmark er et meget homogent samfund – vi er meget homogene? Og hvis det, hr. Rasmus Prehn står og snakker om, er de folkeskoler, der var i de landsbyer engang, hvor man ikke engang ville stemme for en planlov, så der kunne opføres nogle enkelte huse, går jeg ud fra, at hr. Rasmus Prehn ved, at en landsby førhen var en by med over 200 indbyggere, men nu kan man få lov til at gå lidt under det tal, så der godt kan blive et enkelt hus der i tilknytning til det. Det var måske en mulighed for, at vi også kunne have nogle af de skoler der, men vi anerkender vel også alle sammen, at børnetallet er faldet. Ligesom i USA og mange andre steder er der sket en urbanisering, som nok er uundgåelig, men ved hjælp af nogle ting, bl.a. planloven, har vi prøvet på at forsinke nogle ting – og nu ved jeg ikke, om skolen i Tversted ville have været her endnu – men anerkender hr. Rasmus Prehn ikke det?

Kl. 11:57

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:57

Rasmus Prehn (S):

Jeg startede faktisk min ordførertale med netop at anerkende det her med, at den udvikling, hvor man er flyttet fra landet til byerne, er en udvikling, der har været i mange, mange år. Hele den der urbanisering er en præmis, vi har kendt til i mange, mange år. Det prøver jeg ikke løbe fra; jeg ved, det er sådan.

Det ærgrer mig lidt, at Venstres ordfører, der netop i sin ordførertale gjorde kolossalt meget ud af balance i det danske samfund, så ikke har lyst til at diskutere regeringens skattelettelse. Sagen er jo, at når man kigger på, hvor meget man får i skattelettelse, kan man se, at der altså er en kæmpe forskel. Det, der har været regeringens bevidste politik med de her skattelettelse, har været at sige: De, der bor i Gentofte, skal have tre gange så meget som dem, der bor på Mors. Det er dog alligevel en ulighedsskabende politik.

Ja, sammenlignet med alle mulige andre lande, sammenlignet med Indien, sammenlignet med USA, er Danmark et meget homogent samfund. Det anerkender jeg. Det skal vi også fortsætte med at være. Men fordi vi er et homogent samfund – et samfund, der hænger sammen, et samfund, som er en nogenlunde balance – er det jo ikke det samme, som at vi så skal være lige glade med det, når udviklingen går den forkerte vej. Og det er derfor, at vi fra socialdemokratisk side problematiserer den skæve udvikling, som Venstre desværre har sat dagsordenen for, imens de har haft regeringsmagten.

Kl. 11:58

Formanden :

Hr. Jens Kirk, kort bemærkning.

Kl. 11:58

Jens Kirk (V):

Et helt anden emne, som måske ligger lidt uden for det, hr. Rasmus Prehn gerne vil diskutere, er jo det, vi kalder Grøn Vækst. Jordbruget fylder kolossalt meget, jordbruget dyrker og råder over omkring 62-63 pct. af jorden derude. Vi prøver på at finde nogle løsninger, så vi kan opfylde de internationale forpligtelser, vi har. Tilsyneladende vil Socialdemokratiet gerne gennemføre disse ting, der skal gennemføres, på en meget kraftig måde. Tilsyneladende viser alle beregninger også, at

det vil koste 10.000-12.000 arbejdspladser, hvis det skal gøres i det tempo, man der ønsker. Jeg har endda set, at når vi snakker om biogas og den slags ting, er vi kommet så vidt, at S skriver, at de større brug *skal* tilsluttes et biogasværk – men der skal vel først være økonomi i det? Så der er mange ting der.

Men der, hvor landbruget fylder så meget, skaber kolossalt mange arbejdspladser – vel ca. 140.000-150.000 i alt i det primære landbrug – må hr. Rasmus Prehn anerkende at oppositionen har lidt af et problem, når de snakker om udvikling det ene sted og snakker om afvikling det andet sted, for »En Fair Løsning« er noget med skat. Det sidste, jeg har læst der kommer til, er, at man faktisk vil beskatte jordbruget med ekstra 2 mia. kr., når vi lægger det hele sammen. Tror man, at det skaber mere udvikling derude og flere arbejdspladser? Tak.

Kl. 12:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:00

Rasmus Prehn (S):

Jeg sluttede faktisk min ordførertale af med at sige, at afvikling skal vendes til udvikling. Det gælder også de mange superhårdtarbejdende familier, der lever af og arbejder i landbruget. Vi peger ikke fingre ad dem, der knokler en vis del ud af bukserne for at få deres ejendom til at være rentabel og fungere. Vi ved godt, at der er nogle, der virkelig knokler med det her, og som har svært ved at få enderne til at nå sammen. Det har vi stor respekt for. Vi er stolte af at være en landbrugsnation; det har vi overhovedet ikke noget at udsætte på.

Men vi er også meget optaget af det med bæredygtighed, det med miljø. Derfor stiller vi nogle krav. Og jeg tror, man får et godt og stærkt samfund af at stille krav til hinanden. Det er også det, man gør i en god familie: Man stiller krav til hinanden, man har forventninger til hinanden. Det skal vi også have, når det handler om vores fremtidige miljø. Jeg tror, der er en stærk fremtid, en visionær fremtid også for jordbrug i Danmark, hvor man ud over fødevarerproduktion måske også kan fokusere på elementer til biobrændsel og andre ting, som kan gøre, at man kan blive producenter af den slags. Der har vi et kæmpe udviklingspotentiale, som kan gøre, at nogle af de familier, der sidder og er presset på økonomien, kan gå ind i fremtiden styrket.

Kl. 12:01

Formanden :

Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 12:01

Rasmus Jarlov (KF):

Det, som er sandheden, er jo, at regeringen fører en politik, der hele tiden har en afbalanceret udvikling af de forskellige egne af Danmark for øje. Det er tydeligt, at Socialdemokraterne ikke har ret meget substans i deres forsøg på at male det fuldstændig omvendte og forkerte billede, for i stedet for at tale om regional udvikling og regionernes særlige udfordringer taler Socialdemokraternes ordfører om skattepolitik og efterløn. For det første er det jo en gratis omgang, fordi Socialdemokraterne ikke selv har nogen økonomisk politik, og for det andet må man spørge, om hr. Rasmus Prehn virkelig i ramme alvor mener, at det er et argument for at bevare efterlønnen, at der er flere efterlønnere på Lolland end i Nordsjælland. Mener hr. Rasmus Prehn virkelig, at vi skal opretholde en urimelig og skadelig ordning, fordi Socialdemokraterne ønsker at stå stærkt på Lolland?

Jeg må bare advare om, at konsekvensen af at føre politik på den måde, hvor det ikke handler om, hvad der er rimeligt og hensigtsmæssigt for landet, men alene handler om, at man forsøger at tækkes bestemte vælgergrupper, i bedste fald er, at man kan fiske nogle stemmer hos en bestemt gruppe, men at det i værste fald og med sikkerhed også er, at man træffer en masse uhensigtsmæssige beslutninger, som betyder, at Danmarks samlede velstand bliver mindre.

Kl. 12:02

Formanden :

Jeg er overordentlig taknemmelig for, at medlemmerne her i salen giver mig motion, og det tror jeg er baggrunden for, at man til stadighed overtræder de tidsgrænser, der er for taletiden. Det skal man have tak for, og så kan vi i Præsidiets selvfølgelig overveje, om vi skal ændre vores teknik og spare det, at der ved talerstolen og ved medlemmernes pulter er en indikation, hvor man kan se, om man overskrider taletiden. Det kan vi overveje, men jeg siger på forhånd tak for, at jeg får den motion; jeg tror i virkeligheden, at det vil glæde mig på lang sigt.

Men det er ordføreren, værsgo.

Kl. 12:03

Rasmus Prehn (S):

Jamen det er fuldstændig rigtigt, at vi tager ansvar, også for formandens fysiske velbefindende, så derfor vil vi gerne tale længe og engageret, sådan at formanden kan holde sig i form. Jeg tror, at den konservative ordfører, hvis han har fulgt med i, hvad vores argumenter har været på efterlønnen, så vil se, at det jo ikke har været argumentet om Lolland, der har været fremhævet, men at det har været det, at der er mennesker, der er nedslidte efter et helt liv på arbejdsmarkedet, og som har brug for at kunne trække sig tilbage på efterløn. Det er det der sociale argument, der har fyldt.

Når jeg nævner det her – og det kan den konservative ordfører godt drille mig lidt med – er det jo, fordi man står her og hører en regering, der taler om, at vi skal have et Danmark i balance. Og så nævner jeg nogle af de eksempler, hvor man fra regeringens side, fra konservativ side netop har gjort et meget bevidst tiltag for at skævvride Danmark og tage fra dem, der ikke har så meget, og give til de rige, altså tage fra Mors og give til Gentofte. Det har man gjort skattepolitisk, og det gør man på efterlønnen. Det er som et eksempel på regeringens hykleri, og det tror jeg godt at den konservative ordfører kan forstå, men det er selvfølgelig en meget fiks måde at prøve at komme igen på.

Men lad os hellere tale om, hvad vi så gør for at komme ud af det her, lad os tale om noget substans i forhold til visioner for fremtidens Yderdanmark.

Kl. 12:04

Formanden :

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:04

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg forstår ikke, at Socialdemokraterne slet ikke har nogen bud på, hvad de vil gøre for regionerne. Man forsøger at fjerne fokus fra regionernes særlige udfordringer ved alene at stå og tale om efterløn og skattepolitik, som om det har noget særligt at gøre med de bestemte regioner. Det er beslutninger, som gælder for hele Danmark, og som er fuldstændig ens for alle borgere i hele landet. Det har intet at gøre med regionerne specielle udfordringer. Det virker, som om man slet ikke er optaget af yderområdernes særlige udfordringer, men at man alene er optaget af at mobilisere modstand mod regeringens skattepolitik, mod regeringens tilbagetrækningspolitik, fordi man selv er så presset på det område, hvor man slet ikke har nogen planer.

Kunne vi ikke høre noget konkret omkring, hvad det er, man vil gøre for at bekæmpe den affolkning, som er en af regionernes store udfordringer, i stedet for at stå og tale om skattepolitik og om, at det gavner folk i Gentofte mere end folk på Lolland? Det har ikke noget at gøre med regionernes særlige udfordringer.

Kl. 12:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:05

Rasmus Prehn (S):

Altså, med al respekt vil jeg sige til hr. Rasmus Jarlov, at jeg tror, at han, hvis han havde hørt efter, hvad jeg sagde i min ordførertale, ville have hørt, at der jo var det ene konkrete eksempel efter det andet på, hvad man kunne gøre. Her senere i dag har Socialdemokratiet og SF et beslutningsforslag om en udkantskommission, hvor man kortlægger de her problemer, og at man må gøre noget. Jeg har nævnt en øpolitisk strategi; jeg har nævnt en indsats i forhold til bredbånd i hele Danmark; jeg har

talt om kollektiv trafik, så man kan komme til og fra; jeg har talt om en pulje til nedrivning af kondemnabile boliger; jeg har talt om, hvordan vi kan styrke folkeskolerne. Jeg har talt om snart sagt det ene forslag efter det andet på det her område.

Så jeg synes, det er urimeligt, at den konservative ordfører så reducerer alt det, vi har stået og sagt, med den knappe taletid, der er, til kun at handle om skat og efterløn. Det er ikke rimeligt. Men det er rigtigt, at vi også har taget det med, og det står jeg gerne ved. For det er da paradoksalt, at man taler om et Danmark i balance, og at det, man så gør i sin økonomiske politik, er at tage fra dem, der ikke har, og give til dem, der har en masse i forvejen. Det er asocialt, det er skævvridende, og det bringer Danmark ud af balance.

Kl. 12:06

Formanden :

Tak til hr. Rasmus Prehn. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 12:06

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Denne debat, som primært beskæftiger sig med landdistrikter og yderegne af Danmark og med de danske småøer, er en, som vi i hvert fald en gang om året kan se frem til, og det er vi heldigvis en lang række af politikere her på Christiansborg der gør.

Jeg vil gerne takke for, at vi allernådigst kunne få lov at få 10 minutters taletid. Det giver nemlig 2½ minut til landdistrikterne, 2½ minut til den regionalpolitiske redegørelse, 2½ minut til småøerne, og så giver det 2½ minut til forespørgselsdebatten, så det skal nok blive virkelig dybsindigt. Men ikke desto mindre er det selvfølgelig klart foreneligt med de her ting, fordi der er en logisk sammenhæng imellem de her tre redegørelser og også forespørgslen, som vi i år har valgt at der kan komme i tilknytning til debatten.

Det er ikke nogen hemmelighed, at i de seneste år har udviklingen i Danmark været præget af, at der er en igangværende international krise, som landene alt efter forskellige behov og kriterier og udgangssituation har forholdt sig til på både den ene og den anden måde. Det generelle billede er dog, at krisen, og det er også det, vi kan læse i de redegørelser, vi har fået, ikke har medført, at vi her i Danmark har kunnet se, at der er en regional forskel i udviklingen omkring ledighed mellem øst og vest for Storebælt. Der er stadig væk den samme forskel, netop at der overordnet set er en lavere ledighed øst for Storebælt, end der er vest.

Danmark har under finanskrisen mistet mange arbejdspladser, primært i den private sektor, især i industrien, og industrien fylder jo naturligt meget i yderområderne. Dansk Folkeparti erkender, at udviklingen har været vanskelig, og at den fortsat er vanskelig. Men dansk økonomi befinder sig i dag, og det synes jeg vi har grund til at glæde sig over, i en fase med fornyet, om end moderat vækst. Industrivirksomheder er igen begyndt at ansætte, og ledighedstallene har siden slutningen af 2010 oplevet en forbedring måned for måned. Dansk Folkeparti har jo hele vejen igennem processen understøttet de initiativer, der har været fremlagt netop med hensyn til at stabilisere og give så godt et grundlag for, at Danmark kommer så godt igennem den her verdensomspændende krise, som vi har kunnet komme ud fra de økonomiske rammer og muligheder, der har været til stede.

Vi synes, det er godt, at vi har sådan noget som væksthuse. Vi har også de lokale erhvervskontorer, som rådgiver og gør en vækstunderstøttende indsats over for mange, også nyetablerede virksomheder. Det er mange steder rugepladser. Det er der, hvor man giver rådgivning primært til folk, som laver iværksætterier osv. Vi har også støttet vækstkautionsordningerne. De bliver videreført i 2011. Vi har lavet aftaler omkring kom i gang-lån med 100 mio. kr., som er sat af i 2010 og 2011. Flertallet her i Folketinget har i fællesskab også sikret, at Vækstfonden har etableret Vestdansk Vækstkapital, som er placeret i Vojens, hvor man har 150 mio. kr. i rammen. Fornyelsesfonden har siden 2010 støttet projekter, der fremmer grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse, og det er noget, der har tilknytning specielt til de hårdt ramte områder i Danmark, og der er en ramme på 760 mio. kr.

Endelig må vi også, selv om vi ikke er så glade for EU, takke, love og prise, at et milliardbeløb ud af det, som vi giver til EU, trods alt også finder vej tilbage igen til Danmark. Det er sådan nogle EU-

udviklingsmidler, som er målrettet en lang række initiativer. Det er hele »Grøn Vækst«-aftalen og landdistriktsprogrammet fra 2007 til 2013, hvor vi jo har en samlet ramme på 7,6 mia. kr., som sammen med de 1,4 mia. kr. går målrettet til landdistriktsudvikling, og der er 1,8 mia. kr., som er afsat til forbedring af konkurrenceevnen i fødevaresektoren. Netop fødevaresektoren er en af dem, som vi kan se også giver rigtig mange job i den videreforarbejdende industri set i forhold til landbruget. Vi har også haft mange initiativer omkring udviklingen af den danske turisme, for vi ved jo, at mange af primært vores yderegne også har stor interesse i, at bl.a. vores ferie- og turismeområder bliver så godt betjent som overhovedet muligt. Vi kan også se i år, at tilgangen af udlejning af danske feriehuse er steget markant, og det gør det jo ikke dårligere, at vi så oven i købet kan opleve rigtig flot solskinsvejr både i april her og i maj måned, så det kan vi så glæde os over.

Sidste år blev udtrykket den rådne banan desværre sagt mange gange her fra Folketingets talerstol, og det er selvfølgelig ikke noget, der var særlig pænt sprogligt, og det giver også et dårligt billede af, hvad det egentlig er, der foregår ude i de danske yderdistrikter.

Kl. 12:12

Det er da rigtigt, at nogle synes, at udtrykket Udkantsdanmark er negativt, mens andre egentlig ikke synes, det er så negativt. Det er jo en form for smagsdommeri, men det skal jeg lade være op til den enkelte at vurdere.

Et af de mennesker i Danmark, som har talt meget om landdistrikter, og som selv bor i et, er jo sådan en som Niels Hausgaard. Han var her tilbage i oktober måned sidste år i beboermagasinet BoDanmark, i en rigtig fin, stor og lang artikel. Jeg har indtryk af, at han i hvert fald ikke er sådan specielt venligt stemt over for Dansk Folkeparti, men derfor kan vi da godt være glade for det, han siger. For han er bl.a. citeret for at sige: Jeg bor der, hvor husene står på jorden. Han er også citeret for at sige: Herude på landet bliver vi påtvunget naturen på en måde, som jeg synes er meget vigtig. Der bliver mørkt, der bliver koldt, og der bliver stille. Og det er altså mange steder vilkårene, hvis man vælger at bosætte sig ude på landet. Noget af det, han siger, og som jeg synes er utrolig sjovt, er: For mig er det her ikke Udkantsdanmark, det er Luksusdanmark. Vi har plads, vi har luft, vi har tid, og ikke mindst har vi råd. Det er jo altså om nogle af de udfordringer, der er på landet, og det er trods alt en glæde for nogle af dem, der bor der, at det er et sted, hvor man også kan komme til en god bolig for en overkommelig pris. Jeg anerkender selvfølgelig så også, at Niels Hausgaard har sin indgangsvinkel, ud fra at han har en indkomst på et sådan relativt højt niveau og også kan passe sit arbejde, selv om han bor i et yderdistrikt. Så privilegeret er det jo ikke alle, der er i vores yderegne.

Som flere har været inde på, har jeg også en stor interesse i, at vi får og ikke glemmer netop hele diskussionen om vores danske småøer. Vi havde egentlig set frem til, at der skulle have været en særskilt debat om småøerne, men den kan man jo så håbe på kommer en anden god gang. Men Dansk Folkeparti har jo talt småøernes sag ved alle de lejligheder, hvor vi har kunnet komme til det, og vi har en glimrende ordfører på området i hr. Henrik Brodersen. Og alle, uanset partiskel, tror jeg jo kan tilslutte sig intentionerne om, at det vigtige for folk, der bor på en ø, og som også ønsker at blive boende på en ø, jo er, at de har en optimal færgedrift, at der er en folkeskole, hvis det naturligvis ellers er en ø af en vis størrelse, at der er indkøbsmuligheder, altså at der er en købmand, og også, at der f.eks. skulle tænkes at være noget, som vi andre tager helt som en selvfølge, nemlig en sygeplejerske eller en læge. Det er nogle af de ting, vi tager som selvfølgeligheder på fastlandet, og det er noget af det, vi skal understøtte de 27 danske småøer med. Vi skal også understøtte de større kommuneøer, altså Læsø, Samsø og andre, i, at de ting selvfølgelig skal foregå på en optimal måde.

Vi går ind for, at vi får en national øpolitik, så vi kan sikre, at der kommer den udvikling, der skal være, på de danske småøer. Gennem de seneste forlig og aftaler har Dansk Folkeparti været med til i fællesskab med andre partier bl.a. at sikre 1 mio. kr. til førstehjælp til folk, som bor på småøer. Vi har også været med til at sikre tre gange 20 mio. kr. til færgeinvesteringer, og vi har også sikret 200 mio. kr. til nye færger, og så har vi sikret tre gange 4 mio. kr. til kystsikring af områder på danske øer. Og så endelig indgik man i den her uge jo på trafikområdet en aftale, som har sikret 5 mio. kr. til udvikling af cykelturismen på danske småøer, og der er vel at mærke tale om noget, der hedder 100-procents-finansiering. Det betyder, at kommer øboerne med et rigtig godt forslag til, hvordan de kan bruge cykelturismen og indtænke den i deres lokale initiativer, vil der være en 100-procents-finansiering at bidrage med inden for den her ramme af de 5 mio. kr.

Så der er også grund til – trods alt – at se positivt på udviklingen på en række af øerne, men vi

anerkender, at det, der skal kigges på, er bosætningen, og det er det, at vi kan se, at en række øer har haft en nettotilbagegang i antallet af indbyggere. En ø som Endelave, som ligger i Horsens Kommune, hvor jeg er valgt ind, har vi jo kunnet se har kunnet formå med en aktiv beboerforening – også med en kommune, som har været velvillig, vil jeg sige – at øge indbyggerantallet fra omkring 160 beboere på årsbasis til omkring 200 beboere. Så der er da grund til at tro, at det også kan gå den rigtige vej.

Den 1. marts havde vi jo her i Folketinget besøg af landdistrikterne, og der var en konference, Landdistrikternes Dag. En af talerne på den her konference, Landdistrikternes Dag, var en 16-årig skoleelev fra noget, der hedder Hovborg,ovre mellem Esbjerg og Vejle. Og det var jo lidt sjovt at høre – ja, sjovt og sjovt, for det var selvfølgelig også den barske virkelighed, kan man sige – hvad det egentlig er for nogle ting, man stiller folk i udsigt. Hvad bliver man stillet i udsigt, hvis man som familie vælger at bosætte sig ude på landet og ens børn måske er så utrolig engagerede, at de også overvejer gerne at ville have en uddannelse? Det giver nogle udfordringer for folk, som bor i de danske landsbyer og i de danske yderdistrikter, og det skal vi selvfølgelig være opmærksomme på.

Dansk Folkeparti vil gerne støtte hele processen med hensyn til drivkraft og motivation. Vi vil gerne sikre, at der går en aktiv proces igennem hele den her politiske dialog, som vi har om øer, landdistrikter og yderdistrikter, og på den baggrund støtter vi selvfølgelig det forslag til vedtagelse, som er blevet fremsat af bl.a. os selv. Tak for ordet.

Kl. 12:17

Formanden :

Tak. Jeg vil lige med hensyn til taletiden sige, at det jo står medlemmerne frit for at få en anden omgang. Så har man 5 minutter yderligere, så det er 15 minutter, man har til rådighed som ordfører, og i anden omgang har alle medlemmer af Folketinget mulighed for at få 5 minutter i forbindelse med en redegørelse. Så dagen er vores egen.

Men der er jo også ønsker om korte bemærkninger, og først er det fru Vibeke Grave.

Kl. 12:18

Vibeke Grave (S):

Der blev spurgt meget ind til SF's og Socialdemokraternes ordfører, med hensyn til hvad de syntes noget om det, der var markeret af deres partifæller rundtomkring i både regions- og i byrådssammenhænge. Der er jo ingen tvivl om, at der i løbet af de seneste 5-10 år har været en centralisering uden sidestykke i Danmark, og det er regeringen, der har stået for det, med Dansk Folkeparti som økonomisk støtte i de sammenhænge. I den sammenhæng kunne jeg da godt tænke mig høre, hvad der er Dansk Folkepartis bud på, hvordan man bevarer skoler ude i yderdistrikterne i Danmark. For man var meget optaget af hr. Rasmus Prehns tale, med hensyn til om man kunne have en time eller halvanden time til sin skole. Har Dansk Folkeparti i den sammenhæng en anden politik eller en anden løsning på, hvordan man skal klare den her sag?

Kl. 12:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:19

Hans Kristian Skibby (DF):

Med hensyn til hvordan det skal styres, er det jo ganske klart, som andre også har sagt, altid op til lokalpolitikkerne at stå på mål for de beslutninger, der bliver truffet. Det mener jeg sagtens man kan gøre inden for den økonomiske ramme, der er i de danske kommuner. Der er naturligvis nogle kommuner, som har haft nogle store udfordringer med hensyn til bl.a. tilgangen af nye skoleelever til f.eks. 0. klasse. Jeg anerkender da, at hvis man har en kommune som min egen hjemkommune, hvor man har en folkeskole, hvortil der kun kommer fem eller seks elever til at starte i 0. klasse, så giver det en udfordring.

For man står i et dilemma eller skisma mellem to ting. Skal man på den ene side bare sige: Det er for lidt, det duer simpelt hen ikke. Det er pædagogisk set ikke et godt nok materiale. Der er simpelt hen for få elever, til at man kan få det sociale og faglige netværk. Der er for få elever, til at man mener, at man kan bidrage med den lærerkundskab, der skal til. For normeringen bliver simpelt hen

for lille, fordi der er for få elever i klassen. Eller kan vi på den anden side bare tillade os at lukke ned for den del af skolen og så måske flytte den til en overbygningsskole eller andet eller helt lukke en folkeskole. Det er et skisma, selvfølgelig er det det, og det er noget, som lokalpolitikere må forholde sig til.

Kl. 12:20

Formanden :

Fru Vibeke Grave.

Kl. 12:20

Vibeke Grave (S):

Jamen meget af det, der gør, at der ikke sidder børn ude i skoleklasserne, er jo den centralisering, som jeg startede med at snakke om, for den har jo betydet, at det offentlige Danmarks arbejdspladser bliver rykket tættere og tættere på centrum. Dansk Folkeparti har jo både stået bag SKAT's sammenlægning, som jo er nogle arbejdspladser, man har taget fra nogle andre områder, og nu skal vi så have Udbetaling Danmark, eller hvad det nu kommer til at hedde, og ATP-centrene bliver også lagt sammen. Det er jo ikke arbejdspladser, der kommer fra hovedstaden og ud. Det betyder jo en affolkning ude i lokalområderne. Er det ikke rigtigt, at Dansk Folkeparti har stået bag den politik, der gør, at man egentlig centraliserer flere af de offentlige arbejdspladser i Danmark, end man har gjort tidligere?

Kl. 12:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:21

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg ved ikke, om centraliseringen har været generelt større, end den har været tidligere, men det er da rigtigt, at der hele tiden pågår en proces, hvor man kigger på, hvordan vi kan få mest offentlig service for de penge, der er til rådighed. Man har så vurderet i samarbejde med KL, at der kan komme penge til rådighed til andre økonomiske betænkninger ved, at man sammenkører i den her Udbetaling Danmark, hvor man så går ind og kigger på, at man kan gennemføre en bedre sagsbehandling og hurtigere sagsbehandling i forhold til de her ansøgninger, hvor der er et rent lovgivningsmæssigt faktisk grundlag til baggrund for, hvorfor og hvor meget man eventuelt skal have Udbetaling Danmark osv. Det anerkender vi.

Kl. 12:21

Formanden :

Så er det hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 12:22

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Hans Kristian Skibby for hans tale. Jeg synes, han var inde på flere gode punkter, og navnlig var jeg jo stærkt begejstret for referencen til den gode nordjyde, hr. Niels Hausgaard, jeg synes, det var nogle rigtig gode ting, han blev citeret for, så tak for det.

Det, jeg gerne vil spørge om, er i forhold til hele det her spørgsmål om uddannelse, altså det forhold, at vi kan se, at der i yderområderne er en underrepræsentation af folk med god uddannelse. Det synes jeg ikke Dansk Folkepartis ordfører i sin ellers meget indholdsrige tale kom ind på. Kunne Dansk Folkepartis ordfører løfte sløret lidt for, hvilke visioner man har for at løfte uddannelsesniveaue, sådan at vi også kan få den udvikling og vækst i de her områder, og så man ikke får et endnu mere understimuleret område med lav uddannelse.

Kl. 12:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:22

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo altid en balancegang, og det ved hr. Rasmus Prehn også udmærket godt. Hvis man tager de historiske briller på og kigger på en by som København, vores metropol, vil man se, at det jo ikke er nogen hemmelighed, at rigtig mange af dem, der er i København og arbejder i København, er folk, der kommer fra Jylland. Man skal vel ikke bare sige til dem, at de skal flytte hjem igen.

Sagsbehandlere, direktører, embedsmænd, rejs hjem igen! Det nytter jo ikke noget, og vi har jo også lov til at bosætte os der, hvor vi har lyst til at bo, og jeg tror ikke, at vi i et land som Danmark, uagtet hvor mange penge vi satte af til det, kunne lave en lovgivning, som vil gøre, at folk, der er ansat sådan nogle steder, ville vælge at bosætte sig langt, langt væk fra deres arbejde. Vi har tidligere tænkt tanken om, hvad der ville ske, hvis Novo Nordisk valgte at placere en forskningsenhed på Læsø. Det kunne man jo godt forestille sig. Det ville da være glædeligt, selvfølgelig ville det det, men det ville samtidig gøre kommunen, Læsø, utrolig sårbar over for, om den erhvervsvirksomhed ville have flere medarbejdere eller den måske ville have færre eller den måske på sigt ville lukke. Derfor kan man ikke bare måle og veje det på den måde med, hvordan jobbene bliver skabt. Det, der skal til på den lange bane, er den her bæredygtighedsproces, som gør, at man ikke er hundrede procent afhængig af en eller to virksomheder. Derfor tror jeg på, at der er en anden måde at gøre det på.

Kl. 12:24

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 12:24

Rasmus Prehn (S):

Det er fuldstændig rigtigt, når Dansk Folkepartis ordfører siger, at der er en tilvækst af ressourcestærke, der flytter til København. Jeg tror, at man i øjeblikket er oppe på 1.000 nye indbyggere i København om måneden. Det er jo virkelig voldsomt. Der sker noget.

Men det, jeg spurgte om, er nok så meget, hvad man gør for at sikre, at de, der så blive boende i de mindre byer, i landsbyerne, i Yderdanmark, rent faktisk kan få en god uddannelse. Hvad gør vi for at opkvalificere dem? Hvad gør vi for at sikre, at det stadig væk er muligt at tage en statslig mellemlang uddannelse, og for at sikre, at der stadig væk er gode folkeskoler decentralt? Der er jo blev lukket mange folkeskoler. Hvad kan vi gøre for at sikre, at der er gode uddannelsesinstitutioner også ude af de mindre bysamfund? Hvad er Dansk Folkepartis politik på det område?

Kl. 12:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:25

Hans Kristian Skibby (DF):

Forudsætningerne for, at der er gode uddannelsesmuligheder bredt i Danmark, er jo, at der er nogle forældre, der får nogle børn, og som bor de steder, hvor man tilbyder uddannelserne. Nu ved jeg jo, at hr. Rasmus Prehn ynder at nævne Nordjylland og også har gjort det flere gange her i dag, og det synes jeg er helt fint, men jeg synes også, at vi så skal nævne, at der her i dag omkring middag er kommet et telegram på Ritzau fra Dansk Byggeri i Nordjylland, hvor overskriften er: Byggeboom i Nordjylland. De forventer i Nordjylland 3.000 nye job alene i 2011, heraf er 1.100 job til håndværkere, og de resterende 1.900 er job til folk, der bliver ansat i tilknyttede erhverv. Det kan være på et byggemarked, hvor de kører varer ud, eller alt mulig andet.

Det er jo en succeshistorie, og det er sådan noget, man er nødt til at give tilskud til, understøtte, hjælpe og vejlede for at sikre, at der er arbejdspladser de her steder. Det gør selvfølgelig ikke, at vi kan lave arbejdspladser i de helt små byer, men ved at understøtte udviklingen i mange af vores regionale provinsbyer, større byer, universitetsbyer, købstæder osv. sikrer vi også, at der er mange arbejdspladser til forældrene. Og når forældrene kommer, så kommer børnene også.

Kl. 12:26

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 12:26

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Så vil jeg da fortsætte, for det, der helt konkret blev spurgt om, var: Hvad er det så, Dansk Folkeparti vil gøre? Det mangler vi sådan set nogle svar på. Hvad er det konkret, Dansk Folkeparti og ordføreren mener der skal til for at understøtte den her udvikling?

Nu havde vi en polemik, da ordføreren replicerede på min ordførertale i forbindelse med det der med, hvem der nu var i regering, og hvor jeg jo fastholder i forbindelse med det, der er sket de sidste 10 år, at det ikke er SF, der har siddet i regering i det tidsrum. Det er de borgerlige partier med Dansk Folkeparti som støtteparti.

Så hvad er det, Dansk Folkeparti ligesom vil lægge navn til? Hvad er det, ordføreren mener der skal gøres for at få den udvikling, som ordføreren sætter ord på, nemlig at man skal kunne være alle steder? For det mangler vi sådan set nogle konkrete svar på.

Min oplevelse er, at lige så snart der kommer en og siger, at vi kan få mest muligt for pengene, hvis vi centraliserer, så er ordføreren klar til at sige: Jamen så må vi jo gøre det. Hvor meget skal der til, for at ordføreren vil holde fast i det, man siger man gerne vil, nemlig at der skal være en regional udvikling, og hvor meget er man parat til at gå på kompromis, fordi der kommer en og siger: Økonomisk, så skal vi centralisere?

Kl. 12:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:27

Hans Kristian Skibby (DF):

Det allervigtigste, som vi vil gøre fra Dansk Folkepartis side, er i hvert fald at kæmpe for, at vi ikke får en rød regering, for en rød regering vil bruge en masse penge, som vi ikke har, ved hjælp af låneoptag og øgede skatter – øgede skatter, som giver dårligere konkurrenceevne for danske virksomheder, tab af private job og tab i den forarbejdende industri og dermed også i landdistrikterne. Derfor er det vigtigt, at vi har en regering og et flertal her i Folketinget, som i stedet tør satse og gå ind målrettet med initiativer til at understøtte en proces, som gør, at Danmark kommer igennem den her krise på en rigtig, rigtig god og fornuftig måde.

Der er ikke nogen lette løsninger, det anerkender jeg blankt, men indtil videre har vi ikke engang kunnet få en løsning fra S og SF på, hvordan man vil finde de 63 eller 66 mia. kr., som jeg tror vi er oppe på nu. Vi venter, og vi venter, og vi venter.

Man kan godt fortælle henede i salen, hvad man vil bruge penge på. Man vil bruge her, man vil tilbagerulle der, man vil gøre det ene, man vil gøre det andet, men når det kommer til reel handling, til at fortælle, hvordan vi skal tilvejebringe alle de her penge, ud over at man vil øge erhvervsskatterne med 3,5 mia. kr., som der f. eks. står i »Fair Forandring«, så har man ikke noget nyt på hylderne.

Kl. 12:28

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 12:28

Meta Fuglsang (SF):

Vi er altså tilbage ved, at svaret på, hvad Dansk Folkeparti vil gøre, er, at SF er dumme. Det er en underlig måde at få svar på, men det illustrerer måske den mangel på svar, som man kan høre.

Jeg hørte i ordførerens replikker til os andre, når vi holdt tale, en voldsom kritik af forholdene ude i kommunerne, en voldsom kritik af nedskæringer, en voldsom kritik af beslutninger om at lukke skoler og fyre sygeplejersker. Når ordføreren står på talerstolen som ordfører, får vi en lang forklaring på, hvor gode regeringen og Dansk Folkeparti er og har været til at understøtte alt det her.

I min verden hænger det ikke sammen, for det, ordføreren har kritiseret i sine tidligere bemærkninger, er resultaterne af den politik, som ordførerens parti har været med til at støtte som støtteparti for en borgerlig regering. Så i min verden hænger det slet ikke sammen.

Så bare en gang til: Er der overhovedet noget, ordføreren er klar til at gøre for at understøtte udviklingen regionalt og kommunalt?

Kl. 12:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:29

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg tror ikke, jeg har sagt, at vi var gode. Jeg har bare sagt, at vi er bedre end de røde, og det vil jeg sådan set gerne stå på mål for hele vejen, både på motorvej og på hovedvej og på sti, alle steder. Jeg synes faktisk også, jeg i min ordførertale fortalte om en lang række af de steder, hvor vi har været inde og været med i de aftaler, som har sikret en række målrettede millioner og milliarder til en lang række forskellige initiativer, som bl.a. understøtter vores landdistrikters udvikling og vores udvikling generelt i Danmark.

Jeg nævnte væksthuse, lokale erhvervskontorer, vækstskautionsordninger, komme i gang-lån, byfornyelse, kondemnering, Vækstfonden, »Grøn Vækst«, landdistriktsprogrammer osv., og så kommer SF og siger, jeg ikke har nævnt noget. Enten er der en dårlig lyd her i salen, eller også er det baseret på, at man ikke ønsker at høre noget.

Kl. 12:30

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 12:30

Per Clausen (EL):

Nu går jeg ud fra, at hr. Hans Kristian Skibby er enig med mig i, at kommunalreformen er vedtaget af et flertal, som Dansk Folkeparti er med i. Jeg går også ud fra, hr. Hans Kristian Skibby mener, at kommunalreformen har ført til forbedringer. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om hr. Hans Kristian Skibby mener, at alle de mange skolelukninger, vi ser i den her tid, er godt for udviklingen i landdistrikterne.

Kl. 12:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:31

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan klart sige nej. Jeg er tilhænger af folkeskoler, og jeg er tilhænger af, at vi også har masser af friskoler i Danmark de steder, hvor der ikke er en folkeskole. I min egen hjemkommune, hvor jeg er viceborgmester, har vi trods alt sparet 80 mio. kr. på driftsbudgettet i 2011, og vi har ikke lukket så meget som en eneste folkeskole.

Jeg tror, at hvis man som lokalpolitiker ikke bare lytter til embedsmændene, men også prøver at bruge sin sunde fornuft og sætte sig ind i økonomien i kommunen, lærertidsaftaler og alle mulige andre ting, alt det, der ligger bag de forskellige udgifter i en kommune, så vil man se, at der er plads til at sikre og videreudvikle de folkeskoler, vi har i dag i Danmark.

Samtidig har jeg sagt, og det var det, jeg prøvede at svare hr. Rasmus Prehn før, at enkelte steder kan man godt forsvare en skolelukning, hvis der måske kun er fem eller seks elever, som bliver indskrevet i 0. klasse, fordi elevgrundlaget bliver for lille til, at man kan gennemføre et fagligt og socialt afbalanceret uddannelsesforløb for de elever, fordi der simpelt hen er for få elever i klassen. Derfor er der enkelte steder, hvor jeg kan sige at det måske er fair nok. Men i langt den overvejende del er det dumt, både på den korte og den lange bane, at lukke skoler.

Kl. 12:32

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 12:32

Per Clausen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om hr. Hans Kristian Skibby tror, at en kommunalreform, hvor man arbejder på at skabe større kommuner og dermed skaber større afstand mellem landdistrikter og landsbyer og dem, der træffer beslutningerne, gør det nemmere eller sværere at nedlægge skoler. Altså, mit spørgsmål til hr. Hans Kristian Skibby er: Tror hr. Hans Kristian Skibby, at den kommunalreform, han selv har været med til at få gennemført, har gjort det nemmere eller sværere at lukke skoler ude i landsbyerne og landdistrikterne?

Kl. 12:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:33

Hans Kristian Skibby (DF):

Der er ikke nogen tvivl om, at det har gjort det nemmere, og det ved hr. Per Clausen sikkert også, for i og med at man har gjort en kommune større geografisk, er der også længere imellem de folkevalgte i kommunen.

Men det, der faktisk stod i anbefalingerne fra Strukturreformkommissionen, var jo, at man anbefalede en kommunestørrelse på omkring 50.000 indbyggere. Det var det, man f.eks. havde i Vejle kommune, sådan cirka, før kommunalreformen. Alligevel valgte en lang række omegnskommuner ved folkeafstemninger, hvor borgerne blev hørt og fik lov at stemme, at de ville være en del af Vejle kommune, så kommunen er blevet så stor, at den har rundet godt 110.000 indbyggere. Men det er noget, der er sket, fordi borgerne selv har villet det. De har haft folkeafstemninger, de har haft en lokal debat om det, og de har villet en større kommune end de 50.000. Det syntes jeg ikke var nogen god idé, men det var det, borgerne ville.

Kl. 12:34

Formanden :

Tak til hr. Hans Kristian Skibby. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:34

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg var selvfølgelig ikke lige opmærksom på, at SF's ordfører allerede havde været oppe på talerstolen som forslagsstiller.

Det er jo en meget vigtig problemstilling, vi skal diskutere her i dag, nemlig spørgsmålet om at sikre et sammenhængende Danmark, det er spørgsmålet om at sikre en god udvikling i *hele* landet. Vi er hele Danmarks Folketing, selv om vi har en valgkreds, repræsenterer vi ikke bare vores lokalområde, vi repræsenterer hele Danmark. Den måde, man bør forholde sig til de her problemstillinger på, er, ved at man sagligt, velovervejeth og retfærdigt diskuterer landets egne forskellige udfordringer og sikrer, at man tager hånd om dem, og sikrer, at alle egne af Danmark kommer med i den fremgang, som vi skal have i vores land. Det skal ikke handle om at give flere penge til vennerne i ens lokale valgkreds, det skal handle om at træffe rimelige beslutninger, som er begrundet i saglige overvejelser, og som tager hensyn til regionernes særlige udfordringer.

Det er desværre ikke altid den debat, vi har haft, når vi har diskuteret det, som bliver kaldt Udkantsdanmark, og forskellene mellem Danmarks forskellige regioner. Debatten har til tider været præget af overdrivelser, den har også været præget af forsøg på at fiske stemmer ved at fremstille forholdene som langt værre, end de i virkeligheden er, og så at tilsætte lidt konspirationsteorier om, at der skulle være nogle, som forsøger at holde andre nede i Danmark. Jeg tror ikke, det synspunkt er rigtigt, jeg synes, det er en stråmand, en holdning, som der ikke er nogen der har, men som det kan

være bekvemt at tillægge ens politiske modstandere, fordi man derved selv kan fremstå, som om man kæmper mod en større uretfærdighed. Vi får ikke et mere sammenhængende Danmark af, at vi graver grøfter, vi får ikke et mere sammenhængende eller rimeligt Danmark, ved at vi skaber en konkurrence mellem regionerne om at fremstå så elendig som muligt for at tiltrække statsstøtte.

Økonomisk vækst og arbejdsløshed er Danmarks store udfordringer – især det første. Arbejdsløsheden er trods alt stadig væk relativt lav i en international sammenhæng, men den økonomiske vækst er en udfordring. Det er dog en udfordring, som, når det handler om den, er lige så stor i København som i resten af landet. Faktisk står det værre til i København end i de fleste af landets øvrige egne, når det handler om arbejdsløshed og vækst.

De redegørelser, som regeringen har lagt frem, viser, at yderområdernes særlige udfordring primært er affolkning, og derfor er det den udfordring, vi skal forsøge at løse, når vi diskuterer regionspolitik i modsætning til, når vi har vores øvrige debatter, hvor vi forsøger at løse Danmarks generelle problemer. Vi kan sagtens tale om skattepolitik, vi kan sagtens tale om efterløn, vi kan sagtens tale om udgiftsloft ude i kommunerne, men det har ikke nogen særlig relation til yderkantsproblematikken. Det er generelle problemer, som gælder hele Danmark, og jeg synes derfor ikke, det bør være det, som vi bruger vores tid på, når vi står her på Danmarks vigtigste talerstol, hvor vi faktisk har mulighed for at gøre noget ved regionernes særlige udfordringer.

Regeringen har gjort meget for at imødegå det problem, som er, at der i visse egne af Danmark over meget lang tid har været og fortsat er en stor affolkning. Man har fremlagt en redegørelse, som viser, at der sker en affolkning i visse områder med 0,85 pct. om året, og det er ganske betydeligt, og det vil over en række årtier betyde, at der sker ganske betydelig affolkning af især småøerne og de yderligste landområder. Det forholder regeringen sig også til, og derfor har regeringen fremlagt en lang række initiativer, som adresserer lige netop den problemstilling. Der er sat gang i informationskampagner og forskningsprojekter, der er igangsat forskønnelse af både landskaber og landsbyer, så man spiller på de værdier, som man har ude i yderområderne, som man jo ikke har i eksempelvis København, i form af dejlig natur, og der gør man altså noget for at gøre områderne endnu mere attraktive at bo i, end de er i forvejen.

Kl. 12:39

Man har også fremsat en lang række målsætninger, som også vil blive fulgt op med handling, eksempelvis om, at alle borgere i Danmark skal have adgang til 100 megabit bredbånd i 2020, man har brugt 600 mio. kr. på at sikre en god akutmodtagelse rundt omkring i landet, så der er en god lægedækning, hvilket selvfølgelig også spiller ind, når man skal beslutte, hvor man ønsker at bo henne, og vi har ændret befordringstilskuddet til uddannelserne i retning af, at de, der har allerlængst til uddannelse, får et bedre tilskud, end de fik før, med den seneste finanslov.

Det er så bare for at nævne nogle af de mange tiltag, som regeringen har taget.

Vi vil fortsætte med at kæmpe for en harmonisk udvikling af Danmark, ikke ved at holde væksten nede, ikke ved at træffe irrationelle eller lokalegoistiske beslutninger, men ved at være opmærksom på yderområdernes særlige udfordringer og så adressere dem målrettet og gøre noget ved dem. Tak.

Kl. 12:40

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 12:40

Rasmus Prehn (S):

Mange tak til den konservative ordfører for talen. Ordføreren siger, at vi ikke skal grave grøfter, hvis vi gerne vil have et Danmark i balance. Det er jo fuldstændig rigtigt, men det er der, jeg ikke forstår det, for graver man netop ikke grøfter med regeringens skattepolitik, med efterlønspolitikken? Står regeringen ikke nede i den dybeste grøft med pløre helt op til støvlekanten, når man siger: Vi skal have et Danmark i balance, men alligevel laver vi skattelettelser, der er tre gange så store i Gentofte, som de er på Mors og på Lolland? Er det ikke at grave grøfter?

Med hensyn til det med folkeskolen taler ordføreren om, at vi skal modvirke affolkning, at vi skal undgå affolkning, hvor folk flytter fra landet til byerne, vi skal have nogle bysamfund, der stadig væk er i balance. Hvad er det for en samtale, man har haft i den konservative folketingsgruppe, hvor man har sagt: Vi skal undgå affolkning, lad os lukke nogle flere folkeskoler, det må være vejen frem;

det bliver mere attraktivt at bo i en landsby, når der er færre folkeskoler; vi laver nulvækst?
Kan ordføreren prøve at uddybe det lidt?

Kl. 12:41

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:41

Rasmus Jarlov (KF):

[Udfald af lyd] ... politik har ikke nogen særlig relevans i diskussionen om yderområdernes særlige udfordringer. Man kan godt anlægge sådan en synsvinkel på problematikken og sige: Vi skal ikke afskaffe efterlønnen, fordi der bor flere efterlønnere på Lolland, end der gør i Nordsjælland, og derfor er vi imod det. Konsekvensen af den holdning er, at der vil blive truffet en lang række irrationelle beslutninger, og i bedste fald kan man gavne folk på Lolland, som man ønsker at få stemmer fra, men det vil med sikkerhed medføre, at vi får mindre velstand i Danmark.

Når vi diskuterer udkantsproblematikken, må vi forholde os til udkantsområdernes særlige problemstillinger i stedet for at forsøge at gøre det her til et spørgsmål om at mobilisere modstand mod regeringens efterlønspolitik og skattepolitik ved at henvise til, at der bor flere af dem i et bestemt område. Det er ikke relevant for den her diskussion.

I forhold til det med folkeskolen: Regeringen har ikke truffet en eneste beslutning om at lukke en folkeskole. Det er beslutninger, der foregår ude i kommunerne. Som det er hr. Rasmus Prehn bekendt, har kommunerne en uændret økonomisk ramme, og derfor har vi ikke tilskyndet til lukning af folkeskoler.

Kl. 12:43

Formanden :
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 12:43

Rasmus Prehn (S):

Jeg forstår simpelt hen ikke den konservative ordfører her. Hvordan kan det være irrelevant? Altså, når man samfundsøkonomisk skal fordele samfundskagen, siger man i regeringens politik på skatteområdet, på efterlønsområdet: De allerallerstørste og mest lækre stykker skal gives til de områder, der er rige i forvejen, og de områder, der ikke har så meget i forvejen, skal have nogle mindre, tørre stykker, der ikke er noget ved. Og man taler om balance, og så gør man de rigeste rigere og de fattigste fattigere? Hvordan kan det være irrelevant at nævne det i debatten? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Med hensyn til det med folkeskolen: Står den konservative ordfører ikke ved, at man har vedtaget en nulvækstpolitik, der betyder, at man nu bruger 500 mio. kr. mindre på folkeskolen i år, end man gjorde sidste år? Og får det så ikke konsekvenser, at man er nødt til at lukke skoler? Prøver den konservative ordfører virkelig at stå på det, han før kaldte den højeste talerstol, den vigtigste talerstol i Danmark, og bortforklare nulvækstens indvirkning på skolelukninger?

Kl. 12:44

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:44

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg ved ikke, om hr. Rasmus Prehn ikke forstår konceptet nulvækst. Nulvækst betyder, at man har det samme antal kroner til rådighed i år, som man havde sidste år, og det vil man også have i de kommende år, plus inflation. Så man får faktisk flere penge, end man havde sidste år. Årsagen til, at der er sparet 500 mio. kr. på folkeskolen, er ikke, at kommunerne har det samme antal kroner, som de havde sidste år. Den primære årsag til det er jo faktisk, at vi har et faldende børnetal i Danmark, og at man dermed tilpasser kapaciteten til det. Det synes jeg egentlig ikke er noget at kritisere, jeg synes, det er ganske naturligt. Det betyder så desværre, at der er nogle skolelukninger rundt omkring.

Der er også nogle faglige hensyn, der gør, at man nogle steder ønsker at lægge skoler sammen, fordi skolegangen dermed bliver bedre og man derved kan fastholde eleverne i folkeskolen, i stedet for at de flytter over i privatskolerne. Det ser jeg overhovedet ikke noget problematisk i.

I forhold til skattepolitikken vil jeg sige, at det ikke er det, vi diskuterer i dag. Altså, skattepolitikken er ens for hele landet, og vi har ikke lagt nogen skattepolitik frem, som straffer yderområderne særligt. Vi har lagt en skattepolitik frem, som er ens for alle Danmarks borgere. Der er ikke en særlig udfordring i skattepolitikken, men der er et generelt problem i, at vi betaler for meget i skat i Danmark.

Kl. 12:45

Formanden :

Fru Meta Fuglsang, kort bemærkning.

Kl. 12:45

Meta Fuglsang (SF):

Tak for talen.

Når vi kigger på de vilkår, der er i de forskellige regioner i Danmark, har vi jo været enige om – det er sagt både fra ministeren og fra andre her i dag – at indtægtsgrundlaget og uddannelsesniveaue er lavere i det, der er i yderdistrikterne, end i de store byer. Jeg går ud fra, at ordføreren anerkender, at når man har et indtægtsgrundlag, som er mindre, får man også lavere skatteindtægter. Jeg går også ud fra, at ordføreren enig i, at når der er mange rige et sted, er der større skatteindtægter. Så på den måde har skattepolitik jo en konsekvens.

Hvis vi nu lader være med at diskutere skatter og indtægter i de forskellige områder, men bare siger, at generelt har vi givet skattelettelse, og generelt bliver vi rigere, og vi godt kan se, at det rammer forskelligt i de forskellige områder, for den ekstra købekraft og den ekstra aktivitet, der kommer i et område, fordi man får skattelettelse, rammer så kun det område – det, jeg kan forstå, er så, at vi skal se det overordnede, og at vi på landsplan kan se en stigende aktivitet på grund af skattelettelserne – vil ordføreren så være med til at kigge på en udligning, så de kommuner, der faktisk får en større skatteindtægt, de kommuner, der bliver rigere på grund af den her politik, er parat til at aflaste nogle af dem, som ikke får fordel af det her?

Kl. 12:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:46

Rasmus Jarlov (KF):

Vi har lovet at kigge på den kommunale udligning, det kommer vi til at gøre i slutningen af 2011. Jeg vil dog påpege, at vi i forvejen har en i international sammenhæng ekstremt stor udligning mellem de danske kommuner, også der har vi altså en politik, hvor vi i meget høj grad har øje for, at der skal være en ligelig udvikling af de forskellige egne af Danmark. Det er sådan, at der er en indkomstudligning på op til 92 pct. Vi skal også være opmærksomme på, at det stadig væk skal kunne betale sig for danske kommuner at føre en erhvervs politik, så de tiltrækker virksomheder, og selv sætter gang i væksten, så de bare får lov at beholde en lille smule af det, frem for at det skal sendes til en anden kommune, hvis man har en økonomisk fremgang. Vi kigger løbende på udligningsordningerne. I slutningen af året kommer vi til at kigge rigtig grundigt på det.

Så vil jeg bare lige bemærke, at det er sådan i Danmark i modsætning til eksempelvis Sverige, at vi faktisk har friholdt kommunerne fra den nedgang i skatteindtægter, som er kommet på grund af finanskrisen. Det er jo staten, der bærer den nedgang i skatteindtægter, det er derfor, at statsunderskuddet er blevet så kæmpestort, som det er nu, nemlig fordi kommunerne faktisk er blevet frigjort.

Kl. 12:47

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 12:48

Meta Fuglsang (SF):

Det vil jeg da gerne høre som et tilsagn om, at Det Konservative Folkeparti så vil kigge på udligningen, sådan at de fattigste kommuner faktisk får mere. Og hvis jeg forstår det sådan, er jeg da rigtig glad for det svar, jeg har fået på det første spørgsmål.

Det næste er jo så, om ordføreren mener, at den udvikling, der har været, at den politik, der har været ført, har været god nok, altså, om ordføreren er stolt af den indsats, man selv har gjort, for at det strukturelt set er nemmere at føre en ordentlig politik, lige meget hvor i Danmark man er, altså, om man synes, at strukturen er påvirket sådan, at uanset hvor man bor i Danmark, har man en rimelig tilgang til kultur, til uddannelse, til infrastruktur, til job.

Kl. 12:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:48

Rasmus Jarlov (KF):

Ja, det synes jeg. Jeg synes, at alle de mange initiativer, som regeringen, Venstre og Konservative, oftest med støtte fra Dansk Folkeparti, har fremlagt, har været gode og fornuftige. Jeg synes, at man har gjort utrolig meget, og jeg synes, at man har sat rigtig meget fokus også på yderkantsområdernes specielle udfordringer. Det skal vi blive ved med, for det er vigtigt at sikre, at vi har et Danmark i balance, og at vi har et Danmark, hvor alle føler, at Folketinget herinde varetager landets samlede interesser og også har blik for de enkelte regioners særlige udfordringer.

Så vil jeg bare lige præcisere, at jeg ikke har givet noget løfte om, at vi vil gå ind for en større udligning. Vi skal kigge på udligningsordningen. Jeg mener bl.a., at vi skal have kigget på de ordninger, hvor vi i dag desværre giver penge til kommuner, som har drevet deres egen økonomi dårligt. Det er vigtigt, at vi hele tiden giver kommunerne de rigtige incitamenter. Så der er selvfølgelig behov for at kigge på udligningsordningen. Det er meget vigtigt for den måde, som kommunerne fungerer på.

Kl. 12:49

Formanden :

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 12:49

Per Clausen (EL):

Nu løber man jo i den her situation en vis risiko for at kaste sig ud i alle mulige generelle diskussioner; det kan være godt nok, men kan også vanskeliggøre fokusering. Så jeg vil stille hr. Rasmus Jarlov et enkelt spørgsmål til et enkelt element i hans tale.

Jeg kunne forstå, at det med at sikre internetdækning og vel også mobiltelefondækning i hele landet er meget vigtigt for Det Konservative Folkeparti, og jeg vil bare spørge, hvornår man forventer at have opnået, at der både er hurtige internetforbindelser til alle danskere, og at man også har et mobiltelefonnet, der dækker hele Danmark.

Kl. 12:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:50

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg har kun kendskab til det med internetdækningen; med hensyn til mobiltelefoner nævnte jeg det ikke i min tale, og jeg har ikke noget kendskab til det, så der må jeg henvise til vores forskningsordfører. Men målsætningen er, at alle i 2020 skal have en 100-megabyte-forbindelse.

Kl. 12:50

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 12:50

Per Clausen (EL):

Men hvad har man konkret tænkt sig at gøre for at sikre, at det sker? Altså, det er jo en vældig god målsætning at have. Man har vistnok i mange år haft en målsætning om, at alle skulle have mobiltelefondekning i Danmark; der er bare nogle, der ikke har det alligevel. Så spørgsmålet er: Hvordan vil man sikre det?

Det bliver jo netop vigtigt at have en plan for, hvordan man vil sikre det i forhold til udkantsområderne, for det er jo der, der er en risiko for, at det ikke sker af sig selv, for man kan sige, at de markeds-mæssige forhold måske gør, at ingen kan se nogen økonomisk gevinst i at etablere det derude.

Kl. 12:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:51

Rasmus Jarlov (KF):

Der må jeg være helt ærlig og sige, at det ved jeg ikke nok om, til at jeg kan svare på det. Jeg ved kun, at regeringen har opstillet den her målsætning, og til besvarelse af det må jeg henviser til videnskabsministeren eller vores it-ordfører.

Kl. 12:51

Formanden :

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Rasmus Jarlov. Så er det fru Bente Dahl som ordfører. Der er drikkeforsyning på pladsen, men selvfølgelig har man lov at tage noget med hjemmefra, hvis man mener, at kvaliteten så er bedre. Værsgo til fru Bente Dahl.

Kl. 12:51

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Danmark består af landfaste områder, halvøer og øer. Vi har byområder, og vi har ikkebyområder. Vi har områder, som eksempelvis Trekantområdet og Øresundsregionen inklusive hovedstaden, hvor der sker en hel masse meget hurtigt, og vi har områder som Sønderjylland, Vestjylland og Bornholm, hvor tingene foregår i et noget andet tempo.

Vi er nogle, der bosætter os i den del af landet, hvor tingene foregår langsomt, netop fordi det er en kvalitet, og vi kan nå at få os selv med. Vi har stilhed, ro, natur, et lidt nedsat tempo i forhold til byområderne m.m. som fordele i vor hverdag. Ulemper er der nu også i områderne uden for byerne. Det er ulemper, der er til at få øje på, og som redegørelserne og F 34, som vi behandler i dag, gør rede for. Og vi taler om det blandt meget andet. Så er der ulemper med dårlig trafik infrastruktur; manglende jobmuligheder; manglende uddannelsesmuligheder; huse, der står og forfalder; en affolkning, der kan mærkes etc.

Udfordringerne, som gælder for landdistrikterne, de små øer og store område uden for byerne i det hele taget er store. Redegørelserne giver en række bud på, hvordan de kan komme i møde og udviklingen vendes. Der tales om turisme, bredbåndsdækning til alle, ekstraordinær statslig støtte til færgeanskaffelser, hurtig hjælp og nære sundhedstilbud. Det er alt sammen udmærket. Det er blot desværre sådan, at alle de tiltag – eller mange af dem – hvor gode de end måtte være tænkt, står noget alene og ikke danner nogen sammenhængende politik. Meget af det er fugle på taget, eksempelvis bredbåndstankerne 2020.

Der tages initiativer under »Grøn Vækst«, lempelse af planloven, udlæg til sommerhusområder. Lempelsen af planloven synes vi i Radikale Venstre er en rigtig dårlig idé. Det er den, fordi det alene drejer sig om 29 kommuner. Hvis vi skal tage det kommunale selvstyre højtideligt, så må det gælde alle kommuner. Vi mener nu, at det er dårligt, at det gælder nogle kommuner i det hele taget, for det er en dårlig planlægning at ødelægge de naturområder, folk netop flytter ud på landet for at være i, med boliger og erhverv i kystnærhedszonen.

Udlægning til sommerhusgrunde i kystnærhedszonen er ligeledes en rigtig dårlig idé. Dels bygger

de fleste sommerhuse derude for at være i nærheden af naturen, dels er der i tusindvis af sommerhuse til salg lige nu. Så det er ikke et tiltag, der skal sættes i gang, og slet ikke lige nu. Det kan meget vel være, at det er finanskrisen, der er skyld i, at der er så mange sommerhuse til salg. Men når nu tingenes tilstand er sådan, er det altså slet ikke det rigtige værktøj at sætte ind med. Ud over det mener vi i Radikale Venstre, at kystnærhedsområderne skal være kystnærhedsområder. Det skal være den zone, hvor der ikke skal bygges, hverken det ene eller det andet.

Et andet forslag, vi stiller os lidt spørgende over for, er regeringens plan om »Grøn Vækst«, altså at den skal kunne medvirke til løsninger og få alle til at bosætte sig i landdistrikterne samt give bedre vilkår for udvikling af et godt miljø med meget natur. Vi stiller os spørgende over for, hvordan den plan kan virke som værktøj på netop disse områder, når vi nu ved, at det konventionelle landbrug ikke har ret mange arbejdspladser i primærproduktionen derude og vi indtil videre ikke har set den store udmøntning af de grønne sider af planen. Hvornår kommer de tiltag mon?

Et område, jeg decideret mangler i omtalen af tiltag i alle redegørelserne, er foreningslivet. Der står i den regionalpolitiske redegørelse i afsnittet om levevilkår og kultur, at et alsidigt og levende kulturliv har stor betydning for sammenhængskraften i samfundet. Jeg kunne ikke være mere enig i det synspunkt. Derfor undrer det mig også, at der kun omtales kulturaftaler og ønsker om bredbånd, men intet om det frivillige Danmark, det frivillige foreningsliv, der virkelig bærer en meget stor del af sammenhængskraften i både by og på land – og måske mest på landet. Det er i det frivillige Danmark, ildsjælene befinder sig. Det kan undre, at det ikke nævnes med et ord i denne redegørelse, heller ikke i nogen af de tre redegørelser. Og foreningsliv, det frivillige arbejde, både det kulturelle og det sociale, har trange kår. Det kunne løftes ved ret enkle tiltag. Nu får vi jo en debat om det her område ved lovbehandlingen af folkeoplysningsloven på tirsdag den 10. maj, men det mangler altså at blive nævnt i bare en af de her redegørelser, vi sidder med i dag. Det vidner om manglende fokus på, hvad der virkelig er gang i derude i virkelighedens verden, som nogle ordførere har benævnt det. Der mangler fokus på, at det område burde gives bedre rammer, oven i købet uden at det ville koste en bondegård.

Kl. 12:56

Lige om lidt får vi måske et folketingsudvalg for landdistrikter og øer. Det kan give nye og spændende muligheder for fokus på de her noget stedmoderligt behandlede områder.

Det er vigtigt for Radikale Venstre, at vi højner fokus på begge områder, landdistrikterne såvel som øerne.

Radikale Venstre vil vækst i hele Danmark. Vi har en lang række forslag for at opnå vækst i hele Danmark, eksempelvis iværksætterfond på 300 mio. kr., som skal etableres nu. Pengene er blevet bevilget i 2007, men de samler støv i Erhvervsministeriet, fordi man venter på privat medfinansiering. Vi kan ikke vente på vækst og må derfor få etableret fonden nu, og den private medfinansiering må sikres projekt for projekt. Vi vil oprette en ordning for udkantskaution og fond for erhvervsudvikling i Vestjylland for i alt 500 mio. kr. Vi vil iværksætte et innovationsprogram med hjemsted i Vestjylland, som skal bruge regionens kompetence inden for fødevarerområdet til at skabe nye produkter og services. Et program kunne fokusere på sunde fødevarer, der kan imødekomme problemer med stigende overvægt og deraf følgende livsstilssygdomme. Eksportpotentialet for produkter og services på dette marked er enormt. Vi vil afsætte 7,8 mio. kr. over 10 år til udviklingen af det økologiske landbrug, og der vil vi sikre en effektiv markedsføring af danske fødevarer. Vi vil fremme udlægning af offentlige serviceopgaver i små butikker i tyndt befolkede områder.

Vi vil sundhed i hele Danmark. Vi vil efter aftale med regionerne afsætte 500 mio. kr. til at støtte regionernes forsøg med sundhedshuse, og vi vil give regionerne bedre mulighed for at placere sundhedshusene, hvor der er behov og arbejde, for at forøge deres planlægningskompetence i forhold til den primære sundhedssektor.

Vi vil uddannelsesinstitutioner i hele Danmark. De er vigtige for lokalområderne, også i yderområderne, for at nå målsætningerne om, at alle unge får en ungdomsuddannelse og 50 pct. en videregående uddannelse. Derfor vil vi reformere og differentiere taxametersystemet, således at der tages højde for bl.a. udfordringerne for uddannelsesinstitutionerne i yderområderne.

Vi vil øge niveauet for trafikinvesteringer med 7 mia. kr. over de næste 5 år for at sikre en ordentlig infrastruktur med offentlige transportmuligheder, teletaxaordninger og telebusordninger over hele landet, så alle kan sikres en rimelig transportinfrastruktur.

Vi vil gennemføre offentlige udbud af bredbåndsløsninger til erhverv og offentlige virksomheder, hvor markedet ikke leverer, sådan vi på den måde her og nu sikrer, at alle i Danmark har bredbåndsløsninger til rådighed.

Vi er med i den tekst, F 34, der holder fast i, at vi politisk skal give rammer, så der kan ske alt det, vi gerne vil, og som fremmer en positiv udvikling og vækst i alle egne af Danmark. Det står vi for, altså balance i en udvikling i hele Danmark – et Danmark i balance.

Kl. 13:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Kirk for en kort bemærkning.

Kl. 13:00

Jens Kirk (V):

Tak til fru Bente Dahl. Jeg bliver altid så ked af det, når fru Bente Dahl næsten lidt bedrøvet læser op om, at hun mener, at vi ikke har det godt ud på landet. Jeg synes, at vi har det fantastisk ude i den frie natur, og så lad dem, der gerne vil bo i byen, gøre det.

Jeg håber da, at fru Bente Dahl er klar over, at der er forskel på strandbeskyttelseslinjen og kystnærhedszonen. Der er ingen, der drømmer om at røre ved strandbeskyttelseslinjen. Det har de gjort oppe langs hele Øresundskysten og mange andre steder. Og når man har valgt de 29 kommuner, er det ud fra, hvor mange mennesker der er bosat henholdsvis på land og i by. Fru Bente Dahl nævnte selv Trekantområdet, og der er andre storbyområder, hvor vi kan se, der er en rivende udvikling.

Hvorfor må de andre områder, de 29 områder f.eks., ikke have lov til at udvikle sig? Hvorfor må disse småbyer, der har nogle attraktive steder, som kan udvikle sig under miljøcentrenes overvågning og kommunernes overvågning, så de ødelægger noget, ikke have lov til at udvikle sig? Det fatter jeg simpelt hen ikke. Tak.

Kl. 13:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:01

Bente Dahl (RV):

Jeg tror, at hr. Jens Kirk og jeg har forskellig opfattelse af, hvad udvikling er. For i Radikale Venstre mener vi netop, vi skal udvikle hele Danmark. Der skal være udviklingsmuligheder over det hele. Men med udvikling mener vi ikke alene en industriel udvikling, vi mener heller ikke, at en udvikling med byggeri af boliger og erhverv er ønskelig i de områder, som ligger naturskønt. For os er en udvikling i de naturskønne områder måske en udvikling mod at bevare de naturskønne områder, så vi alle sammen kan komme der, og så de ikke bliver lukket af for nogen af os. Sådan at de ikke bliver udlagt til bolig og erhverv.

Kl. 13:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Kirk.

Kl. 13:02

Jens Kirk (V):

Tak. Jeg er glad for, at fru Bente Dahl og De Radikale ikke har flertal, for så kunne der i fremtiden kun stå en flagstang på Mors. Noget andet er »Grøn Vækst«. Fru Bente Dahl nævnte, at det primære formål ikke er at skabe arbejdspladser. Ud fra en økologisk synsvinkel giver det måske mere mening, men det er også ved at være en floskel, for der har vi såmænd opfundet strigler og meget andet, så de næsten kan klare sig med den samme arbejdskraft som i de traditionelle erhverv. De bliver holdt lidt tilbage med noget sygdom og nogle længere karantæneperioder osv., men ellers er det jo dem, der skaber en masse arbejdspladser.

Så kan jeg ikke forstå, at en lille arbejdsplads, der ligger på en nedlagt ejendom 2,7 km fra en fjord og måske kunne udvikle sig til en ny Grundfos eller Danfoss, ikke må få lov til at udvikle sig til

mere end seks til syv arbejdspladser, når jeg f.eks. inden for mit primære brug må have 50 arbejdere, hvis det skulle være. Jeg kan ikke rigtig forstå forskellen, selv hvis jeg opfører mig, som jeg skal, med hensyn til miljø og andre ting.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:03

Bente Dahl (RV):

Altså, igen må jeg sige, at hr. Jens Kirks og min opfattelse af begrebet udvikling nok er forskellige. Jeg har ikke opfattelsen af, at det konventionelle landbrug skaber en masse arbejdspladser f.eks. Det hører jeg hr. Jens Kirk give udtryk for. Derimod ved jeg, at undersøgelser viser, at økologiske landbrug skaber mange arbejdspladser i primærsektoren. Primærsektoren er jo derude på landet, hvor det foregår, og det er det, vi taler om i dag: Det er der ude i landdistrikterne.

Vi taler jo absolut ikke i dag om følgeindustriene; vi taler om de arbejdspladser, der er i selve landbruget. Der er de økologiske landbrug altså væsentlig foran de konventionelle med hensyn til arbejdspladser. Det er ikke sådan, at landbruget i dag skaber mange arbejdspladser – det er mange år siden, det var tilfældet.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Ørum Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:04

Per Ørum Jørgensen (KD):

Tak. Jeg hørte den radikale ordfører tale om, at De Radikale ville sende en check til i Vestjylland på 500 mio. kr. – nu må ordføreren korrigerer mig, hvis det ikke er rigtigt – og jeg kom sådan til tænke på Grønland og Færøerne og bloktilskuddet.

Men det signal, jeg måske vil sende til den radikale ordfører er, at vi egentlig gerne bare vil have adgang til sundhedsydelse ligesom alle andre borgere her i landet. De Radikale har jo virkelig været bannerførere for at centralisere på det her felt, så der bliver rigtig langt for rigtig mange mennesker til en skadestue eller en fødeafdeling. Så et fromt ønske er egentlig: Det er ikke udviklingsbistand, der er behov for i Vestjylland; vi ønsker sådan set bare adgang til velfærds- og sundhedsydelser, ligesom alle andre borgere her i landet har det.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:05

Bente Dahl (RV):

Jamen det kan jeg da erklære mig fuldstændig enig med hr. Per Ørum Jørgensen i: Vi skal have adgang over hele landet til sundhedsydelserne. Vi har et udmærket system i Sønderjylland, hvor jeg jo bor, med sundhedshuse og store lægehuse, hvor der er forskellige lægefaglige områder til stede. Vi har en kombineret ambulance- og helikoptertjeneste. Vi har samarbejde hen over grænsen, sådan at vi meget, meget hurtigt selv meget langt ude i Sydvestjylland kan komme til et sygehus og få hjælp i en fart.

Jeg kan kun sige, at det system, som vi har fået opbygget i Sønderjylland, med fordel også kan implementeres i resten af Danmark, og det er også radikal politik: en kombination af højt kvalificerede, store sygehuse, så vi kan samle kvalifikationerne et sted, og effektive sundhedshuse, hvor vi har den primære sundhedshjælp, og en kombination af helikoptere og ambulancer, så vi meget hurtigt kan komme hen til de store steder, hvis det behøves.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det Enhedslistens ordfører, hr.

Per Clausen.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det virker jo så dejligt beroligende at læse de her redegørelser, og endnu mere beroliget bliver man, når man læser Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliances forslag til vedtagelse. For det viser sig i forbindelse med den store utilfredshed, der har været i Vestjylland, på Lolland-Falster og andre steder med den politik, som regeringen har ført, og den kritik, der har været, og at man har været meget skuffet over, at et parti som Venstre har fokuseret så lidt på at sikre udvikling derude, hvor vi kan sige at kernevælgerne hos Venstre lever, at den kritik har været fuldstændig forfejlet, og at det har været helt spildt, når ledende Venstrefolk er taget ud i landet og har været i dialog med befolkningen. For når man læser redegørelserne, ser man, at alt er i den skønneste orden, at alle relevante initiativer er taget. Og derfor er det da også sådan, at det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance fremsætter, bare indeholder ønsket om, at man fremover vil skrive nogle redegørelser, hvoraf det også vil fremgå, at det går rigtig godt. Man kan jo sige, at en regering vel så næsten har nået grænsen for sin ydeevne, når den kan få sine støttepartier til at opfordre til, at den skal blive ved med at skrive redegørelser, hvor den fortæller at det går rigtig godt.

Pointen er jo nok, at der, når der har været den debat om forholdene i det, som vi her, tror jeg nok, er blevet enige så om er det, der hedder yderområder, hvis man skal være politisk korrekt – jeg vil sige, at vi der i Jylland, hvor jeg kommer fra, er lidt ligeglade med, hvad man kalder os; bare det ikke er for tidligt om morgenen og man i øvrigt sørger for, at vi får det, vi gerne vil have, så kan man kalde os, hvad man vil, men lad os bare bruge »yderområder« som den politisk korrekte definition på det, vi snakker om her – kan findes rigtig mange gode eksempler på små øer, landsbyer og dele af Danmark, hvor et massivt folkeligt engagement og en massiv folkelig deltagelse har ført til, at der er rigtig, rigtig meget liv. Og der er også eksempler på, at borgerne har ignoreret kommunens centraliseringsbestrebelse og dens forsøg på at nedlægge skoler ved at sørge for at etablere en friskole i stedet for.

Der findes rigtig mange eksempler på, at det går godt – det går ganske vist som oftest godt på trods af, men det går godt – og derfor synes jeg, det er så vigtigt at fokusere på, at vi har rigtig, rigtig mange ressourcer og rigtig mange ressourcepersoner i de her områder. Jeg tror også, at der, da de skulle planlægge, hvor et testcenter for vindmøller skulle ligge, var nogen, der i hvert fald havde fejlvurderet lokalbefolkningens mulighed for at yde kritik og modstand i Østerildområdet. Så der er rigtig mange ressourcer derude.

Men der er også mange steder, hvor det alligevel ikke går helt så godt, på trods af de ressourcer, der er, og hvor man altså på trods af den indsats, man gør for at få tingene til at fungere, alligevel må se, at øen affolkes, måske fordi kommunen alligevel tolker nulvækst som stagnation og derfor reducerer på færgebetjening og service i forhold til en ø. Der oplever man så, at man får store vanskeligheder.

Jeg tror, at det, når vi snakker om de her områder, så er vigtigt at se på, at det, det selvfølgelig handler om, er, at vi kan prøve at se, om vi kan gøre noget for at give bedre betingelser for de mennesker, der lever derude, til at få et liv, hvor der er udvikling, hvor man har mulighed for at have noget at leve af, og hvor man i øvrigt har en ordentlig og velfungerende offentlig service. Det er jo det, der i sidste instans fører til, at de mennesker, der bor der, bliver boende, og fører til, at andre måske også bliver fristet til det, også dem, der siger, at det er rigtig dejligt med stilhed og mørke, og at man kan mærke, når det bliver koldt, men som måske også godt vil have lidt mere.

Hvad er det så for nogle ting, som man efter Enhedslistens opfattelse bør satse på? Ja, der er jo erhvervsdelen. Det handler jo om at satse på, at man udvikler et landbrug, hvor der er relativt mange lokale arbejdspladser. Det er derfor, vi skal have ændret vores landdistriktspolitik og vores landbrugsstøtteordning, sådan at der bliver fokuseret på at give støtte til en omlægning af landbruget til en produktionsform, hvor der er rigtig stor værditilvækst, men hvor der også er mulighed for at have forholdsvis mange mennesker ansat, forholdsvis mange mennesker til at arbejde på en rimelig løn. Og det er derfor, vi bliver nødt til grundlæggende at gøre op med den dominerende form for landbrug, vi har i dag, fordi den ikke har den egenskab, at den sørger for en stor værditilvækst og for,

at der er mange mennesker ansat og mange mennesker, der kan arbejde og leve af det i forhold til omsætningen, men i virkeligheden for det modsatte. Det er en vigtig ting.

Vi skal selvfølgelig også sats på, at der bliver lokale fødevarerproducenter, altså at forarbejdningen af fødevarerne sker lokalt. Lad mig bare som et enkelt eksempel nævne noget af det, som gør det vanskeligt at skabe udvikling i lokalområderne, nemlig at man har udbudsregler – og når det bliver rigtig fint, er det EU-udbudsregler, men vi kan her i Danmark jo også godt finde ud af at gøre det besværligt og bureaukratisk – som gør det umuligt eller i hvert fald vanskeligt at fokusere på at sikre, at de lokale producenter også kan afsætte til de lokale offentlige institutioner, fordi vi der er så optaget af, at det hele skal ud på det liberale marked, og så bliver det nok alt sammen billigere, og så har man SKI til at forplumre alting, og resultaterne bliver rigtig dårlige. Det er der, hvor vi i hvert fald synes at man skulle gå ind og se på lovgivningen og se, om man ikke kunne give offentlige institutioner og kommuner nogle større frihedsgrader i forhold til, hvordan de vil tilrettelægge deres indkøb, sådan at de kan medvirke til at skabe udvikling og beskæftigelse i lokalområdet.

Der er også spørgsmålet om, hvordan vi sikrer, at den fantastisk vigtige rolle, som dele af de yderligere områder i Danmark skal komme til at spille i den energiproduktion, der er der i forvejen, også giver en reel værditilvækst i området, altså at vi, når vi satser på mere vindenergi, flere vindmøller, ikke mindst i den vestjyske del af Danmark, men selvfølgelig også andre steder, så sikrer et lokalt engagement og et lokalt ejerskab, sådan at man i hvert fald kommer i den situation, at de penge, værdien af det, der kommer ind på den el, man producerer, så den kan blive forbrugt i Østjylland, også bliver i lokalområdet og kan bruges til investeringer i lokalområdet.

Kl. 13:13

Det forudsætter, at vi får etableret ejerskaber, som tager udgangspunkt i, at det er de lokale energiselskaber, kommuner og andre, som ejer de her ting, og som derfor tjener pengene på det – et synspunkt, som jeg ved en hel del gode Venstreborgmestreovre i Vestjylland er enige med mig i, sådan at man, hvis man ikke synes, at man vil lytte til, hvad jeg siger, jo så kan lytte til, hvad de siger, og blive inspireret af det – altså at vi siger, at vi faktisk skaber forudsætningen for, at de kan tjene penge og have beskæftigelse i det, som vi kalder de yderligere del af Danmark, så de bliver selv bærende, også økonomisk, for det tror jeg i det lange løb er bedre end at være afhængig af, at der skal komme penge fra det centrale Danmark. Men det handler altså om, at man giver nogle rammer, som giver bedre muligheder end dem, vi har i dag.

Så har der været talt om distancearbejde. Der er det jo vældig smart og praktisk, at man aldrig er af nettet – ethvert folketingsmedlem ved, at det giver gode muligheder for, når de bliver inspireret, at få stillet spørgsmålet til ministeren umiddelbart, så de ikke skal gå og komme på bedre tanker og så måske ikke få det stillet; den risiko løber man ikke, når man er på nettet hele tiden – det er rigtig godt, at den mulighed foreligger, og det er også rigtig dejligt at høre, at alle partier i Folketinget går ind for, at der skal være gode internetforbindelser overalt i landet.

Men vi må jo så bare stille spørgsmålet: Hvornår har man tænkt sig at det skulle ske? For mig bekendt er alle Folketingets partier vistnok – med undtagelse af Dansk Folkeparti og Enhedslisten – involveret i en teleforligsaftale, som jo gør, at hver gang man stiller konkrete forslag på det her område, så bliver de afvist, fordi der findes en plan for det, og at det, når man så begynder spørge ind til planen, bliver utydeligt. Og selv om hr. Rasmus Jarlov fra De Konservative havde den gode forklaring, at han ikke var ordfører på området – og det er jo fint nok – og henviste til sin egen ordfører og til videnskabsministeren, så har jeg prøvet at spørge dem, og det er det jo ikke blevet mere tydeligt af. Så der er behov for at gøre en aktiv indsats, for jeg tror også, det er af afgørende betydning for at kunne skabe udvikling i de tyndtbefolkede dele af Danmark, at man gør det.

Så er der bare noget, jeg vil sige til allersidst. Vi har jo gentagne gange diskuteret sygehusene i de yderligere distrikter i Danmark, og Enhedslisten har flere gange rejst diskussion om, hvad der er det kloge og visionære i at lukke akutmodtagelsen i Holstebro og akutmodtagelsen i Svendborg. Og det står stadig væk fuldstændig uklart for os, hvorfor man gør det, hvorfor man skaber en dårligere sygehusbetjening for mennesker, der bor i de yderste dele af Danmark, også – og det skal man jo huske på – fordi sygehuse også er noget, som skaber rigtig, rigtig mange arbejdspladser i lokalområdet. Det vil sige, at man, når man nedlægger et sygehus i et lokalområde, så ikke bare fjerner sygehusbetjeningen, og så kan man sætte en ambulance eller en helikopter ind, og så går det nok alt sammen, nej, man fjerner også rigtig, rigtig mange arbejdspladser, og det betyder faktisk en hel del for et områdes mulighed for fortsat at være attraktivt og have en ordentlig kommunal og lokal

service.

Det samme gør sig gældende med hensyn til skolerne. Det er jo ikke kun et spørgsmål om at diskutere uddannelsespolitik og skolernes kvalitet og om scoreskoler nu er bedre end dårlige skoler, for det bedste, vi kan sige om det, er, at ingen har bevist noget endnu, men det handler også om, hvordan man i øvrigt skaber liv i et lokalområde: Hvordan sikrer man, at der er mennesker, som er beskæftiget, og som også har mulighed for at yde en indsats i forhold til det lokale kulturliv? Det her handler ikke kun om, at skolen er et godt sted, hvor der kan være meget liv og meget kultur, nej, det handler også om, at der, når der er ansat er mennesker på skoler, på biblioteker osv., så er nogle yderligere ressourcer i lokalområdet, som kan medvirke til at skabe liv.

Lad mig så bare til allersidst sige: Det løser altså ikke behovet for at have mange butikker ude i de små byer, at man gør det nemmere at lave store butikcentre flere steder i Danmark. Det får den modsatte konsekvens: Det fører til øget butiksdød og er til skade for det liv, der skal være i landsbyerne og i landdistrikterne.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Kirk for en kort bemærkning.

Kl. 13:17

Jens Kirk (V):

Tak til hr. Per Clausen. Det første, jeg vil spørge om, er sådan set relateret til fru Bente Dahl, der jo fik det sidste ord sidste gang med hensyn til arbejdspladser i primærlandbruget. Der vil jeg sige: Det er rigtigt, men alle de mennesker, der arbejder på de arbejdspladser, der skabes f.eks. på slagterierne i Blans og Horsens eller i Videbæk, Danmarks mejericentrum, bor også i de små landsbyer deromkring. De bor ikke i Aabenraa eller Sønderborg eller Ringkøbing eller Herning alle sammen, nej, de bor ude i landsbyerne, hvad vi jo altså bl.a. via planloven vil give dem lov til, nemlig der, hvor de synes det er herligt at bo lørdag og søndag med fri udsigt og mulighed for fiskeri og det hele.

Noget andet er jo, at hr. Per Clausen snakker så rørende om økologisk landbrug – det elsker de også – men er det ikke rigtigt, vil jeg spørge hr. Per Clausen, at Danmark faktisk er det land, hvor der stort set er mest økologisk landbrug, og hvor der afsættes flest varer som økologiske. Jeg ved godt, at der førhen var en udsendelse på DR2 – jeg må næsten ikke sige ordet, men den hedder vist Bonderøven – og den er på DR1 nu. Den har stor tilslutning, og den giver jo et billede af, hvordan vi måske levede på Morten Korchs tid eller endnu før, men sådan kan vi vel ikke leve alle sammen i fremtiden. Jeg er enig i, at vi skal fremme det, men får vi ikke allerede en overpris p.t.?

Kl. 13:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:18

Per Clausen (EL):

Altså, jeg er helt enig med hr. Jens Kirk i, at det kan skabe meget forplumring, selv om det ser meget idyllisk ud, med de der tv-programmer, hvor man netop ikke ser, hvordan man levede i gamle dage, for da havde man ikke alt det, man nu kan hente rundtomkring, som andre har smidt ud – der skulle man selv lave det hele, og det var betydelig hårdere og mere ubehageligt. Men min pointe er, at vi skal have indrettet den støtte, vi giver til landbruget, på en sådan måde, at vi udvikler nogle former for landbrug, som skaber flest muligt arbejdspladser, som skaber størst mulig værditilvækst i de enkelte produkter, og som så også er bedst muligt i stand til at leve i samklang med natur og miljø. Det er så efter min opfattelse økologi, og derfor skal vi gå den vej, og uanset, om vi er kommet langt eller kort nu, vil jeg sige til hr. Jens Kirk, skal vi længere ad den vej.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Kirk.

Kl. 13:19

Jens Kirk (V):

Jeg er sikker på, vil jeg sige til hr. Per Clausen, at vi kommer meget længere. Vi er godt på vej, der er en udvikling i den retning – bare nu hr. Per Clausen og hr. Jens Kirk og mange andre også fortsat bliver ved med at købe nogle af varerne.

Hr. Per Clausen var inde på energimulighederne. Vi er langt på vej. I regeringen foreslår vi – og nu er hr. Per Clausen ikke med i det energiforlig, vi p.t. lægger frem – at biogasprisen skal op. Jeg tror, det kan lykkes, hvis alle går med til det. Der er også noget med, at de små barmarksværker får frit brændselsvalg.

Endelig var hr. Per Clausen inde på sygehusene. Nu har jeg været i Folketinget så længe, at da jeg startede herinde for 17-18 år siden, skulle der være et befolkningsgrundlag på 250.000, for at sådan et sygehus ligesom havde størrelsen til at kunne behandle den befolkning. Så blev det 400.000 mennesker, der skulle til for at have et sygehus, der var up to date. Nu er vi vel oppe på 750.000 mennesker, for at vi kan have det hele og have døgnbemanding. Årsagen er, at hr. Per Clausen og hr. Jens Kirk jo vil have den bedste behandling, når vi bliver syge. Det er ikke bare alle de andre, det er også, når vi selv bliver syge, at vi vil have den bedste behandling. Og det kræver, hvis vi skal have alle de muligheder – og hvor vi kan sige, at man næsten bliver sendt hjem efter en knæoperation, før man er blevet behandlet – at vi har de store sygehuse. Men vi får jo en masse lægehuse og sundhedscentre rundt omkring nu. Det er der givet penge til. Tak.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:20

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt sige to ting til hr. Jens Kirk:

For det første vil sige, at hvis vi nu tager akutmodtagelser, har der jo været forsøg på at føre dokumentation for regeringens påstand om, hvor stort befolkningsunderlaget skal være, for at man kan have en velfungerende akutmodtagelse. Det er bare aldrig lykkedes. Til trods for at man har Sundhedsstyrelsen til at sidde og arbejde med det i årevis, er det aldrig lykkedes at føre dokumentation for, at man har ret i, at det skal have den størrelse, som man snakker om. Så der kan det godt være mindre.

Men der er andre områder, hvor hr. Jens Kirk har ret i at specialiseringen er sådan og kravene er så store, at det måske kun skal være ét sygehus i hele Danmark, man kan blive behandlet på – eller måske endda ikke engang et i hele Danmark, fordi det er bedst, man kommer til udlandet. Det er jo nemlig rigtigt. Så det er jeg sådan set enig i.

Så vil jeg for det andet sige til hr. Jens Kirk, at jeg altså synes, vi skal passe på med at gøre det til det fornemste formål med at producere flere svin i Danmark at producere gylle til at putte i et biogasanlæg. Indimellem har jeg indtryk af, at landbrugets ønske om at få støtte til biogasanlæg er af et sådant omfang, at det vil føre til, at vi ender med at have en svineproduktion, der kun har ét rationale, nemlig at producere gylle til de biogasanlæg. Det synes jeg er en rigtig dårlig idé. Jeg tror, det er en dårlig idé at bruge de midler, vi ellers skal bruge til også at skabe udvikling i landdistrikterne i fremtiden.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for Kristendemokraterne, hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KD):

Tak for det. Det er jo ganske interessant med det her begreb Udkantsdanmark, eller, som jeg i dag kan forstå, at nogle kalder det, nemlig Vandkantsdanmark. Jeg er jo en af de danskere, der bor i Udkantsdanmark eller Vandkantsdanmark, eller hvad man nu kalder det. Jeg er egentlig lidt ked af

den betegnelse, for hvis man er i en udkant, lyder det lidt, som om man er langt væk fra et fællesskab. Det at være langt væk fra et fællesskab er jo ikke særlig prangende. Det er jo vel egentlig det, man kan kalde at være isoleret.

I vores landdistrikter eller yderområder er det jo netop fællesskaberne, der ganske tit gør det attraktivt at bosætte sig. Det kan være fællesskabet i en landsby eller en forening i det område, hvor man bor.

Når vi har set de protester mod centralisering af sundhedsvæsenet de seneste år, har vi også set nogle meget stærke fællesskaber. I Næstved, Svendborg og Nordvestjylland er det netop kendetegnende, at man står sammen om en sag, og det er derfor, at de protester, der har været - og som jeg synes vi skal tage mere alvorligt politisk, end tilfældet har været - jo netop er udtryk for, at man kan være fælles om en sag, og at man måske i vandkanten er bedre til at stå sammen om tingene og sætte protesten i scene.

Jeg synes, det er en interessant diskussion, hvordan man styrker de nære fællesskaber. For 29 år siden, da vi hed Kristeligt Folkeparti og var en del af Schlüterregeringen, havde min partifælle, tidligere miljøminister Christian Christensen, ansvaret for det her område. I sin tale dengang sagde han, at landsbyerne indeholder kvaliteter i form af overskuelighed og mulighed for fællesskab og friluftsliv, hvilket er værdifuldt og skal søges bevaret. De små byer og landsbyerne må derfor sikres rimelige vilkår. Det gælder især i de samfund, hvor der er problemer med serviceforsyningen og kollektive trafikforbindelser såvel i landdistrikterne som på de mindre øer. Mennesket udfolder sig bedst i små enheder. Det er derfor en central opgave at arbejde for en fortsat decentralisering. Det er vigtigt gennem forsøg med utraditionelle kombinationer af offentlig og privat service at få et grundlag for at vurdere lokalbutikkernes overlevelsesmuligheder.

Det blev sagt for 29 år siden af min partifælle, og jeg kunne egentlig godt gøre de her ord til mine her i 2011. For det er stadig væk Kristendemokraternes udgangspunkt at fastslå, at det er en central opgave at arbejde for decentralisering. Decentralisering kommer ikke af sig selv. Det kræver politisk prioritering.

Der står vi i en tid nu, hvor vi ser på vores detailhandel, hvor vi ser på vores sundhedsvæsen, hvor vi ser på vores folkeskole, hvor vi ser på vores pasningstilbud – på en lang række væsentlige områder for borgernes hverdag – at der er en tendens til centralisering. Og derfor bliver Christian Christensens ord fra 1982 jo faktisk endnu mere aktuelle. Det er også derfor, at jeg vil fremhæve det udgangspunkt. Kristendemokraterne har ikke fundet på den her dagsorden, og det illustrerer det, jeg lige har læst op, egentlig også. Det er ikke noget, vi har fundet på i en protest mod et sygehus, der er nedlagt.

Kl. 13:26

Det ligger i vores værdigrundlag, at vi hylder et såkaldt subsidiaritetsprincip. Skal man oversætte det til noget mere mundret, er det et nærhedsprincip; det, at tingene skal gro nedefra, at det er de stærke fællesskaber, der giver det gode samfund. Det ligger i vores værdigrundlag, og det er derfor, at vi også går forrest i den protest imod de sygehuslukninger, som vi ser i øjeblikket, og imod den centralisering af detailhandelen og på mange andre områder, som vi ser. Det ligger i vores værdigrundlag; det ligger i vores dna.

Netop sundhedsområdet har vi jo bragt fokus på i de her dage med hensyn til den struktur, man har planlagt. Vi synes stadig væk, at der er huller i den. Vi synes stadig væk, at der er områder, hvor man ikke tager hensyn til nærheden til borgerne, men faktisk kommer med løsninger, der skaber utryghed. Jeg kan jo ikke klandre regeringen for, at de træffer forkerte beslutninger i f.eks. Region Midtjylland eller på Fyn eller Region Sjælland, men jeg vil tillade mig at klandre regeringen for ikke at tage det overordnede ansvar, at den ikke har kigget på danmarkskortet under et for at sikre, at der er en geografisk balance. Region Syddanmark har altså ikke placeret deres sygehuse efter Region Midtjylland eller Region Nordjylland for den sags skyld. Der mangler altså, at der er nogen, der har kigget på de her indstillinger fra regionerne og set på, om der er balance på danmarkskortet, og om vi har den geografiske dækning, når det gælder sundhedsydelse.

Med det svigt er vi faktisk kommet i en situation, hvor der er borgere, der om ganske få år har op til 90 km til en skadestue, og at der måske allerede fra oktober er borgere i det nordvestjyske område, der har 90 km til en fødeafdeling. Der vil jeg bare minde om, at de borgere, der bor i Næstved, de borgere, der bor i Svendborg, og de borgere, der bor i Lemvig, altså betale skat ligesom resten af danskerne, men de har ikke den lige adgang til sundhedsydelserne, i samme grad som andre borgere

har. Det synes jeg er problematisk, og derfor vil vi fra Kristendemokraternes side kontinuerligt sætte den dagsorden at forsøge på alle måder at få det ændret, så vi sikrer den nærhed, som vi mener borgerne fortjener.

Med hensyn til folkeskolerne var Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Prehn, inde på, at det er nulvæksten, der er skyld i, at de her skoler lukker. Det er det ikke. Det er kommunalpolitikere, som ikke prioriterer en decentralisering, der er skyld i, at der er skoler, der lukker. Det er en politisk opgave at kæmpe for decentralisering, og derfor er det lokalpolitikernes ansvar. Lad mig komme med et eksempel, selv om det ikke lige er om skolerne, fra Randers Kommune, som er en god socialdemokratisk kommune. De ejer Randers Stadion, og de bruger rigtig mange millioner kroner på at lave en ny siddetribune, samtidig med at de lukker et lokalt værested. Det er jo en kommunal prioritering, så lad nu vær med at skyde skylden på andre for sådan en prioritering. Det er jo kommunalpolitikere, der har ansvaret for de her ting, men det er en rigtig dårlig idé at lukke skolerne og på den måde nedbryde lokalområderne. Men jeg synes, at vi skal adressere det til de rigtige steder.

For Kristendemokraterne er det vigtigt, at vi tager hele diskussionen om affolkningen alvorligt. Det her er altså ikke en diskussion om efterlønnen eller skatten. Den største udfordring lige nu i landdistrikterne er, at folk flytter fra landdistrikterne. Derfor skal vi også sørge for, at der er et ordentligt servicetilbud til borgerne. Vi skal sørge for at animere kommunerne til at købe ind lokalt og støtte det lokale erhvervsliv. Vi skal sætte mål her i Folketinget om, at vi stopper den affolkning, at vi har det som politisk mål, at der i 2015 bor lige så mange mennesker i landdistrikterne, som der gør i dag, og vi skal gennem konkrete initiativer forbedre mulighederne den vej rundt.

Så vil jeg sige om De Radikales forslag, at borgerne i landdistrikterne ikke ønsker at komme på støtten. Det er ikke det, det handler om. Det handler om, at de gerne vil have en god infrastruktur og gode vækstmuligheder for virksomhederne. De vil gerne have adgang til sundhedsydelserne og velfærden ligesom alle andre danskere. Det er det, det handler om. Det handler ikke om, at bloktilskuddet er prioriteringen.

Til sidst vil jeg på vegne af Kristendemokraterne gerne stille følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at iværksætte konkrete initiativer til at bremse affolkningen i landdistrikterne og standse centraliseringen af velfærdsopgaver.

Regeringen bør sikre,

- at der maksimalt er 30 minutters kørsel til nærmeste sygehus med skadestue og fødeafdeling,
- at lukkeloven bevares for at styrke detailhandlen i landdistrikterne,
- at der sættes konkrete mål for at stoppe affolkningen af landdistrikterne ved at prioritere decentraliseringen og
- at finde løsninger på anbringelse af atomaffald, således at ingen kommuner skal modtage det imod sin vilje.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 56).

Kl. 13:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nu fremsat endnu et forslag til vedtagelse, som jeg vil lade indgå i de videre drøftelser.

Så er der et par korte bemærkninger. Det er først fru Bente Dahl.

Kl. 13:32

Bente Dahl (RV):

Tak for det.

Så kan jeg jo benytte lejligheden til med det samme at tage ordet »på støtten« – det har vi nu aldrig ment var en rigtig måde at lave politik på, så det har hr. Per Ørum Jørgensen misforstået. Vi vil vækst i hele Danmark.

Men mit egentlige anliggende for at tage ordet var at spørge hr. Per Ørum Jørgensen om sygehusvæsenet. For sygehuse er for patienterne, men sygehuse er kun gode, hvis der er kvalificeret

og veluddannet personale til stede. Vil ordføreren bekræfte, at det er en betingelse for et godt sundhedsvæsen, at det er muligt, at også meget specialiserede sygdomme kan blive behandlet? Det kræver speciel ekspertise, som kun kan være få steder, da der altså ikke kan uddannes et ubegrænset antal medarbejdere i alle specialer, og da den viden, der er til stede, skal bruges og holdes vedlige for fortløbende at kunne bruges. Vil ordføreren bekræfte det?

Kl. 13:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:33

Per Ørum Jørgensen (KD):

Det kan jeg sagtens. Jeg tror, jeg er blevet misforstået, hvis opfattelsen er, at jeg ønsker et supersygehus i enhver landsby. Det er ikke det, jeg siger, og det er heller ikke det, protesten går ud på rundtomkring. Det, folk protesterer imod, er, at deres akutfunktioner bliver nedlagt, eller – som vi har set senest bl.a. i det vestjyske område – at fødeafdelinger også bliver nedlagt. Det er der, der opstår utryghed, fordi man ikke indtænker nærhed i de løsninger.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får nye supersygehuse. Kristendemokraterne er ikke imod supersygehuse, vi håber oven i købet, de bliver af høj kvalitet, så man i højere grad, end jeg kan se der er lagt op til i dag, får implementeret en ny teknologi.

Når vi snakker decentralisering, er et af de allerbedste eksempler på det f.eks. telemedicin, hvor mange kroniske patienter får mulighed for at blive behandlet i deres eget hjem. Det er det, vi kalder decentralisering, så jeg tror, De Radikale har misforstået noget.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ønsker fru Bente Dahl ordet igen? Så bedes hun trykke på knappen.

Kl. 13:34

Bente Dahl (RV):

Ja, for jeg vil gerne indrømme, at det havde jeg misforstået. Jeg forstod hr. Per Ørum Jørgensen sådan, at der netop skulle være mange sygehuse over det hele, og det ville, som der lå i mit første spørgsmål, netop kollidere med uddannelse, udvikling, viden og brug af viden.

Men jeg bad om ordet anden gang for at få ordføreren til at uddybe det, som ordføreren egentlig var på vej til at uddybe, nemlig at problemet med sundhedsstrukturen kan løses på andre måder end ved kæmpestore sygehuse alle vegne – eller mindre sygehuse alle vegne – så vi får en sundhedsstruktur i det her land, hvor alle er dækket ind, men på en anden måde end bare ved sygehuse rundtomkring.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:35

Per Ørum Jørgensen (KD):

Det, Kristendemokraterne anfægter, er, at man ikke kiggede på danmarkskortet, efter at de her indstillinger fra regionerne kom ind. Det er sådan set det, jeg synes er problematisk i dag, fordi vi kan se, at der er nogle huller i forhold til nærhed. Der er borgere, der har op til 90 km til en akutfunktion om ganske få år, der er borgere, der får op til 90 km til en fødeafdeling, og det synes Kristendemokraterne ikke er tilfredsstillende. Derfor har vi jo peget på nogle konkrete steder – det er Næstved, det er Svendborg, og det er Holstebro – hvor vi synes at man godt kunne bevare en akutfunktion og dermed sikre den nærhed.

Men vi anerkender fuldt ud ambitionerne om at bygge supersygehuse med moderne teknologi og med den rette ekspertise. Det er en misforståelse, hvis man tror, at vi ikke går ind for det. Vi vil bare sikre, at man også tænker nærhed ind i planlægningen af vores fremtidige sundhedsvæsen.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Hr. Per Ørum Jørgensen har jo snakket om det med at styrke de nære fællesskaber, og at en særlig kvalitet i landsbyerne skulle være, at der var et fællesskab. Jeg kan huske, da jeg var barn og besøgte min mormor og morfar i København; der var gården og karreen sådan set en landsby. Det nære miljø, som min mormor og morfar boede i, var en landsby, som fungerede fuldstændig som den lille by, jeg kom fra. Så jeg tror ikke, det er et særkende, at der er et fællesskab i landsbyer, som ikke er i byer. Det tror jeg er en fejlslutning, sådan en romantisk fejlslutning måske, men ikke desto mindre en fejlslutning.

Jeg tror, at det, der er sagen, er, at de fællesskaber, som findes i provinsen, bliver udfordret, fordi de oplever, at deres vilkår bliver forringet. Så enkelt tror jeg sådan set det er. Så jeg tror dybest set, at mennesker har nogle af de samme behov og ønsker og evner til socialt fællesskab, uanset hvor i Danmark de bor henne.

Det, jeg synes er vigtigt, er jo netop at sige: Hvad er det for nogle sådan almindelige dagligdags vilkår, man skal have for at kunne bo i Danmark? Jeg er enig med ordføreren i, at der er nogle, der har nogle udfordringer, som andre ikke har, men når jeg hører ordføreren tale om det, bliver jeg lidt i tvivl om, om han støtter regeringen eller ej, så det, jeg gerne vil spørge til, er: Er ordføreren parat til at finde nogle løsninger, også selv om det ikke bliver med regeringen, der støtter det her i stedet for den politik, der indtil nu er ført?

Kl. 13:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:37

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at der er nogle ting, hvor Kristendemokraterne er enige med andre partier end lige regeringspartierne. Nu har jeg nævnt lukkeloven, som Kristendemokraterne ønsker at genindføre. Det er i forhold til at sikre en mere decentral sygehusstruktur, hvor vores forslag jo er, at der maksimalt må være 30 minutters kørsel til det nærmeste sygehus. Der må vi så sige, at det jo kun er Enhedslisten, der støtter Kristendemokraterne i det, efter at Socialdemokraterne efter et eklatant løftebrud fra fru Helle Thorning-Schmidts side er gået væk fra den idé.

Kristendemokraterne er et midterparti, som er i centrum af dansk politik, og derfor kigger vi på de forslag, der kommer, uanset om det er fra den ene blok eller fra den ene blok, efterhånden som de dukker op og vi forholder os til dem. Det har været vores linje indtil videre, og det vil det fortsat være, også efter et valg.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 13:38

Meta Fuglsang (SF):

Hr. Per Ørum Jørgensen omtalte jo i sin ordførertale, at det var kommunerne, der svigtede, når der blev nedlagt skoler, fordi de ikke prioriterede decentralisering og ikke prioriterede at bevare skolerne. Jeg tænker, at når ordføreren nu udtaler sig så håndfast om, hvad kommunerne ikke burde gøre, kunne vi måske også forvente et svar på, hvad de så burde gøre. Hvor mener hr. Per Ørum Jørgensen at kommunerne bør skære ned for at bevare de her skoler? Hvad er det for nogle områder, hvor de godt kan tåle at skære ned?

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:39

Per Ørum Jørgensen (KD):

Der er mange steder, hvor jeg mener at kommunerne faktisk godt kunne skære en hel del ned: på bureaukrati, kontrol og regneark, men det er jo op til den enkelte kommune, hvordan man prioriterer. Det, jeg bare siger, er, at hvis man som kommune prioriterer, at man har landsbyer med udvikling og vækst, kan man jo også som kommune komme med nogle politiske tiltag, der understøtter det. Det kan f.eks. være ved at købe lokalt ind, det kan være, i forhold til hvordan man skaber strukturen omkring pasningstilbud og omkring skoler, og hvilke løsninger man finder der. Det behøver heller ikke umiddelbart være et økonomisk spørgsmål.

Men grundlæggende er det at sikre decentralisering og sikre liv og vækst – og det var sådan set mit budskab – i landdistrikterne en politisk prioritering. Det sker ikke af sig selv, vi er også nødt til at tage vores ansvar – i kommunerne, i regionerne og her på Christiansborg.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 13:40

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne tage fat der, hvor fru Meta Fuglsang slap, nemlig hvad det er, man vil prioritere i stedet for, og hvor det er, man skal finde besparelserne. Med hensyn til det med, at man kan handle ind lokalt, vil jeg sige, at ordføreren vel er bekendt med, at der findes en række indkøbsaftaler og alt muligt andet, der gør, at man i kommunalbestyrelserne har meget svært ved at prioritere sådan nogle ting.

Så nævner ordføreren også, at man i Randers har valgt at bruge penge på et stadion. Ja, det er jo så en anlægsudgift og ikke en driftsudgift, og derudover er det formentlig en udgift, som tjener sig selv hjem på sigt. Så det, som ordfører skal forholde sig til, er jo: Hvor er det ellers i kommunen, man skal finde pengene? Skal man spare på ældreområdet, hvis man f.eks. gerne vil prioritere lokale folkeskoler? Hvis man gerne vil have en lokal folkeskole, skal man så have færre timer i de folkeskoler, der er, eller skal man have en lavere normering i børnehaverne, eller skal man have ringere forebyggelse? Hvad er det, man skal spare på?

Jeg synes lidt, det er en hån mod de mange byrådsmedlemmer, der knokler for at få det til at hænge sammen, at Kristendemokraterne står her og siger, at man bare kan prioritere. Hvad er det, man skal prioritere ned for at få råd til at have lokale folkeskoler? Det står jo fuldstændig uklart efter det, ordføreren har sagt.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nu har jeg nævnt bl.a. bureaukrati, regneark og kontrol som nogle emner – det ved jeg ikke om den socialdemokratiske ordfører ikke opfattede. Det er bare for at komme med et eksempel. Så har man åbenbart hos Socialdemokraterne den der meget firkantede tilgang til verden, nemlig at det egentlig handler om, hvad der står på bundlinjen økonomisk, i forhold til hvad man kan iværksætte. Det, jeg siger, er, at man jo godt fra en kommunes side kan prioritere, at man vil understøtte lokale erhvervsdrivende. Det synes jeg er en væsentlig måde at gøre det på. Man kan som kommune prioritere fritidsliv og kulturliv og prioritere således, at det er attraktivt at bosætte sig i landdistrikterne. Selvfølgelig kan man det. Jeg ved ikke, om det er Socialdemokraterne, der ikke har fantasi til konkret at prioritere de her ting.

I forhold til det med at skulle skære ned på ældreområdet vil jeg sige, at det jo er fuldstændig

forkert. Det er mangel på kreativitet fra den socialdemokratiske ordførers side, må jeg sige.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:42

Rasmus Prehn (S):

Nu ved jeg godt, at Kristendemokraterne måske har en lidt bedre forbindelse til de højere magter, end vi har andre steder, men sagen er jo, at når det kommer til stykket, handler det altså om bundlinjen, det handler om kroner og øre, det handler om kommunale budgetter, der skal overholdes, og bliver de ikke overholdt, er der straffeaktioner, der gør, at man mister endnu flere penge. Så man er ude i byrådene meget hårdt presset. Jeg synes ikke, det er særlig tiltalende at se Kristendemokraterne stå og sparke nedad og sige, at det er kommunalbestyrelsesmedlemmerne, der ikke vil prioritere. Jeg tror da, at der er rigtig mange, der er gået ind i lokalpolitik netop for at prioritere deres lokalområde, og det, de så finder ud af, er, at der ikke er penge til det. Og så kan Kristendemokraterne godt tale om afbureaukratisering, men helt ærligt, i går havde man et nyt lovforslag, hvor Kristendemokraterne var med, som er en udmøntning af konkurrencepakken, hvor man nu vil tvinge kommunerne til endnu mere udbud. Hvad betyder det? Det betyder endnu mere bureaukrati, endnu flere ringbind, der skal fyldes osv. Man kommer til at bruge mange flere penge på papirusseri og meget færre penge på varme hænder og velfærd.

Jeg synes, Kristendemokraterne skulle være mere konkrete, tage ansvar og forklare, hvor pengene kommer fra, i stedet for bare at sparke nedad på de byrådsmedlemmer, der gør deres bedste.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nu ved jeg ikke rigtig, om det er passende, når den socialdemokratiske ordfører begynder at tale om de højere magter, og at et parti her i Folketinget skulle have bedre forbindelser til de højere magter end andre. Det synes jeg er dybt, dybt useriøst. Kristendemokraterne er et politisk parti ligesom alle andre, og derfor vil jeg egentlig godt bare lige påtale brugen af det udtryk over for ordføreren, for det synes jeg et eller andet sted er meget, meget useriøst i en ellers seriøs diskussion. Der er ingen grund til at trække det ned på det plan.

Jeg vil faktisk sige, at der er rigtig mange kommuner i dag, der prioriterer landdistrikter, og som tager initiativer i forhold til lokalråd, og som tager initiativer og skaber et godt klima for fritidsliv og kulturliv. Så det er ikke modsætningsfyldt, i forhold til hvordan virkeligheden er i dag. Men min pointe er bare, at det også kræver en kommunal prioritering – ligesom det kræver en regional prioritering og en statslig prioritering – at kæmpe for decentralisering. Det har været vores politik igennem 40 år, og det er det fortsat.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren.

Så er det hr. Henrik Brodersen fra Dansk Folkeparti som privatist.

Kl. 13:45

(Privatist)

Henrik Brodersen (DF):

Tak. Det er såmænd ikke for at forlænge debatten, men som vores ordfører var inde på at sige, er der nogle ting, der ikke bliver sagt, når man tager og putter tre redegørelser og en forespørgsel ind under et punkt, og jeg synes, at redegørelsen om småøerne måske forstummede lidt i den her debat. Det var vel også meningen, at vi skulle have fået en selvstændig redegørelse. Det var af praktiske grunde her i huset uladsiggørligt, men jeg synes, at der er nogle ting omkring småøerne, der skal siges, og det

handler om, hvordan vi mener man måske kunne gøre livet en lille smule mere grønt, om jeg så må sige.

Vi DF'ere anser de danske småøer som værende af stor værdi for vores samfund. At vi har et land med hundredvis af øer, hvoraf nogle af dem heldigvis også er beboet i et vist omfang af folk, som enten er vokset op på øen eller har tilvalgt et øliv, ser jeg kun som et plus og et sundt tegn på mangfoldighed, vel vidende, at det ikke altid er en dans på roser at bo på en ø, når hverdagen skal hænge sammen, hvis færgerne ikke sejler, når skolen eller købmanden lukker, eller hvis kommunen sparer sygeplejersken væk – alle de ting, som vi på fastlandet i nogen grad har lige ved hånden.

Her ser vi nogle ting, som måske kunne berige ølivet og gøre det bedre. En national øpolitik, som vil gavne såvel lovbehandlingen her på Christiansborg som kommunerne, kan også bruges som et værktøj i en fremtidig strategiplan for vores øer; den kan handle om, hvor der er mulighed for at drive erhverv, eller hvor der kan udvides en lystbådehavn, sådan at man kan give dispensation og/eller foretage tilretning af eksisterende love, som sætter barrierer for drift og udvidelse i kystnære områder, og som vil styrke vores demokrati bl.a. på øerne.

En sikker bredbåndsløsning til alle øer er et must for at kunne overleve. Løsningen med 100 Mbit fik vi skabt så meget røre om, at regeringen fik øjnene op for, at der ikke var brug for at dele Danmark op i et A- og et B-hold, hvor det var tanken, at det kun var byerne, der skulle have højhastighedsbredbånd, ikke hele landet. Ja, vi vil fortsat arbejde for, at det med it-løsninger på øerne går stærkt, og at der bliver lavet så meget som muligt, så hurtigt som muligt. F.eks. lykkedes det på Læsø her i 2011, og der var megen polemik frem og tilbage om, hvordan man kunne gøre det, om det var konkurrenceforvridende at gøre det på den måde, man havde tænkt sig, men alt i alt lykkedes det, ved at energiselskabet samtidig tog beslutningen om at grave det ned. Alt andet lige, må vi sige, at kommunikation over internettet nok er kommet for at blive, og af de mange ting, som der sker på småøerne, kan eksempelvis nævnes uddannelse, hvor man får informationer udefra på kryds og tværs af de forskellige øer, men man kan også lave eksamen osv.

Til det med de vigtige færger vil jeg sige, at der skal vi holde kommunerne op på, at de penge, som vi giver til færgedrift og til andet til øerne, også bliver brugt til det. Tanken om fri fragt er ikke noget, som vi bare kan sige noget om her med tre ord, men det er i hvert fald noget, vi ser positivt på. Men jeg tror nu nok, at vi skal have en snak om, hvordan man i det hele taget skal afregne færgedriften, og måske sådan, at de, der reelt har et ærinde på fastlandet, får et pendlerfradrag, og at andre betaler et lille honorar for at tage med.

Så er der det med afløserfærgerne, som vi hele tiden har snakket om der skulle findes en løsning på, og det kunne eksempelvis være med en eller flere afløserfærger, som kunne dække øer og kommuner ind gensidigt. Derfor er det altafgørende, at færgelejerne på de små øer og det tilstødende fastland bliver ensartede, sådan at man kan veksle mellem færgerne og sikre en meget mere harmonisk drift.

Vi er også af den opfattelse, at kommunerne skal tage opgaven med øboerne alvorligt. F.eks. skal et ældre menneske, der har levet hele livet på fødeøen, selvfølgelig have lov til at blive der, til det slutter, også selv om det kræver lidt pleje til den ældre. Alt andet skulle da lige passe. Det er en uforkammethed ud over alle grænser at deportere et gammelt menneske eller et sygt menneske til fastlandet, bare fordi det kræver pleje og er dyrt eller besværligt set med kommunens øjne. Det må simpelt hen ikke finde sted.

Jeg mener, at en af de gode ting, som vi fra Dansk Folkepartis side og andre har været med til at bidrage til, er færgeinvesteringerne, så vi på den måde, om jeg må sige, fik taget de værste baljer ud af drift og sikret en sikker sejlads frem og tilbage.

Opfindsomheden på øerne er så sandelig også stor. Man har byttet, hvad skal jeg sige, ydelser på kryds og tværs og hjulpet hinanden i hverdagen, som jeg har forstået at den nye skatteminister nu oven i købet vil gøre lovligt. Jeg kan ikke lade være med at nævne en enkelt ting, og det er opfindsomheden med, at man på en af øerne for nogle år tilbage lavede et blelegat, sådan at folk, der fik børn, fik bleer, som øen var med til at betale, så der – og må jeg sige det sådan – kunne blive avlet nogle unger, som kunne være grundlag for lidt mere drift i skolen. Og på den måde synes jeg bare at vi skal se fremad og sørge for, at det også bliver lysere tider for øerne.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren, eller i det her tilfælde rettere sagt: Tak til privatisten. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren. Nej. Godt.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet, og jeg skal sige, at afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse som nævnt først vil finde sted tirsdag den 10. maj.
